

શ્રી

ઉદ્યાપન

રાજનગર

તથા

મહોત્સવ.

શ્રી

જિનેન્દ્ર સ્તવન પુજા

પ્રયોજક

કવિ રસિક

ઝવેરી ભોગીલાલ ધોળશાહ

અમૂલ્ય.

મુચના. આ અગર કાષ્ઠપણ પુસ્તક

નની

અશાતના કરશે નહિ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૩૮-૮૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જિનેન્ડ સ્તાવન ડુઝ

વિષય પૃ. ૩૪ : ૪૩૪

શ્રી
રાજનગર ઉદ્યાપન
મહોત્સવ.

શ્રેષ્ઠ જમનાલાલ લગુભાઈના ઉજમણાનું ખ્યાન
તથા

શ્રી જિનેન્દ્ર સ્તવન પુબ.

પ્રયોજક-‘કવિ રસિક’

જવેરી ભોળીલાલ ધોળશાસ્ત્રી.

ડાકીવાડાની પોળ-અમદાવાદ.

પ્રકાશક,

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર સહકાર સમિતિ તરફથી

શા. અમરેતલાલ કાળીદાસ.

રાજમહેતાની પોળ-અમદાવાદ.

પ્રથમપ્રકાશ.

પ્રત ૨૦૦૦

સંવત ૧૯૮૪

સને ૧૯૨૮

મુદ્રય સદુપયોગ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૩૯૮૫

પરિચાસન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. રતીલાલ કેશવલાલે બાપું.
હાજમટેલની યોગ અમદાવાદ.

પ્રસ્તાવના.

આ ઉધાપન મહોત્સવમાં શ્રીમાન્ શેઠ જમનાભાઈ ભાગુભાઈ તરફથી તેઓશ્રીના ખંડે. માંડવામાં આવેલા ઉજમણાનો હેવાલ રજુ કરવામાં આવ્યો છે. તેની યોજના પદાત્મક શૈલીએ અસલની દેશીઓમાં તેમજ કેટલીક રાગ-ણીઓમાં કરવામાં આવી છે, પરંતુ તે સાથે તેના વાંચનાર લવ્યાત્માઓને કંઈક પણ આત્મબોધ મળે એ હેતુથી તે બની શકે તેટલી સરળ અને રસમય તથા શાસ્ત્રીય આશાને અનુસરીને કરવામાં આવી છે.

હાલમાં જો કે દેશીબદ્ધ પ્રબંધો વાંચવાનો શોખ અદ્ય જણાય છે તોપણ, જો તેની યોજનામાં કંઈક રસજાતા અને સરળતા આવેલી હોય તો જરૂર તેનો પણ લાભ લેનારા નીકળી આવે છે, અને એજ હેતુથી સામાન્ય બોધવાળા છવો પણ તેમાંથી કંઈક પ્રાપ્ત કરી જાય તે માટે બની શકે તેટલી સરળ શૈલીમાં આ ખ્યાન ગુંથવામાં આવ્યું છે.

શરૂઆતમાં સકળ સુખના દાતા શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ કરી, શેઠ જમનાભાઈની ધર્મવૃત્તિનું દિગ્દર્શન બતાવવામાં આવ્યું છે; ત્યારબાદ તે ધર્મભાવનાથી વાસીત શેઠના અવસાન પછી તેમની ધર્મભાવનાને અનુસરીને આલનાર તેમની વિધવા પત્નિ માણેકબાઈએ સ્થાપન

કરેલ શ્રીવીશસ્થાનક, શ્રી નવપદ્મ તથા શ્રી પંચજ્ઞાનના ઉદ્ધાપનનું સંપૂર્ણ વર્ણન આપવામાં આવેલું છે, જેમાં નીચે પ્રમાણે ભુદ્રી ભુદ્રી વસ્તુઓ યોજવામાં આવી છે.

આ બ્યાન બે સખિઓના પ્રશ્નોત્તર રૂપે ગુંથવામાં આવ્યું છે, જેથી વાંચક વર્ગ તે સહેલાઈથી સમજી શકે તેમ છે. એક સખી બીજી સખીને પ્રશ્ન કરે છે, જેનો ઉત્તર આપતા બીજી સખી જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રના ગુણ તથા પ્રભાવનું વર્ણન કરે છે, તેમજ સમોવરણ, શ્રી શત્રુંજયગિરિ અને બીજા કેટલાક દરયોના પ્રત્યુત્તર આપતી તે સ્થળની શોભાના ગુણગાન કરે છે. આ બીના ઘણીજ આકર્ષક અને આદર્શક છે, જે વાંચી જવાથી માલુમ પડશે.

ત્યારબાદ પુસ્તકની મહત્વતા બજાવવા માટે તેમજ ઘણા જિજ્ઞાસુ ભાઈઓની માગણીને સંતોષ આપવા માટે, તેની અંદર મારી રચેલી શ્રી સત્તરલેદી પુત્ર, શ્રી વર્તમાન ચોવીશીના તીર્થકરોના સ્તવનો તથા બીજા કેટલાક સ્તવનો અને પદો વિગેરે દાખલ કરવામાં આવ્યા છે, જે ધર્મપ્રેમી મહાશયોને સાઘંત વાંચી જવાનો હું ખાસ આગ્રહ કરું છું, અને દૃષ્ટિદોષ અગર મતિદોષથી રહી ગએલી મારી ભૂલ અને દશાવવા માટે પ્રેમ પૂર્વક વિનંતિ કરું છું. અસ્તુ.

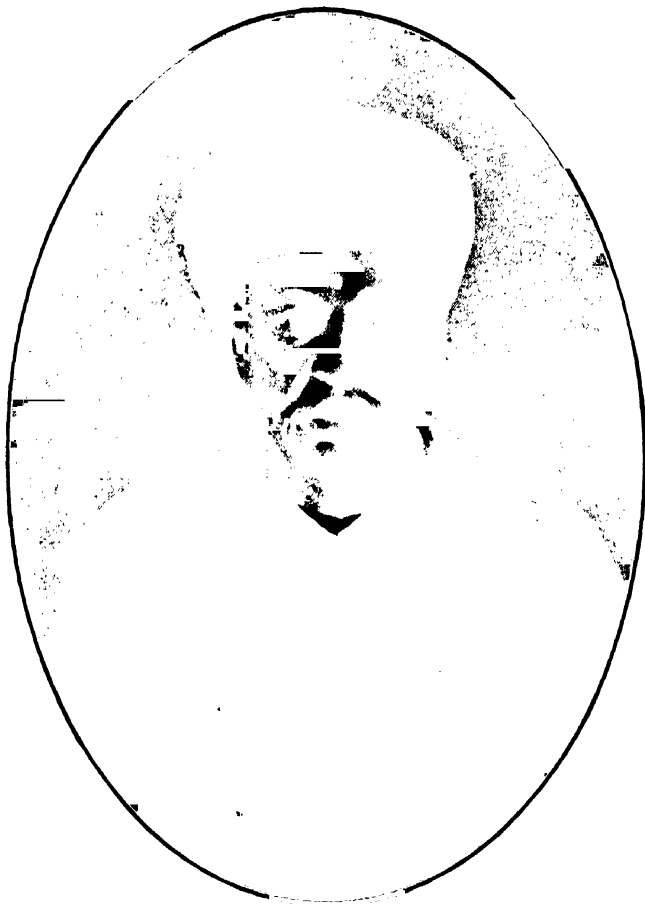
વસંત પંચમી.

સંવત ૧૯૮૪

}

કવિ રસિક.

ધર્મપ્રેમી શ્રીમાન શેઠ જમનાભાઈ ભગુભાઈ.

અર્પણ પત્રિકા.

મહુર્મ બાળ પ્રદાયારી શાસન સંરક્ષક યોગીશ્વર
શ્રીમદ્ વિજયકમળ સૂરિભ મહારાજ.

આ નશ્વર જગતમાં જન્મ અને મરણ પ્રાણી માત્રને
વીંટીને રહેલું છે, પરંતુ જે પુણ્યાત્માઓ આ વિશ્વમાં વિન્દુલ
બનેલા જીવોને પોતાના ઉપદેશામૃતનું સીંચન કરી તેમાંથી
બચાવે છે તેજ ધન્ય છે. આપ મહાપુરૂષ પણ તેજ કોટીના
હતા. આપે બાળવયમાંજ આત્માના ઉત્તમ ગુણોને ખીલ-
વનારી પ્રવ્રજ્યા ગ્રહણ કરી પંચાવન વર્ષજેટલા લાંબા સમય
સુધી તેને નિષ્કલંક પાળીને શ્રી વિતરાગ પ્રભુના શાસનની
મહત્વતા સ્થળે સ્થળે ફેલાવી છે, અને અનેક જીવ્યાત્માઓને
તેના લોકતા બનાવી કલ્યાણના માર્ગપર ચઢાવ્યા છે.

આપ મહાત્માનો વૈરાગ્ય અને શાસન પ્રેમ અપૂર્વ
હતા, જેનું યથાસ્થિત વર્ણન કરવાની મારામાં શક્તિ નથી
તોપણ આપની તે સદ્ભાવનાનું મને ચીરકાળ પર્યંત સ્મરણ
રહે એ ઇચ્છાથી, હું આપ સૂરિ પુંગવના કર કમળમાં આ
હિંદાપન મહોત્સવ નામનું ધર્મભાવનાને ખીલવનારૂ
રસીકું પુસ્તક અર્પણ કરી કૃત કૃત્ય થાઉં છું.

લી૦ દાસાનુદાસ

કવિ રસિક.

શાસન સંરક્ષક શ્રીમદ્ વિજયકમળ સૂરિજીનું સ્વર્ગગમન.

[કર્મ તણી કથનીરે કોને જઇ કહું—એ દેશી.]

ધર્મ ધુરંધર શાસન રક્ષક સાહીબા, શ્રીમદ્ વિજયા-
નંદ સૂરિ પટધારજો; વિજય કમળસૂરિ સાહેબ સ્વર્ગે સંચર્યા,
એ સામળતાં શોક થયો હૃદયારજો ॥ ધર્મ ૦૧૧ ॥ શાન્ત સુધાનિધિ
એ મુનિવર બહુ સાંભરે, જે નિજ સુવિહીત મુનિ ગણના
આધારજો; આ કલિયુગમાં જિનમત જેણે સાચવ્યો, દેશાં-
તરમાં કીધો બહુ ઉપકારજો. ॥ ધર્મ ૦૧૨ ॥ રોમ રોમ જે સં-
ચમના રાગી હતા, દોષ રહિત જિન દિક્ષા પાલણુકારજો; અન્ય
જનોને એ મારગમાં લાવવા, બંધુ ભાવે દેતા બોધ શ્રીકા-
રજો ॥ ધર્મ ૦૧૩ ॥ “જગત અનાદિ દુઃખ દાવાનગમાં બળે, જીવ
ખિયારા થઇને મોહાધિનજો; પુદ્ગલ સંગે સુખ સાચુ પામે
નહિ, સાચા સુખીયા જે આતમગુણ લીનજો.” ॥ ધર્મ ૦૧૪ ॥ એમ
અનેક સ્થળે ઉપદેશ દર્શ થયો, શ્રાવક વર્ગે બનાવ્યો ધર્મે
સ્થીરજો; એ ઉપકારી ભાતુ આજે આથમ્યો, નામ સ્મરંતા નયણે
આવે નીરજો ॥ ધર્મ ૦૧૫ ॥ સ્વાસ્થીયા ઉપકારી જગમાં બહુ જડે,
નિસ્વાસ્થ એ મુનિવર ગુણ લાડારજો; સદ્ગુણરાગી જન મનથી
નવ વિસરે, ‘રસિક’ જનો સંભારે વારંવારજો ॥ ધર્મ ૦૧૬ ॥

માતર મંડન શ્રી સુમતિનાથજીનું સ્તવન.

[સિદ્ધારથનારે નંદન વિનવું.-એ દેશી.]

માતર મંડન સાહેબ સાંમળો, અરજ કરે અરદાસ;
 પરમ દયાળુ જગતમાં તું વડો, પૂર્ણકરો મુજ આશ.
 ॥ માતરં ॥ ૧ ॥ સુમતિ જિનેશ્વર મહિમા અતિ ઘણો,
 સાચા દેવ સુખણુ; જો મુજ ભવ ભય દૂર હઠાવશે, તો
 તુમ નામ પ્રમાણુ. ॥ માતરં ॥ ૨ ॥ સુંજ ગામનારે ક્ષેત્રથી
 નીકળ્યા, સ્વપ્ન દર્ષ ભગવાન; ગામ ગામનારે લોક મળ્યા
 ઘણા, લઈ જવા નિજ સ્થાન. ॥ માતરં ॥ ૩ ॥ હોંસા-
 તોસેરે વાદ વિવાદમાં, પાર પડે નહિ કાંચ; એમ સમજી
 એક વૃદ્ધ જણાવતો, જાશે પ્રભુ મન જ્યાંય. ॥ માતરં
 ॥ ૪ ॥ સર્વ જણે એહ વાત કબૂલ કરી, પુજી શ્રી
 જિનદેવ; વગર બળદનારે ગાડે સ્થાપીઆ, જે ચાલ્યુ સ્વય-
 મેવ. ॥ માતરં ॥ ૫ ॥ માતર કેરાંરે પુન્ય ઉદય થકી,
 પ્રભુ આવ્યા તેહ ઠામ; કંઈક જનોનારે વાંછિત પુરીઆ,
 કીધાં અચરિજ કામ. ॥ માતરં ॥ ૬ ॥ પ્રતિમા નિરખીરે
 ભક્તજનો કરે, ભવ્ય જિનાલય ત્યાંય; સુંદર ત્રણ શિખરનું
 ચોહતુ, મહિમા અતિહી ગવાય. ॥ માતરં ॥ ૭ ॥
 વેદ સમિતિ વસુ^પ શશી^ટ વર્ષમાં (૧૮૫૪), જેઠ શુકલ ત્રીજ

ધાર; શુભ શુરવારે પ્રતિષ્ઠા વિધિ કરી, સ્થાપ્યા જિન
 મનોહાર. ॥ માતર૦ ॥ ૮ ॥ દિન દિન મહિમારે વધતો ચા-
 લીઓ, દશ દિશિ વાતોરે ભય; યાત્રા કરવારે બહુ જન
 આવતા, નિત્ય નિત્ય ઓચ્છવ થાય. ॥ માતર૦ ॥ ૯ ॥
 રાજનગરથીરે દર વર્ષે તીર્હા, મહાજન લાવેરે સંઘ;
 વર્ષગાંઠનારે દિવસે આવીને, ભક્તિ કરે ઉછરંગ. ॥ માતર૦
 ॥ ૧૦ ॥ એક દિન યાત્રા કરણ તીર્હા આવીઆ, જમના-
 ભાઈ શ્રીમંત; મંદિર છૂર્ણ નિહાળી બોલતા, સમરાવું ધરી
 ખંત. ॥ માતર૦ ॥ ૧૧ ॥ એ ઇન્દ્રાધિન શેઠ મરણ લહ્યુ,
 પણ તસ ગૃહિણીએ ખાસ; જીર્ણોદ્ધાર કર્યો મન હોંશથી,
 આણી ભાવ ઉદ્ધાસ. ॥ માતર૦ ॥ ૧૨ ॥ મનોહર સુંદ
 ધામ અજબ બન્યું, રચના સરસ સુહાય; અમર વિમાનથી
 અધિકુ દેખતા, હૈયે હર્ષ ન માય. ॥ માતર૦ ॥ ૧૩ ॥
 વેદ દિશાગજ નિધિ શીર્ષી વર્ષમાં (૧૬૮૪), મહા વટી
 પાંચમ વાર, શુક્ર પ્રભાતે પ્રભુ સ્થાપન કર્યા, સાચા દેવ
 શ્રીકાર. ॥ માતર૦ ॥ ૧૪ ॥ તપ ગણ ગયણેરે શુર શુભ
 સેહરો, રામવિજય મુનિચંદ; તાસ પસાયે રસિક રચના
 કરી, થુણીઆ મુમતિ જિણુંદ. ॥ માતર૦ ॥ ૧૫ ॥

ૐ

શ્રી રાજનગર ઉદ્યાપન

મહોત્સવ.

મંગળાચરણ.

દોહરા.

શ્રી સંખેશ્વર જિનપતિ, અજર અમર જગભાણ; મન
વાંછિત હાયક પ્રણ, દો સમ્યક્ વર નાણ ॥ ૧ ॥ જેહથી
જગ કિર્તિ પધે, આતમ નિર્મળ હોય; ગુણી ગુણ ગણ ગાતાં
અક્ષાં, બાધ ન લાગે કોય ॥ ૨ ॥ જૈનપુરી ઉપનામથી, જગમાં
જે વિખ્યાત; તે શ્રી રાજનગર વિષે, ધર્મ થાય ભલી ભાત
॥ ૩ ॥ ઉત્સવ મહોત્સવ નવનવા, તીરથ સંઘ પ્રયાણ; સા-
ધર્મી ભક્તિ તથા, ઉદ્યાપન ગુણખાણ ॥ ૪ ॥ જળયાત્રા દિક્ષા
તણા, સામૈયા શ્રીકાર; ધર્મ પ્રેમી શ્રાવક કરે, આણી ભાવ
અપાર ॥ ૫ ॥ ગતકાળે બહુ અર્ધ ગયા, શાસનના શણગાર;
અથાશક્તિ આ કાળમાં, વસે ધર્મ કરનાર ॥ ૬ ॥ એ માટે
આ મેં રચ્યું, ઉજમણાનું બ્યાન; સફળ્ય નિજ 'શ્રી'નો કરે,
જમનાભાઈ શ્રીમાન ॥ ૭ ॥

ઢાળ ૧ લી.

[આવો આવો જસોદાના કંત, અમ ઘેર આવોરે—એ દેશી.]

રૂડા રાજનગરમાં શેઠજી જમનાલાઈ રે, તે ધર્મ વિલાસી
કરતા પુણ્ય કમાઈરે, જે દેવ ગુરૂને ધર્મની સેવા બળવીરે,
વળી કરતા પશુની સાર પાંજરે આવીરે ॥ રૂડાં ॥ ૧ ॥ એ
ધર્મી દયાળુ શેઠ ગયા પરણેકરે, એ અચળ માર્ગને કોણ
જગતમાં રોકેરે, નરનાથ ચક્રિને ઇંદ્ર બૂલબળ ધારીરે, સહુ
મરણ અગાડી દીન ધરે લાચારીરે ॥ રૂડાં ॥ ૨ ॥ ધન દોલત
સાથ ન જાય બધા જન બાણેરે, એક ધર્મ સહોદર સહાય
કરે દુઃખ ટાણેરે, જિનધર્મ પ્રશંસા શેઠ કરે નિત્ય ઘરમાંરે,
જે સુણતાં ધર્મ વસ્ત્રો તસ ગૃહિણિ ઉરમાંરે ॥ રૂડાં ॥ ૩ ॥
અનુકરણ કરી એ શેઠનું નામ દીપાવેરે, કર્યો માતર જીર્ણોદ્ધાર
એ ધર્મ પ્રભાવેરે, વિત્ત ખર્ચ સાતે ક્ષેત્ર હર્ષભર પોષેરે,
ગુણ ગાવે ગુણી જન ખૂબ અદેખા રોશેરે ॥ રૂડાં ॥ ૪ ॥
ઠંચું ઉઘાપન બહુ બેશ ઉમંગ ધરીનેરે, કરી સુંદર રચના
પુષ્કળ ખર્ચ કરીનેરે, વીશ સ્થાનક નવપદ પંચ જ્ઞાનનું
સોઢેરે, સખી ઉજમણું અતિ શ્રેષ્ઠ 'રસિક' જન મોહરે ॥ રૂડાં ॥ ૫ ॥

ઢાહર.

ઉઘાપનની યોજના, સુખથી કહી ન જાય; આજ લગી
નીરખી નથી, સ્થળ સ્થળ એ ઉચરાય ॥ ૧ ॥ એમ ઘણા જન

ગોલતા, હું જોવા ગઈ ત્યાંય; મુજ મનમાં નિશ્ચય થયો, આ
તો અજબ સુહાય ॥ ૨ ॥ જ્યાં જ્યાં મુજ થંકા થતી, તે
હર હરવા દાવ; મુજ સહીઅરને પુછતાં, સમજી જે કાંઈ
ભાવ ॥ ૩ ॥ ચત્કિંચિત હું વર્ણવું, તે પર કરજે ખ્યાલ;
મન માને તો આવજે, આજ અગર તો કાલ ॥ ૪ ॥

ઉઘાપનની યોજના.

[રાગ સિંહાનો કાન્હરો. તાલ દીપચંદી.]

આ ઉઘાપન અજબ સુહાયે, વર્ણન એહનું કેમ કરી થાયે,
પણ હું શેષ કરું સખિ શાણી, નયનથી નિરજે ધન્ય તે પ્રાણી
॥ આ૦ ॥ ૧ ॥ મંડપ એક વિશાળ બનાવી, છોડ જરી કીન-
આબના લાવી, યુક્તિ સહિત એ સ્થાપ્યા કોડે, બીચ
બીચ સુંદર દર્પણ જોડે ॥ આ૦ ॥ ૨ ॥ છોડ બધા મગી
પાંત્રીસ દીઠા, તેહમાં સાત લગ્યા બહુ મીઠા, પંચ કડ્યાલુક
ભરત ભરીને, મધ્ય ઠંબ્યા અતિ ઠાઠ કરીને ॥ આ૦ ॥ ૩ ॥
રજત સિંહાસન કાનસ થાળા, ઉપકરણો વગી અવર રૂપાળા,
જે દેખી જન મન ઘણું રંજે, ધર્મ પ્રથાંસી કર્મ તે લાંજે
॥ આ૦ ॥ ૪ ॥ પુસ્તક પ્રત સ્થાપી અતિ ચંગે, રત્નત્રયિના
સાધન રંગે, નવપદ મંડળ અનુપમ કીધું, હેમ કળશ
પર જવાહીર દીધું ॥ આ૦ ॥ ૫ ॥ નવગ્રહ માણિકને મુક્તાકૃણ,

રવી ૧ સોમ ૨

લાલ પ્રવાહને પાના નિર્મળ, પોખરાજ હીરા શની બાણ,
 મંગળ ૩ ભુષ ૪ ગુરૂ ૫ શુક ૬ શની ૭
 વળી ગોમીદક લસણ વખાણ ॥ આ૦ ॥ ૬ ॥ એ નવરત્ન અતિ
 રાહુ ૮ કેતુ ૯

મૂલ્યવાળા, નવપદ ઉપર જેહ નિહાળ્યા, અધિક રૂપેઆ કિંમત
 જેની, દાન કર્યું એ રત્નનું જેની ॥ આ૦ ॥ ૭ ॥ પ્રથક
 પ્રથક અંદરવા ઉપર, વિદ્યુત્ દીપક દીઠ મનોહર, દર્પણ સાથે
 દીપ પ્રકાશે, રજની છતાં જન દિવસ વિલાસે ॥ આ૦ ॥ ૮ ॥
 દીપ શીરે લઘુ દર્પણ સંગે, રત્નત્રયિ પદ લેખ ઉમંગે, ચૌદ
 સુપન સેવનમય મુક્યા, કારીગીરીમાં કાંઈ ન ચુક્યા ॥ આ૦
 ॥ ૯ ॥ સાગરના એક ખિંદુ પ્રમાણે, ખ્યાન કર્યું સહીયર આ
 ટાણે, રસિક નીરખતા નિશ્ચય થાશે, સુરગુરૂથી પણ કહ્યું
 નવ બાશે ॥ આ૦ ॥ ૧૦ ॥

દાહર

તે ઉદ્ધાપન ઝારવા, બાય ઘણા નરનાર; દર્શન જ્ઞાન
 ચરણ તણા, સાધન ઠળ્યા શ્રીકાર ॥ ૧ ॥ વિષય વિલાસી
 જીવડા, જે તે જોવા બાય; શુભાશુભ નિમિત્ત લહી, સદસદ્
 ધ્યાની થાય ॥ ૨ ॥ અર્થ કામ દેખી ઘણા, એહ ભણી ખેં-
 ચાય; તેમ સામગ્રી ધર્મની, જોતાં કેઈ લલચાય ॥ ૩ ॥
 તે માટે ધર્મી ધની, આવા ધર્મ પ્રસંગ; યથાશક્તિ આદર
 કરે, આણી ભાવ ઉમંગ ॥ ૪ ॥ ચાલ સખી તે નીરખવા,

ઉજમણાનો તાલ; નેત્રો આનંદ પામશે, આત્મ થશે ઉજ-
માળ ॥ ૫ ॥ એમ નિશ્ચય મનમાં કરી, સખી સહુ તે સ્થળ
આથ; મંડપ માંહે પેસીને, જિનશાસન ગુણ ગાય ॥ ૬ ॥

શ્રી જ્ઞાનપદનો ગરબો.

ઢાળી ર છ.

(રાગ સારંગ-તાલ લાવણી.)

સજની અચળ રહો જિનશાસન આત્મ ઉદય કરેરે
લોલ, સજની ખલિહારી જગમાંલ મુમુક્ષો સદા સ્મરેરે લોલ,
સજની તે જિનશાસન સ્થાપક તીર્થપતિ કહેરે લોલ,
સજની અનુપમ દીપક જ્ઞાન વડે સહુ સુખ લહેરે લોલ
॥ સજ૦ ॥ ૧ ॥ સજની મિથ્યા તિમિર વિનાશક જ્ઞાન સૂરજ
સમુરે લોલ, સજની કૃત્યાકૃત્ય વિવેક પ્રકાશક તે નમુંરે લોલ,
સજની સાર અસાર વિચારે જ્ઞાની આતમારે લોલ, સજની
લુપ્ધ બને નહિ તેહ વિષયની વાતમાંરે લોલ હસજગત્સા
સજની આદિ રહિત આ જગમાં ભમતા જીવનેરે લોલ,
સજની જ્ઞાન કરે ઉપકાર અપાવે શીવનેરે લોલ, સજની એ
ભવ તારક જ્ઞાન કહેા કેમ પામીએરે લોલ, સજની તે આરા-
ધન માર્ગ બતાવ્યો સ્વામીએરે લોલ ॥ સજ૦ ॥ ૩ ॥
સજની દ્રવ્ય સહાયે જ્યમ ઇચ્છિત વસ્તુ મળેરે લોલ, સજની

દ્રવ્યજ્ઞાન આરાધે આવરણો ટળેરે લોલ, સજની પ્રગટે અભિ-
નવ આત્મજ્ઞાન સાચું કહુરે લોલ, સજની તે કારણ આ
જ્ઞાન ભક્તિ સાધન સહુરે લોલ ॥ સજ૦ ॥ ૪ ॥ સજની
પુસ્તક પાટી પાઠાં કવણી કાલકારે લોલ, સજની ખડીઆ
લેખણ કવણી કાગળ સાંપકારે લોલ, સજની ઇત્યાદિક ઉપ-
કરણો મુક્યા ભાવથીરે લોલ, સજની ધર્મ રસિક જન હરખે
આ શુભ દાવથીરે લોલ ॥ સજ૦ ॥ ૫ ॥

દોહરા.

જ્ઞાન વિલાસી જીવડા, શ્રદ્ધા વિષુ ન સુહાય; જ્ઞાન નહિ
અજ્ઞાન એ, ભાષે શ્રી જિનરાય. ॥ ૧ ॥ તે કારણ શ્રદ્ધા
કહી, સર્વ ક્રિયાનું મૂળ; સમક્તિ દર્શન નામથી, શીવ
સાધન અનુકૂળ. ॥ ૨ ॥ તે દર્શન પ્રગટાવવા, દાખ્યા સાધન
જેહ; નયણ નિહાળી મોદતાં, પામે દર્શન તેહ. ॥ ૩ ॥

શ્રી દર્શનપદનો ગરબો.

(જ્યોતી જગમજેરે અઢી દ્વીપ પ્રમાણ—એ દેશી.)

આ સંસારમાંરે ભમતા ગાળ્યો કાળ અનંત, જિન
દર્શન વિનારે નાળ્યો જન્મ મરણનો અંત, એ દુઃખ અતિ
ઘણુરે સજની કેમ કરી છુટાય, જો દર્શન મીલેરે તો એ

સઘળી ભાવઠ જાય. ॥ આ સંસાર ॥ ૧ ॥ દોવિધ દાખી-
ઉરે દર્શન દ્રવ્ય ભાવથી સાર, ભાવ વિના નહિરે ઇચ્છિત
સ્થાન કદિ મળનાર, કરણી ભાવનીરે સઘળી પૂર્ણ કરે મન
આશ, પણ દ્રવ્યજ વિનારે યેની ભાવ ન હોય પ્રકાશ ॥
આ સંસાર ॥ ૨ ॥ કારણ કાર્યનેરે નીપજાવે તે નિશ્ચય
જણ્યુ, તેમ સાધન વડેરે પ્રગટે ભાવ અભિરસ ખાણ્યુ, પાંચે
જ્ઞાનમાંરે અનુપમ સુંદર કેવળજ્ઞાન, પણ શ્રી શ્રુત વિનારે
વિકસે નહિ એ આત્મ નિધાન ॥ આ સંસાર ॥ ૩ ॥ સઘળી
સાધનારે હોવે દ્રવ્યથકી મંડાણ્યુ, કેઇક આત્મારે નીરખી
ભાવ લહે નિર્માણ્યુ, સમકિત નામથીરે દર્શન જગમાં છે
વિખ્યાત, સહીયર કેમ મળેરે તે માટે કહું સાંભળ વાત
॥ આ સંસાર ॥ ૪ ॥ આ જેજે ઠવ્યારે દ્રવ્યો ઉધાપનની
માંદા, તેહ નિહાળતાંરે સમકિત દર્શન કેઇક પાય, પડિમા
જિન તણીરે સમ્યક્ રત્નત્રયિ દાતાર, જિનમંદિર વિષેરે
બીજા સાધન જેહુ શ્રીકાર ॥ આ સંસાર ॥ ૫ ॥ દર્શન
એહનુરે કરતાં ઉલસે ભાવ ઉદાર, ભાવ થતાં લહેરે સમ-
કિત શ્રદ્ધાનો ભંડાર, સડસઠ લેદથીરે, સોહે આત્મ તણો
શંગાર, તે પામી લહેરે પ્રાણિ ભવસાયરનો પાર ॥ આ
સંસાર ॥ ૬ ॥ જ્ઞાન ચરણ તણીરે સિદ્ધિ એહુ વિના નવ
ચાય, દર્શન વિષ્ણુ ક્રિયારે તેતો સઘળી વ્યર્થ ગણાય, તે
માટે સખિરે ધરતાં જિન વચને વિશ્વાસ, ધમં રસિક લહેરે
નિર્મળ સમ્યક્ દર્શન ખાસ ॥ આ સંસાર ॥ ૭ ॥

દોહરા.

દર્શન જ્ઞાન લક્ષ્યા છતાં, સંયમથી જે દૂર; તે ઈચ્છિત
નવ પામશે, આત્મ સુખ ભરપુર. ॥ ૧ ॥ અજરામર પદ
પામવા, દર્શન ચરણ ને જ્ઞાન; વિકસાવે જે આત્મા, તે
લહે મૌલ નિધાન. ॥ ૨ ॥ એકે વિષુ ચાલે નહિ, ભવ
સાયરમાં ન્હાવ; તે માટે ત્રણે તણી, સેવા શીવપુર દાવ. ॥ ૩ ॥
સંયમ ભાવ જગાવવા, બાળ્યા સાધન જેહ; દર્શન કરતાં
એહનું, આત્મ વરે પદ તેહ. ॥ ૪ ॥

શ્રી ચારિત્ર પદનો મરખો.

(વહાલા આજે ઉમંગ મનમાં થયોને—એ દેશી.)

સખિ ચારિત્ર પદ હવે વર્ણવુંરે લોલ, જેનો મહિમા અનાદિ
અનંતને; સુર સેવા કરે બહુ પ્રેમથીરે લોલ, ધરે ચારિત્ર
તે હોય સંતને; બલિહારી જિનેશ્વર ધર્મનીરે લોલ. ॥ ૧ ॥
દયા પાળે અસત્ય ન ઉચરેરે લોલ, તજે ચોરી તથા મેથુન-
ને; કણ કંચનને સ્પર્શે નહિરે લોલ, જેને લાગી ચારિત્રની
ધુનને. ॥ બલિહારી ॥ ૨ ॥ સંતોષી સદા તે આત્મારે લોલ,
સુખ દુઃખે રહે સમ ભાવને; દીન સંકપણું નહિ દાખવેરે
લોલ, બહુ એવો ચારિત્ર પ્રભાવને. ॥ બલિહારી ॥ ૩ ॥
એ ચારિત્ર સુરતરે સેવતારે લોલ, પુન્યશાળી લહે બહુ લહેરને;

જશ જન્મ મરણથી વિરમીરે લોલ, વરે શાસ્ત્રત પદ શીવ
 શહેરજો. ॥ બલિહારી ॥ ૪ ॥ થયા તીર્થપતિ મુનિ ગણ-
 ધરાંરે લોલ, જે સંયમ વધુ ભરથાર જો; લોક પૂજે સ્તવે
 તે સર્વનેરે લોલ, શુભગાન કરે ધરી ખ્યાર જો. ॥ બલિહારી ॥
 ॥ ૫ ॥ એહ ચારિત્ર કેમ કરી ખમીએરે લોલ, જેથી જાયે
 અનાદિનો કલેશજો; તે માટે સકળ આ યોજનારે લોલ,
 કરે ધર્મ વિલાસી હંમેશજો. ॥ બલિહારી ॥ ૬ ॥ ઠંથું બારે
 ઉધાપન ભાવથીરે લોલ, જ્ઞાન દર્શન ચરણનું ખાસજો;
 તે ચરણના સાધન જે કહ્યારે લોલ, માંહી મેલ્યા ધરી
 જિહ્વાસજો. ॥ બલિહારી ॥ ૭ ॥ દંડ ઓઘા દંડાસણ પાતરાંરે
 લોલ, સાથે કંબળ વજ્ર ઉઠારજો; એમ સુંદર સાધન સંઝ-
 હીરે લોલ, કરી સંયમ ભક્તિ શ્રીકારજો. ॥ બલિહારી ॥ ૮ ॥
 ધન માલીક ધન ખરથી વળેરે લોલ, તન મનથી અવર
 કરે સહાયજો; કાઇ કેવળ અનુમોહન કરેરે લોલ, ફળ સરખું
 રસિક તે પાયજો. ॥ બલિહારી ॥ ૯ ॥

સમોવસરણની યોજના.

દોહરા.

રત્નત્રયિને વર્ણવી, કીધો બહુ ઉપકાર; તેમ કૃપા કરીને કહે,
 આ શી વસ્તુ શ્રીકાર ? ॥ ૧ ॥ એ મુજ પ્રશ્ન શ્રવણ કરી,
 દેશો ઉત્તર ખાસ; જે સાંભળતાં મુજ થશે, હેયે ભાવ ઉદ્ધાસ

॥ ૨ ॥ કેવળ જ્ઞાની જળ હુવે, તીર્થંકર ભગવાન; ચાર મુખે
 દે દેશના, ભવિજીવને એ સ્થાન ॥ ૩ ॥ એ સમોવસરણ
 સોહતુ, હેમરજતનું સાર; રત્નમણીના કાંગરા, દેવ રચે
 મનોહાર. ॥ ૪ ॥ તસ પ્રતિમા રૂપે રચ્યું, સમોવસરણ આ
 ઠામ; તીન ગઢ પર આસન ધરી, સ્થાપ્યા જિન ગુણધામ ॥ ૫ ॥

(રાગ કાફી-દીપચંદી)

આ રચના મનોહાર; સખીરી આ રચના મનોહારના કેવળ-
 જ્ઞાની જીનપતિ સંગે, વૃક્ષ અશોક શ્રીકાર; સરસ સુગંધી
 કુસુમની વૃષ્ટિ, દેવ કરે ધરી ખ્યાર, ધન્ય તેહનો અવતાર.
 ॥ આ રચના ॥ ૧ ॥ મધુર ધ્વની સુર ગીત ગાનમે, ભક્તિ
 કરે હૃદયાર; દીવ્યાસન પર નાથ ખીરાજે, અમર કરે શેષકાર,
 વળી જયનાદ ઉચ્ચાર. ॥ આ રચના ॥ ૨ ॥ ભામંડળ
 રવિરાજ સમોવડ, ચામર ચિત્ત હરનાર; કુંડુંભી નાદ ગગનમાં
 ગાજે, શીર પર છત્ર ઉદાર, અજળ એ અડ પ્રતિહાર. ॥ આ
 રચના ॥ ૩ ॥ દેવ મનુષ્ય અને પશુ પક્ષી, આદિ પર્વદા
 બાર; વૈર વિરોધ વિસારી સુણતા, જિન વચનામૃતધાર,
 રસિક લહે ભવ જળપાર. ॥ આ રચના ॥ ૪ ॥

દાહરં.

એ મંડપથી નીસરી, બેઠે સખિ આવી ખહાર; ઉર્ધ્વ દીશે
 અવલોકતાં, પામી હૃષ અપાર. ॥ ૧ ॥ વિદ્યુતના દીપક

વડે, સ્વસ્તીક રચ્યો શ્રીકાર; દર્શન જ્ઞાન ચરણ અને, સિદ્ધ-
શીલ્લા મનોહાર. ॥ ૨ ॥ એ રચનાને નીરખતા, જન મન
બહુ હર્ષાય; વર્ણવતા સુરગુરુ સમા, કવિજન હારી જાય. ॥ ૩ ॥
એક એકથી દીપતા, મન મોહક દેખાવ; જોતાં મન ઉલસે
ઘણું, ઉપજે સુંદર ભાવ. ॥ ૪ ॥ તે મંડપની સાથમાં,
બીજા મંડપ માંદા; શ્રી સિદ્ધાચળ તીર્થના, દર્શન કરવા
જાય. ॥ ૫ ॥

શ્રી સિદ્ધગિરિરાજની યોજના.

[અભિનવ જ્ઞાન ભણું મુદારે લાલ-એ દેશી.]

આ રચના સિદ્ધગિરિ તણીરે લાલ, કીધી અજળ મનોહાર
ઓ સાહેલીરે; ટુંક નવે પણ ગોઠવીરે લાલ, સ્થાપ્યા ખિંખ
ઉદાર ઓ સાહેલીરે; એ ગિરિ ઘડીય ન વિસરેરે લાલ. ॥ ૧ ॥
પાપ પ્રબળ આવી નડયું હો લાલ, ગિરિવર દર્શ વિયોગ
ઓ સાહેલીરે; રક્ષક રાજા વિક્રમેરે લાલ, સંઘ તણે મન
શોગ ઓ સાહેલીરે; ॥ એ ગિરિ ॥ ૨ ॥ આ ભરતે એ આપણોરે
લાલ, ભવજળ તારણહાર ઓ સાહેલીરે; અન્ય ચતુર્દશ ક્ષેત્રમાં
હો લાલ, એ સમ નહિ આધાર ઓ સાહેલીરે; ॥ એ ગિરિ
॥ ૩ ॥ તાસ વિરહ દુઃખ પામતારે લાલ, જન મન મોહન
કાજ ઓ સાહેલીરે; ધન ખરચી રચના કરી હો લાલ,
જેવો એ ગિરિરાજ ઓ સાહેલીરે; ॥ એ ગિરિ ॥ ૪ ॥ ધન્ય

ઘણું એ ધનપતિ હો લાલ, ધર્મ પ્રભાવનાં હેતુ એ સાહેલીરે;
 દાન કરે નિજ દ્રવ્યનું હો લાલ, પૂરવ પુન્ય સંકેત એ સા-
 હેલીરે ॥ એ ગિરિ ॥ ૫ ॥ જે આ શત્રુંજયી નદી હો લાલ,
 નિર્મળ જળ ભંડાર એ સાહેલીરે; કંઈક અધમ તસ
 સ્પર્શથી હો લાલ, પામ્યા મોક્ષનું દ્વાર એ સાહેલીરે
 ॥ એ ગિરિ ॥ ૬ ॥ ઘેટી તથા રોહીશાળની હો
 લાલ, પાગ છે ગિરિવર પાસ એ સાહેલીરે; તેહ
 બરાબર આ રચી હો લાલ, કારીગીરી કરી ખાસ એ
 સાહેલીરે ॥ એ ગિરિ ॥ ૭ ॥ મુખ્ય તલાટી જે રચી હો
 લાલ, તે પણુ આબેહુબ એ સાહેલીરે; વર્ણન કરીએ કેટલું
 હો લાલ, ઠાઠ કર્યોછે ખુબ એ સાહેલીરે; ॥ એ ગિરિ ॥
 ૮ ॥ એમ એ ગિરિ ગુણ ગાવતી હો લાલ, જેઉ સખી
 આવી બહાર એ સાહેલીરે; વિદ્યુત્ દીપ વિકતી હો લાલ,
 હવે રસિક અપાર એ સાહેલીરે; ॥ એ ગિરિ ॥ ૯ ॥

હાહવા.

મંડપ બાહીર ચોકમાં, સ્થળ સ્થળ રોપ્યા સ્થંભ; સ્થંભ
 સ્થંભ દીપક તણા, તોરણ ઠંપ્યા અચંભ. ॥ ૧ ॥ મધ્ય
 ભાગમાં ગોઠવ્યો, દીપ કુંવારો જેહ; જળ ધારા જીમ
 લાગતી, દીપક જ્યોતિ તહ. ॥ ૨ ॥ સામે શેઠ ભૂવન પરે,
 શ્લોક લખ્યો શ્રીકર; વિવિધ સુરંગી દીપથી, ઝળકે તેજ

અપાર. ॥ ૩ ॥ “સર્વ મંગળ દાયક વળી, કારક સર્વ
કલ્યાણ, સર્વ ધર્મમાં મુખ્ય જે, શ્રીજિન ધર્મ પ્રધાન.
॥ ૪ ॥ તે પામે જયતિ સદા,” અર્થ સૂચવતો શ્લોક;
નીરખી આ સખીઓ લહે, મનમાં આનંદ થોક. ॥ ૫ ॥

પ્રેક્ષકોના હૃદયોદ્ભાર.

(રાગ ખીલ-દીપચંદી.)

આજ સખિ મારું મન હર્ષાયે, એહનું વર્ણન કેમ કરી
થાયે; ઠીક થયું અહિં તું મુજ લાવી, બહુ ઉપકાર
કર્યો આ બતાવી. ॥ આજ૦ ॥ ૧ ॥ દીપક ઠાઠ અજબ
વિસ્તાર્યો, જાણે ભૂ પર બાનુ પધાર્યો; સુક્ષ્મ દીપક શ્રેણે મન
મોહે, ગ્રહ ગણ સહ નભ આબું સોહે. ॥ આજ૦ ॥ ૨ ॥
બાગ બગીચા બહુ શણગાર્યા, રંગીત દીપ રચ્યા અતિ સારા;
દેવનગર હાજર કર્યું આંહી, એમ મને લાગે મનમાંહી. ॥
આજ૦ ॥ ૩ ॥ એમ ફરી ફરી દીપક દેખી, શ્રી જિનશા-
સન મહિમા પેખી; એ જેઉ સખીઓ ઘેર સીધાવે, પણ
તિંહા અવર લોક બહુ આવે. ॥ આજ૦ ॥ ૪ ॥ વર્ણુ
અઠાર નીરખવા કાળે, દર્શ કરી મનમાં ઘણું ગાળે; ધન્ય
એ શ્રાવક ધર્મી ઉદાર, એમ વદે અંતર ઉદ્ભાર. ॥ આજ૦ ॥ ૫ ॥
જેન અને જૈનેતર કેરો, નિત્ય મળે સમુદાય ભલેરો; નીર

પ્રવાહ જ્યું એ નર મેળો, દર્શન કાજ મળે તીહાં લેળો.
 ॥ આજ૦ ॥ ૬ ॥ દશ દિન તે સ્થળ પ્રગટ દીવાળી, ધામધુમ
 બહુ બહુ મેં ભાળી; વૃદ્ધ સનાત્ર ભણ્યા વળી ભાવે, પ્રત્યેક
 પુજાએ મહોર ચઢાવે. ॥ આજ૦ ॥ ૭ ॥ એમ ઘણી ઘણી
 વાત વિચારી, ખ્યાન રચ્યું આ જન હિતકારી; તો પણ
 ધન્ય એ નયણે નિરખ્યું, રસિક હૃદય એ નીરખી હરખ્યું.
 ॥ આજ૦ ॥ ૮ ॥

ઢાહરા.

આ ઉત્સવ અંગે ચઢ્યો, વરઘોડો શ્રીકાર; તેહ ખીના
 શી વર્ણવું, શોભા સરસ અપાર. ॥ ૧ ॥ તો પણ શાસન
 પ્રેમથી, કથન કરે ધરી ભાવ; વરઘોડાની યોજના,
 જેનો અજબ પ્રભાવ. ॥ ૨ ॥

જળયાત્રાના વરઘોડાની યોજના.

[મત મારોરે કાન્હા કાંકરડી—એ રાગ.]

જિનશાસનની બલિહારી, જસ મહિમા જગ જયકારીરે;
 ॥ જિન૦ ॥ આ વરઘોડો અજબ ચઢાવ્યો, રંગ જમાવ્યો ભારીરે.
 ॥ જિન૦ ॥ ૧ ॥ ઈંદ્ર ધ્વજ સહુ આગળ ચાલે, નોખત ગરજે
 ભારીરે; ॥ જિન૦ ॥ હાથ નિશાન ધરી તે સાથે, કંઈક ચઢ્યા હથ
 સ્વારીરે. ॥ જિન૦ ॥ ૨ ॥ પાછળ હાર બગી મોટરની, પુણ્ય

મુંથી શણગારીરે; ॥ જિન૦ ॥ ચળક જરીના પાટ ખીછાવી, વાહન
 લસક વધારીરે. ॥ જિન૦ ॥ ૩ ॥ કંઈક શ્રીમંત તણા સામેલા,
 આવે ધર્મ સ્વીકારીરે; ॥ જિન૦ ॥ પ્રથક પ્રથક વાહન પર છાજે,
 છત્ર જરી કર ધારીરે. ॥ જિન૦ ॥ ૪ ॥ ખીચ ખીચ સુંદર
 વાજા વાજે, મધુર સ્વરે લલકારીરે; ॥ જિન૦ ॥ છેક પુંઠે ગજ-
 રાજની આગળ, ખેન્ડ ખજે દરબારીરે. ॥ જિન૦ ॥ ૫ ॥ તે
 પાછળ વળી મોટર ચારઠ, દૂર લગે વિસ્તારીરે; ॥ જિન૦ ॥ છેલ્લે
 આસ ગણાતુ વાણુ, તરજ ખજાવે સારીરે. ॥ જિન૦ ॥ ૬ ॥
 ત્યાર પછી સાજનની શોભા, લાગે જન મન ખ્યારીરે; ॥ જિન૦ ॥
 દેશ વિદેશ તણા શ્રીમંતો, ધર્મ રસિક નર નારીરે. ॥ જિન૦
 ॥ ૭ ॥ છેવટ શ્રી જિનરાજ તણો રથ, રજત કનકની
 ક્યારીરે; ॥ જિન૦ ॥ તે પર માણેકલાલ ખીરાબ્યા, હાંકે રથ
 હુંશીઆરીરે. ॥ જિન૦ ॥ ૮ ॥ તસ ગૃહિણિ સૌભાગ્ય લક્ષ્મીએ
 દીપ શ્રદ્ધો સુખકાંચીરે. ॥ જિન૦ ॥ રસિક દીઠો વરઘોઠો
 તે નર, પામ્યો હર્ષ અપારીરે. ॥ જિન૦ ॥ ૯ ॥

દોહરા.

આ ઉત્સવ પર નોંતર્યા, પ્રથક પ્રથક મુનિરાજ; તેમાં
 નેમસૂરિ તણો, ખહોળો સાધુ સમાજ. ॥ ૧ ॥ ઉઘાપન પર
 આવીને, એ મુનિરાજ પ્રસિદ્ધ; નંદન વિજય પ્રશીધ્યને,
 આચારજ પદ દીધ. ॥ ૨ ॥ ખીજ સિદ્ધિસૂરિ તથા, મેઘસૂરિ
 તસ ખાસ; શિષ્ય મનોહર વિજયને, અરપે પદ પન્થાસ.

॥૩૩॥ શાન્ત અને વળી સફળુણી, હંસવિજય મહારાજ, સાથે
સંપત વિજયજી મુનિવર ગુણુ શીરતાજ. ॥ ૪ ॥ ગામ
ગામથી આવીઆ, એમ ઘણા અણુગાર; પ્રથમ પદે એ
સંઘમાં, શાસનના શણુગાર. ॥ ૪ ॥

ઉપસંહાર.

[રામ. જીજ્ઞા કારી. તાલ લાવણી.]

રાજનગરમાં ધર્મવિલાસી, શેઠ ભગુલાઈ નામેજી, તસ
ગૃહનારી પ્રધાનબાઈ, રાગી જિનમત કામેજી. ॥ ૧ ॥
તસ સુત મનસુખલાઈ પ્રસિદ્ધ, શાસન સેવ બળવેજી,
તન મન અરપી ધન પણ ખરચી, દશ દિશ નામ દીપા-
વેજી ॥૨॥ તસ લઘુ બાંધવ જમનાલાઈ, ધર્મતણા અનુ-
રાગીજી, આયુષ્ય પુણે થતાં પરલોકે, ચાલ્યા ધણુ કણુ
ત્યાગીજી ॥૩॥ જિનમત પ્રેમી તસ ધરનારી, વિધવા માણેક-
બાઈજી, ધર્મ ઉદ્યાપન અનુપમ કીધું, અતિ ઉલ્લટ મન
લાઈજી ॥ ૪ ॥ ધર્મીશેકના ધનનો સફળ્યય, કીધો હર્ષ જ-
ગાઈજી, સાધર્મીને માનપાનને, લોજન વિવિધ કરાઈજી ॥ ૫ ॥
સાધર્મી વાતસલ્ય કર્યાં એ, સર્વ જૈન આમંત્રીજી ॥ ભાત
ભાતના જમણુ આપીને, ભકેત કરી અણુગણુત્રીજી ॥ ૬ ॥
મનસુખલાઈ તણા સુત ધર્મી, માણેકલાલ સખાઈજી, તન
મન અરપી આ ઉત્સવમાં, કીધી સર્વ સળાઈજી ॥૭॥ તસ

મૃદીણી સૌભાગ્ય લક્ષ્મીએ, સ્ત્રી મંડળમાં તેમજ, સહાય
કરી મન ઉલ્લટ લાવી, જસ મન ધર્મનો પ્રેમજી ॥૮॥ પુણ્ય
વંતના પુત્ર પુત્રીઓ, પૌત્ર આદિ પરિવારજી, વડીલ વર્ગનો
યશ વિસ્તારે, ધર્મ વિષે ધરી ખ્યારજી ॥ ૯ ॥ ઉઘાપનની
દીવ્ય યોજના, નગરશેઠજી કરતાજી, અન્યજનો પણ મતિ
અનુસારે, નવિન કળા કંઈ ધરતાજી ॥ ૧૦ ॥ કાળીદાસ
વનમાળીદાસ એ શીક્ષક કન્યાશાળેજી, તાસ બલામ-
ણથી આ કીધી, રચના રંગ રસાળેજી ॥ ૧૧ ॥
તત્વ દિશાગજ નિર્ધિ શેરી વર્ષે, અક્ષય ત્રીજ બુધવારેજી;
આ ઉઘાપન સ્થાપન કીધું, ઠાઠ કીધો બહુ ભારેજી ॥ ૧૨ ॥
આ ઉઘાપન મહોત્સવ જે જન, ભાવ ધરીને ગાયજી, રત્ન-
ત્રાયનો રસિક થઈ તે, અજરામર પદ પાયજી. ॥ ૧૩ ॥

ગુરૂ પ્રશસ્તિ.

ગુરૂ ધીર શાસનના પ્રભાવક વિજયદાન સૂરીશ્વર, તસ
શિષ્ય શ્રી પન્યાસ પ્રેમ વિજય ગણિવર મન ધરું, તસ
શિષ્ય શાસનનો દિપક વીસમી સદીમાં જગ જયો, ગુરૂ રામ
વિજય કૃપા થકી આ રસિક જ્યાન રચી કહ્યો.

ધૃતિશ્રી ઉઘાપન મહોત્સવ સમાસ.

શ્રી અષ્ટપ્રકારી પૂજનું પ્રભાતીઉં.

[નમોરે નમો વીતરાગરે. એ દેશી.]

ધન્ય ધન્ય દિન ઘડી આજનીરે, પ્રભુજી પધારો મારે

ઘેર; હરખભર પુણ્યએરે ॥ પાવન હોય મુજ આંગણુરે, જો
 હોય સાહેબ મેહરે ॥ હરખભર ॥ ૧ ॥ પ્રથમ પૂજન કરું
 પ્રેમથીરે, તીર્થ ઔષધી ગવિ ક્ષીર ॥ હરખભર ॥ સિંધુ
 સુરવાહીની સરિતનારે, પદ્મ દ્રહ આદિના નીર-॥ હરખભર ॥
 ॥૨॥ હાથમાં કુમકુમ વાટકીરે, સાથમાં સુમનનો થાળ
 ॥ હરખભર ॥ મોગરો માલતી ગોઠવીરે, ગુંથી આ
 સુંદર માળ ॥ હરખભર ॥ ૩ ॥ આત્મના મેલને સોશવારે,
 સરસ સુગંધ કરી ધુપ ॥ હરખભર ॥ લાવ ધુપે દહી
 કર્મનેરે, ચેતન હોય નિજરૂપ ॥ હરખભર ॥ ૪ ॥ ઘા-
 તીયા ચારને ખેરવીરે, પામવા કેવળ નાણુ ॥ હરખભર ॥
 દ્રવ્ય દીપક તણી પુજનારે, આદરૂ શ્રી જિન ભાણુ ॥ હરખ-
 ભર ॥ ૫ ॥ અક્ષય પદ વરવા ભણીરે, અક્ષત પુજ
 શ્રીકાર ॥ હરખભર ॥ સુંદર તાંદુલા લેઈનેરે, અષ્ટ મંગળ
 ભરૂ સાર ॥ હરખભર ॥ ૬ ॥ તેમ મણિ માણેક મોતી-
 એરે, સ્વસ્તિક રંગી મનોહાર ॥ હરખભર ॥ યોગતિ
 છેદવા હું ચહું રે, જો મળે ત્રિપદિ વહાર ॥ હરખભર ॥
 પદ અણુહાર ઉપાજવારે, આહારના મોહનો ત્યાગ ॥ હરખ-
 ભર ॥ વિવિધ લોજન પકવાનનારે, થાળ ઠવીએ ધરી
 રાગ ॥ હરખભર ॥ ૮ ॥ અજર અમર કૃણ પામવારે,
 કૃણ ધરું મધુર સુખત ॥ હરખભર ॥ એમ કરું અષ્ટ
 પ્રકારથીરે, અર્ચન રસિક પ્રભાત ॥ હરખભર ॥ ૯ ॥

ચાર મંગળનું પ્રભાતીઉં.

[જરે ઈંદ્રાણી પુછે વેવાણુનેરે-એ દેશી.]

જરે આજનો દિન રણિઆમણોરે, જરે ઓચ્છવ મહોત્સવ
 થાય; વધાવો જિન રાજનેરે ॥ જરે ધર્મ ઉઘાપન માંડીએરે,
 જરે જેહથી વ્રત ઉજવાય ॥ વધાવો ॥ ૧ ॥ જરે સુકૃતે
 વિધન નિવારણુનેરે, જરે મંગળ ગાર્ધએ ચાર ॥ વધાવો ॥
 જરે પહેલું તે મંગળ વીર પ્રભુરે, જરે પ્રાતઃ સમય સં-
 સાર ॥ વધાવો ॥ ૨ ॥ જરે બીજું શ્રી ગૌતમ સ્વામનુરે
 જરે નામથી નવનિધિ થાય ॥ વધાવો ॥ જરે ત્રીજું તે
 શ્રી સ્થુલિભદ્રજરે, જરે મંગળ અજળ ગણાય. ॥ વધાવો.
 ॥ ૩ ॥ જરે એ મુનિ અતુલ પરાક્રમીરે, જરે મદન સદન
 કરી નાશ ॥ વધાવો ॥ જરે એહના શસ્ત્રથી એહનેરે, જરે
 જીતીઓ મંગળ ખાસ. ॥ વધાવો ॥ ૪ ॥ જરે હુંકર
 હુંકર ગુર કહેરે, જરે નાહ કોઈ એહની હોડ ॥ વધાવો ॥
 જરે અનુપમ એ ગુણ પામવારે, જરે વંદીએ બે કર જોડ.
 ॥ વધાવો ॥ ૫ ॥ જરે ચોથું તે મંગળ જાણીએરે, જરે શ્રી
 જિન ધર્મ શ્રીકાર ॥ વધાવો ॥ જરે દાન શીયળ તપ
 ભાવથીરે, જરે જે કરે આત્મ ઉદ્ધાર. ॥ વધાવો ॥ ૬ ॥
 જરે એ સવિ મંગળ ગાર્ધએરે, જરે જેહથી વિધન પલાય
 ॥ વધાવો ॥ જરે ઈચ્છા પૂરણ પામીએરે, જરે મંગળ
 રસિક સદાય. ॥ વધાવો ॥ ૭ ॥

શ્રી જળયાત્રાના વરઘોડાના ગીતો.

ગીત ૧ લું.

(માંડે સાજન દેખીને વેવઈ બી ગયો-એ દેશી.)

ભલી ધન્ય દિવસ ઘડી આજની, મહારે આનંદનો નહિ
પારરે ॥ જિન વંદીએ ॥ મહારા પ્રભુજીને ન્હવણ કરાવવા, અમે
લાવીશું જળ મનોડારરે ॥ જિન વંદીએ ॥ ૧ ॥ નદી કુંડ
તીરથ દ્રહ આદિના, વળી વાવ સમુદ્રના નીરરે ॥ જિન
વંદીએ ॥ માંડે આષધિ સુગંધ મીલાવીને, કરી પંચામૃત
ગવિ ક્ષીરરે ॥ જિન વંદીએ ॥ ૨ ॥ બેની એ જળ કુંભ
ભરાવવા, સજી સામગ્રી શ્રીકારરે ॥ જિન વંદીએ ॥ અમે
આ વરઘોડો ચઢાવીએ, જેનો ઠાઠ છે અજળ અપારરે ॥
જિન વંદીએ ॥ ૩ ॥ રૂડી ઈંદ્રધ્વજ આગળ ચલે, સાથે
નોખત ને નિશાનરે ॥ જિન વંદીએ ॥ પુંઠે સુંદર બગીચો
ચોભતી, તેમાં મોટરના બહુ માનરે ॥ જિન વંદીએ ॥ ૪ ॥ સખી
હય ગય પણ શણગારીઆ, જેને દેખીને દીલ હરખાયરે
॥ જિન વંદીએ ॥ ખુબ બની ઠનીને ખીરાજીઆ, પેલા સાબેલા
સરસ દેખાયરે ॥ જિન વંદીએ ॥ ૫ ॥ કેવા મધુર સ્વરે વાજ વા-
જતા, જોડે સાજન ભગકાદારરે ॥ જિન વંદીએ ॥ છેક છેવટે રથ
રૂપા તણો, મઠયો હેમ રતન જડયો સારરે ॥ જિન વંદીએ ॥ ૬ ॥
ઠવી તે પર જિનપતિ દેવને, અમે જઈએ ન્હવણ જળ

કાજરે ॥જિન વંદીએ॥ દેખી ધર્મ રસિક હરખે ઘણું, કરે
જય જય પ્રોઠ અવાજરે ॥ જિન વંદીએ. ॥ ૭ ॥

ગીત ૨ જી.

(સજની મોરી પાર્શ્વ જિતેશ્વર પૂજેરે-એ દેશી)

ખહેની મારી અવસર મંગળકારીરે, ખહેની મારી ઝટપટ કરે તૈયા-
રીરે, ખહેની મારી શાસન શોભા કાજેરે, ખહેની મારી ચાલો આ-
પણુ આજેરે. ॥૧॥ ખહેન મારી જળયાત્રા વરઘોડોરે, ખહેની મારી
ના મળે એહનો જોડોરે, ખહેની મારી આપણી પોળની રીતરે,
ખહેની મારી કેમ થઈએ વિપરીતરે. ॥૨॥ ખહેની મારી ધવળ
મંગળ પણ ગાશુંરે, ખહેની મારી ગ્રહારની વાડીએ બશુંરે,
ખહેની મારી આ ધન ખરચું પ્રમાણુરે, ખહેની મારી
જેહથી આત્મ કલ્યાણુરે. ॥૩॥ ખહેની મારી સુત કન્યાં
ચરણાવીરે, ખહેની મારી પુષ્કળ દામ ઉડાવીરે,
ખહેની મારી ખાંધે કમંના ખંધરે, ખહેની મારી તે કરે
અવળો ધંધરે. ॥૪॥ ખહેની મારી એકરતા આ ઠીકરે, ખહેની
મારી દુર્ગતિ ખંધ ન બીકરે, ખહેની મારી આ ભલકાને
નિહાળીરે, ખહેની મારી કંઈક ભવિ પુન્યશાળીરે. ॥૫॥ ખહેની
મારી કોમળ હૃદય સ્વભાવેરે, ખહેની મારી અનુમોદન કરી
પાવેરે, ખહેની મારી સર્માકત શીવ સુખ મૂળરે, ખહેની
મારી થાય રસિક અનુકૂળરે. ॥૬॥

ગીત ૩ જી.

(સિદ્ધાચળ શીખરે દીવોરે-એ દેશી.)

સખી સામૈયુ બહુ સાડરે-જિન શાસનની જય બોલો. ॥નીરખી
 મન મોહ્યું માડરે-જિન શાસનની જય બોલો. ॥ નિત્ય મળજો
 આવુ ટાણરે-જિન ॥ થયું મનહર આજનું વહાણરે-જિન ॥ ૧ ॥
 બહુ મંગળ ગીત ગવાયરે જિન ॥ જન મન હર્ષે ઉભરાયરે-
 જિન ॥ જળ યાત્રા માટે જઈએરે-જિન ॥ પ્રભુ
 પુજી પાવન થઈએરે-જિન ॥ ૨ ॥ બહુ ડોલે આનંદ માંહીરે-
 જિન ॥ લઘુ બાળક પણ ઉત્સાહીરે-જિન ॥ સાબેલા સરસ
 બીરાજ્યારે-જિન ॥ હય ગય મોટરમાં તાજરે-જિન ॥ ૩ ॥
 એ સહુમાં પણ પુણ્યશાળીરે-જિન ॥ રથ હાંકે ને પ્રભુ બાહીરે-
 જિન ॥ જે બેઠા બે અલબેલારે-જિન ॥ તે દીસે હર્ષ ભરેલારે-
 જિન ॥ ૪ ॥ પ્રભુ પાછળ રામણ દીવોરે-જિન ॥ લેનારી પણ
 ઘણું જીવોરે-જિન ॥ એ રસિક વચન હીતકારીરે-જિન ॥ તમે
 બોલો સહીયર મહારીરે-જિન શાસનની જય બોલો. ॥ ૫ ॥

॥ ૐ શ્રી સંલેશ્વર પાર્શ્વનાથ નમઃ ॥

કવિ રસિક વિરચિત

શ્રી સત્તરભેદી પુળ પ્રારંભ.

(ઢાહરા)

શ્રી સંજેશ્વર સાહીબા, સુરતરૂ સમ દાતાર; ઇચ્છિત સુખ
દાયક વીલુ, ઘો આશ્રય સુખકાર ॥ ૧ ॥ અલખ નિરંજન
જિનપતિ, અવિચળ પદવી ધાર; અજરામર અરિહંતજી,
અરજ કરો સ્વીકાર. ॥ ૨ ॥ પ્રભુ તુજ સુખ કમળે વસે,
કવિજન જનની જેહ; તે શ્રી ભગવતી ભારતી, દે શુભ
મતિ ગુણ ગેહ. ॥ ૩ ॥ સકલ જિનેશ્વરની રચુ, પૂજા સત્તર
પ્રકાર; ભણતા ભવિચણ ભાવશું, હોવે ભવ નિસ્તાર. ॥ ૪ ॥
નહવણુ વિલેપન વસંતી, વાસ કુસુમ કુલમાળ; સુરભી સુશો-
ભીત સુમન તેમ, સૂર્ય ધ્વજ સુવિશાળ. ॥ ૫ ॥ સુંદર આલુપણુ
વળી, પુષ્પસદન કુલમેહ; અષ્ટમંગળ ધુપદીપની, પુજા શિવ-
પદ નેહ. ॥ ૬ ॥ ગીતગાન નાટક તણી, વાજિંત્ર પુજા સાર,
સુરનર પેરે શ્રાવક કરે, જીમ કહી સૂત્રમોઝાર ॥ ૭ ॥

હાળ.

[મનમંદીર આલેરે કહુ એક વાતલડી—એ દેશી.]

જિન પુજન કરીએરે, વિવિધ જળ કળશ ભરી; ભવ સાગર
તરીએરે, કર્મભળ દૂર હરી ॥ જિન૦ ॥ ૧ ॥ તીર્થોદક લા-
વીરે, માગધ વરદામ તણું; સુર સરીતા સિંધુરે, વળી ક્ષીર
સાગરનું ॥ જિન૦ ॥ ૨ ॥ માંહે મૃગમદ ભેળીરે, ઔષધિ
મીશ્ર કરી; પ્રભુને નવરાવેરે, અમર અતિ ભાવ ધરી. ॥ જિન૦
॥ ૩ ॥ દમયંતી દ્રૌપદીરે, જિણુંદ પુજન કરતી, નિજ કારજ
કીધુરે, અચળ શિવપદ વરતી ॥ જિન૦ ॥ ૪ ॥ યૌગતિની
હરણીરે, આત્મશુદ્ધિ કરણી; ઉપયોગે કરીએરે, પુજા ભવ-
જળ તરણી. ॥ જિન૦ ॥ ૫ ॥ જિનરાજ અભાવેરે, પુજા
જિન ખીંખ તણી; કરો ઉન્નત ભાવેરે, જિનેશ્વર તુલ્ય ગણી.
॥ જિન૦ ॥ ૬ ॥ એહ આગમ વાણીરે, સદૃહે ચિત્ત ખરી;
આત્મોદય પામેરે, “રસિક” શિવસુખ વરી. ॥ જિન૦ ॥ ૭ ॥
ઈતિ શ્રી પ્રથમ જળ પુજા સમાપ્ત ॥ ૧ ॥

અથ શ્રી દ્વિતીય ચંદન પુજા.

(હોહરા.)

અંબર વર ઘનસારથું, કરી કેશર રંગરોળ, શ્રી જિનવરને
પુજતાં, હોવે હર્ષ કલ્લોલ. ॥ ૧ ॥ રતનજડીત અતિ શોભતી,

કનક ક્યોળી સાર; સરસ ખરાસ સુખડ ભરી; લેપો જગ-
દાધાર. ॥ ૨ ॥ ઉત્તમ દ્રવ્યો મેળવી, ધરીએ ઉત્તમ ભાવ;
જન્મ મરણથી વીરમી, લહીએ શિવસુખ દાવ. ॥ ૩ ॥

હાળ.

(સુષો ચંદાળ શ્રી મંધર પરમાત્મ પાસે જાને-એ દેશી.)

ભવિ ભાવ ધરી, શ્રી જિનવરની ચંદનપુખ કીજે; ભવસિંધુ
તરી, શ્રી જિનવરપુણને લાહો લીજે ॥ભવીં॥ સુંદર સોવનના
ચાળ મહી, મૃગમદ કુમકુમ એ દ્રવ્ય લહી, પરમાત્મ
ગુણમાં લીન થઈ ॥ ભવિ ભાવ ધરીં ॥ ૧ ॥ જગપતિ નવ
અંગે લીલક કરી, કરે ગાત્ર વિવેપન હૃદય ધરી, લહે શીતળ
સુખ નીજ અંગ ભરી ॥ ભવિ ભાવ ધરીં ॥ ૨ ॥ પ્રભુ ચરણ
બાનુ કર ખંધ વિષે, શીર ભાલ વિશાળ ને કંઠ દીસે, કરે
હૃદય નાભી મનડુ દીસે ॥ ભવિ ભાવ ધરીં ॥ ૩ ॥ સુરપતિ
અતિ અનુપમ સાજ અહી, પ્રભુ પુજે મેફ ગિરોદ જઈ, સચે
મનમાં કૃતકૃત્ય ભઈ ॥ ભવિ ભાવ ધરીં ॥ ૪ ॥ તેમ શ્રાવક
પુજ કરે રંગે, લઈ દ્રવ્ય ભાવ અતિ ઉમંગે, તે “રસિક”
વરે મુક્તિ સંગે ॥ ભવિ ભાવ ધરીં ॥ ૫ ॥

॥ ઇતિ શ્રી દ્વિતીય ચંદનપુખ સમાપ્ત. ॥

અથ શ્રી ત્રીજી વસ્ત્રયુગલપુખ.

(હોહરા)

અંદ્ર કીરણથી નીર્મળા, અનુપમ વસ્ત્રો દોય; પૂજન કરતા
ત્રેમથી, આતમ નિર્મળ હોય. ॥ ૧ ॥ ક્ષીરોદક સમ ઉજવતા,
કોમળ કમળ સરીખ, કેશર ચરચિત કર ગ્રહી, પુજે જિન
જગદીશ. ॥ ૨ ॥ કર્મ મેલ હરવા કહી, અંગલુહણની જોડ;
કર્મ હરણથી પામીએ, શિવરમણીની હોડ. ॥ ૩ ॥

ઢાળ.

(પ્રવચન પદને પુણ્યેરે-એ દેશી)

વસ્ત્ર યુગલથી પુણ્યેરે, શ્રી જિનરાજ મહંત; ઉપગારી અ-
રિહંતજીરે, ગુણ અનંત ભદંતરે. ભવિઆ, પુજે શ્રી જિનદેવ ॥
જીમ પામો શીવ મેવરે ભવિઆ ॥ પુ૦ ॥ ૧ ॥ દેવદુષ્ટ
ભાવે લઈરે, પુજે સુરનર રાય; તેમ દોય ઉત્તમ વસ્ત્રથીરે,
કરતા અતિ સુખ થાયરે. ભવિઆ ॥ પુ૦ ૨ ॥ પાઠાંતર પુજ
કહીરે, નયન યુગલ મનોહાર; રત્નજડિત કંચનતણારે, લઈએ
દોય શ્રીકારરે. ભવિઆ ॥ પુ૦ ૩ ॥ લોચનથી પ્રભુ પુજતાંરે,
જ્ઞાનાવરણ વીનાશ, કેવળનાથ નયન મુદારે, દર્શન હોય
પ્રકાશરે. ભવિઆ ॥ પુ૦ ૪ ॥ ફરસીત દંશણ નાણથીરે,
પાવન આતમએહ, 'રસિક' કર્મમળ ક્ષય કરીરે, પામે
ચીદ્રુપ તેહરે. ભવિઆ ॥ પૂ૦ ૫ ॥

ઈતિ શ્રી તૃતીય વસ્ત્રયુગલ પુખ સમાપ્ત.

અથ શ્રી ચોથી વાસક્ષેપપુજા.

[દોહરા]

વાસ પુજા જિનરાજની, કરત દેવ સુરીઆલ; તીવ્ર ભક્તિમાં
લીન થઈ, પામ્યો અવિચળ લાલ. ॥ ૧ ॥ અગર કપુર
અંદન વળી, મૃગમદ સરસ જરાસ; અંબર પુષ્પ મીલવીને,
કરીય સુગંધીત વાસ. ॥ ૨ ॥ ભવદવ તાપ સમાવવા, મન
તનુ શીતળ કાજ; નરભવ પામી પુજ્યે, વાસથકી જિન-
રાજ. ॥ ૩ ॥

ઢાળ.

[વારી પ્રભુ દશમા શીતળનાથકે સુણો એક વીનતીરે લોલ-એ દેશી]

સજની ઉદય થયો પ્રહુ ઉઠકે રજની ગઈ વીતીરે લોલ;
સજની ઉદય થતા જિન સૂરકે કુમતી ધરે ભીતીરે લોલ; સજની
તે જિનરાજની પુજા વાસ લઈ કરેરે લોલ; સજની પ્રગટે આત્મ
સુગંધકે ભવભયનીસ્તરેરે લોલ. ॥ સજની ૦ ॥ ૧ ॥ સજની પુદ્ગળની
દુર્વાસકે સંગ અનાદિનોરે લોલ; સજની સુરભી વાસ સુવાસે રંગ
સમાધીનોરે લોલ; સજની લાબ્ય કનકનો થાળ વિવિધ રત્ને જડ-
યોરે લોલ; સુંદર નકશીદારકે કારીગરે ઘડયોરે લોલ. ॥
સજની ૦ ॥ ૨ ॥ સજની ભરી તેહ માંહે વાસકે વિધિએ પુજ્યેરે
લોલ; સજની ઉપયોગે કૃણદાય; અવિધિએ ધ્રુજ્યેરે લોલ; મનુઅ
જન્મ પામીને લાહો લીજ્યેરે લોલ; 'રસિક' પ્રભુની
પુજા ભાવે કીજ્યેરે લોલ ॥ સજની ૦ ॥ ૩ ॥

ધૃતિ શ્રી ચોથી વાસક્ષેપ પુજા સમાપ્ત.

અથ શ્રી પાંચમી પુષ્પારોહણ પુન.

(કાહરો)

પચરંગી પુષ્પો તણી, મહકે અતિહી સુગંધ; તે લઈ
જિનવર પુજતાં, ત્રુટે દુર્ગતિ બંધ. ॥ ૧ ॥ મનહર સુંદર
શોભતા, વિવિધ જાતીના ફુલ; શુદ્ધ ભાવ પુજક ધરે, પામે
લાભ અમુદ્ય. ॥ ૨ ॥ દ્રવ્ય ભાવ હેતે કરે, પુન શ્રી જિ-
નરાજ; કારણ કાર્ય નીમીત્ત છે, ભાવ ક્ષીયે શિવરાજ. ॥૩॥

ઠાળ.

(ચારિત્ર પદ નમો આઠમેરે.—એ દેશી.)

પંચવરણ કુસુમે કરેરે, આંગી અનુપમ ઠાઠ; અવસર એ રૂડો ॥
નંદનવનથી લાવતારે, સુરનર નિજ વધુ સાથ; અવસર એ
રૂડો ॥ ૧ ॥ જાઈ જુઈ વર કેતકીરે, માલતી લાલ શુભાળ;
અવસર એ રૂડો ॥ સરસ સેવંત્રી મોગરારે, કમલકુંદ ભરી
છાળ; અવસર એ રૂડો ॥ ૨ ॥ પારીજાતક કેવડારે, ડમણો
દીવ્ય અપાર; અવસર એ રૂડો. ॥ શતપત્રી જાસુલ ભલારે,
ચંપો ચીત્ત હરનાર; અવસર એ રૂડો. ॥૩॥ વિકસિત સુરભી
ફુલનારે, કંચન થાળ વીશાળ; અવસર એ રૂડો. ॥ ‘ રસિક ’
ભાવથી કર ગ્રહીરે, પુજે જગત્ દયાળ; અવસર એ રૂડો. ॥૪॥
ઈતિ શ્રી પાંચમી પુષ્પ પુન સમાપ્ત.

અથ શ્રી છઠ્ઠી પુલ્લની માળાની પુખ્ત.

(દોહરો)

શ્વેત પુષ્પ પારસતણી, ગુંથી મનહર માળ; શ્રી જિનકંઠે
સ્થાપતા, વરીએ શિવ વરમાળ. ॥ ૧ ॥ માળા મોહન વે-
લડી, સુરતરૂ જિન જગદીશ; તીવ્ર ભાવ પુજક ધરે, પામે
સચલ જગીસ. ॥ ૨ ॥ સુંદર સોવન થાળમાં, મુદ્રી જિન-
ગૃહ બાય; અન્યમતિ અવલોકતા, સમકિત કારણ થાય. ॥૩॥

ઢાળ

(ચૌમાસી પારણ્ય આવે—એ દેશી)

સુર સુંદર માળ બનાવે, માંહે વિધ વિધ કુલ ભરાવે,
ભકતે પ્રભુ કંઠ ચઢાવે, ધરી ઉલટ ભાવના ભાવેરે; જિન-
રાજ જગત ઉપગારી; પ્રભુ ઘો શિવ માળ સ્વીકારીરે;
જિનરાજ ॥ ૧ ॥ લઈ પારસ પુષ્પની માળા, માંહે ગુંથી
ગુલાબ રૂપાળા, બસુલ ચંપક સુવિશાળા, ચિત્તહર ચારૂ
સુરમાળારે; જિનરાજ ॥ ૨ ॥ જેમ મૌકિતક હાર સુ-
હાવે, માંહે નવ નવા રત્ન જડાવે, તે વિધ કુલ માળ કરાવે,
ભવિ દેખત આનંદ પાવેરે; જિનરાજ ॥ ૩ ॥ એણી પેરે
ભવિ શ્રાવક રંગે, લઈ મનહર માળ ઉમંગે, સ્થાપે જગનાયક
અંગે, તે પરણે 'રસિક' શિવ સંગેરે; જિનરાજ ॥ ૪ ॥

ઇતિ શ્રી છઠ્ઠી કુલની માળાની પુખ્ત સમાપ્ત.

અથ શ્રી સાતમી પુલની આંગીની પુજ.

(ઢાહરો)

કમલ કેતકી કેવડો, કૌરંટો ને કોલ; પાડલ પદ્મ
પ્રિયંશુ એ, સુમન સુગંધ અમોલ. ॥ ૧ ॥ મરૂઓ માલતી
મોતીઓ, મોગર ને મંદાર; મલ્લિકા મચકુંદની, મહકે વાસ
અપાર. ॥ ૨ ॥ સર્વોત્તમ સુંદર વગી, સુરભી રસ ભરપુર;
વિવિધ જાતી કુસુમે કરી, આંગી રચો જિન સૂર. ॥ ૩ ॥

ઢાળ.

(સાંભળજો મુનિ સંયમ રાગે.—એ દેશી.)

સુંદર સોવન થાળ સુમનનો, ભરી જિનમંદીર જમ્બેરે;
અરિહા અંગે અનુપમ આંગી, કરતા પાવન થઇએરે. ॥ સુંદર ૦
॥ ૧ ॥ રક્ત પીત વળી શ્યામ સુરંગે, સુંદર ચિત્ર પ્રકાશેરે;
ઉત્તમ ચિત્રકારની રચના, જગ જન નયન વિકાસેરે. ॥ સુંદર ૦
॥ ૨ ॥ એ વિધ નવ નવ પુષ્પ લઇને, વેલ કાંગરા કરીએરે;
કુસુમ યોજના કરતા મનમાં, વિધ વિધ ભાવ સમરીએરે.
॥ સુંદર ૦ ॥ ૩ ॥ ‘ રસિક ’ રમરણ મન ઉંડ વિચારે,
જન મન લીન બનાવેરે; આંગી મીઘે શિવવધુને કાગળ,
લખતા શિવ સુખ પાવેરે. ॥ સુંદર ૦ ॥ ૪ ॥

છતિ શ્રી સાતમી પુષ્પઆંગીની પુજ સમાપ્ત.

અથ શ્રી આઠમી સુગંધી ચૂર્ણ પુજા.

(દોહરા.)

અતિ ઉત્તમ ગંધે ભયો, ઉજ્જ્વલ સરસ ખરાસ;
અંગર કપુર ચંદન વળી, અંબર અનુપમ વાસ. ॥ ૧ ॥
માંહે મૃગમદ મેળવી, કનક પત્રની સાથ; આરૂ ચુરણ કર ગ્રહી,
પુજે ત્રિભુવન નાથ. ॥ ૨ ॥ ચુરણ પૂજા આઠમી, અષ્ટ કર્મ
હરનાર; ભવ ભય દૂર હઠાવીને, પહોંચાડે શિવદ્વાર ॥ ૩ ॥

ઢાળ.

[આદીતે અરિહંત અમ ઘેર આવોરે-એ દેશી.]

અંબર વર ધનસાર મૃગમદ મેળીરે, માંહે સુમનસ સરસ
સુવાસ ભાવે લેળી રે. ॥ ૧ ॥ અનુપમ સુરભી દ્રવ્ય બહુ
બહુ લાવીરે, જે પુજે શ્રી જિનદેવ તાલ મીલાવીરે. ॥ ૨ ॥
દ્રવ્ય સુગંધે પુજતાં ભવિ લાહીએરે, કાંઈ અક્ષય સુખનું ધામ
ત્યાં જઈ રહીએ રે. ॥ ૩ ॥ આતમની દુર્વાસ ત દુર હ-
રીએરે, કાંઈ નિર્મળ નિજ સ્વરૂપ સ્કેજે વરીએરે. ॥ ૪ ॥
જગત અનાદિ કાળ ચેતન રઝગેરે, દુઃખદાયક આઠે કર્મ
ઢાંડે પ્રજળે રે. ॥ ૫ ॥ અષ્ટ કર્મ હરનાર અષ્ટમી કરીએરે
જિન પુજા 'રસિક' આધાર ભવ જળ તરીએરે ॥ ૬ ॥
ઈતિ શ્રી આઠમી ચૂર્ણ પુજા સમાપ્ત.

અથ શ્રી નવમી ધ્વજ પુજા.

(દોહરા.)

સુંદર જિન મંદીરતાણા, શૃંગ વિષે સોહંત; રત્ન જાડત
સોવન તણો, ઢાંડ અતિ ઝલકંત ॥ ૧ ॥ મંદ પવનમાં ઝુ-
લતી, ઘાંટ ધુવરી અફળાય; મધુર નાદ સુણી તેહનો, ધ્વજ
ડોલે મન માંદા ॥૨॥ મુજ સરીખુ જગ કો નહી, પુણ્યવંત
શીરદાર; જિન ગૃહ પર ગગને રહી, પામુ હરખ અપાર ॥ ૩ ॥

ઠાળ.

[શિવનારી શિવનારીરે દીલબર દીખાવ હો શિવનારી-એ દેશી.]

જયકારી જયકારીરે પુજન જયકારી જયકારી ॥ ભવિષ્ય
ઉદ્ધરવા જિન વાણી, વિજય પતાકા ધારીરે પુજન ॥ ૧ ॥
અનુપમ ધ્વજ લઈ શ્રી જીન પુજે, ધન્ય તેહ નરનારીરે પુજન ॥
૨ ॥ અમર નિકર સચિ સુરપતિ સંગે, ભક્તિ કરે હીત-
કારીરે પુજન ॥ ૩ ॥ આતમ રિદ્ધિ અપુર્વ તુમારી, અમે
તુમ પાસ ભીખારીરે પુજન ॥૪॥ સુર સરીખા યાચક પ્રભુ આગે,
માગત મોક્ષની ખારીરે પુજન ॥ ૫ ॥ ભવ ભય હર જિન
ધ્વજ પુજનથી, ‘ રસિક ’ લહો ભવ પારીરે પુજન ॥૬॥

ઈતી શ્રી નવમી ધ્વજ પુજા સમાપ્ત.

અથ શ્રી દશમી આભરણ પુળ.

(દોહરા)

દશમી રત્નાભરણી, જિન પુળ જયકાર; સુરનર પેરે
આવક કરે શક્તિ તણે અનુસાર. ॥ ૧ ॥ હીરા મોતી લસ-
ણીઆ, માણેક પત્તા ચંગ; કરકોઠક મણિ રત્નના, આભુષણ
જિન અંગ. ॥ ૨ ॥ રત્ન પ્રભા અતિ નિર્મળી, દશદિશ દેત
પ્રકાશ; પુજક તન્મય ભાવથી, પૂર્ણ કરે મન આશ. ॥૩॥

ઢાળ.

[અણત જિણુંદ્યું પ્રીતડી—એ દેશી.]

ત્રિભૂવન નાયક જિન તણી, શુભ ભાવે હો સુરનર
સમુદાયકે; વિવિધ આભુષણ કર અહી, કરે ભક્તિ હો એકતાન
લગાયકે. ॥ ત્રિભૂવન ॥ ૧ ॥ પ્રભુજી તુજ સમ કો નહી,
જમ જનના હો શિર તાજ સમાનકે; તેણે તુજ શીશ
સુગટ ધરી, નીત્ય સ્મરીએ હો અજરામર સ્થાનકે. ॥ ત્રિભૂવન ॥
૨ ॥ બાંહે બાબુબંધ બેરખા, કાને કુંડળ હો સૂર ચંદ્રની
બોડ કે; ઉર પર હાર હીરે જડયો, એમ અનુપમ હો
આભુષણ કોડકે. ॥ ત્રિભૂવન ॥ ૩ ॥ નિજ નિજ શક્તિ
પ્રમાણમાં, જિન પુજે હો સુર સમકિતવંતકે; તેમ ‘રસિક’
આવક કરે, તે પામે હો ભવ ભયનો અંતકે. ॥ ત્રિભૂવન ॥ ૪ ॥
ઇતિ શ્રી દશમી આભુષણ પુળ સમાપ્ત.

અથ શ્રી અગ્યારમી પુષ્પગૃહ પુજા.

(ઠાહરા.)

વિધ વિધ પુષ્પે શુંથીઉ, સુંદર જિનગૃહ સાર; સુર-
ગૃહ પણ જસ હોડમાં, આવે નહિ તલભાર. ॥ ૧ ॥ મન
મોહક મંડપ રચી, બાંધ્યા તોરણ ચંગ; બાળી ઝરોખા
ચિતરી, ઝુમખા સરસ સુરંગ. ॥ ૨ ॥ એ અદ્ભૂત આવાસમાં,
પધરાવી જિનદેવ; ભાવે ભક્તિ સુર કરે, પામે શીવપદ
મેવ. ॥ ૩ ॥

ઠાળ.

[શ્રીરે સિદ્ધાયળ ભેટવા—એ દેશી.]

સમકિતધારી શ્રવકો, જિન મંદીર આવે; પુષ્પ સદન
પુજન કરી, શીવ સદન મીલાવે. ॥ સમકિત ॥ ૧ ॥ ચાર
ગતિના ચક્રમાં, સ્થિરતા નહો કયાંયે; જન્મ મરણ વેદન
લહી, દુઃખ દરિયા માંહે. ॥ સમાકત ॥ ૨ ॥ પુન્ય અપૂર્વ
ઉદય થતાં, જીવ નરભવ પાવે; હાથ ચડયો ચિંતામણી,
કેમ ફેક શુભાવે ॥ સમકિત ॥ ૩ ॥ પુષ્પગૃહે જિન પુજતાં,
બહુ ભક્તિ ભાવે; ‘રસિક’ કર્મનો ક્ષય કરી, મવિ મોક્ષે
ભાવે ॥ સમકિત ॥ ૪ ॥

ક્રીતિ શ્રી અગ્યારમી પુષ્પગૃહ પુજા સમાપ્ત.

અથ શ્રી પારમી પુષ્પમેહ પુજ.

(દાહર)

પંચ વરણ પુષ્પો ગ્રહી, ભાવ શ્રાવક જિન અંગ; મેઘ
છટાએ વરસતાં, ધરી મન અતિહી ઉમંગ ॥ ૧ ॥ પાડલ
પદ્મ પ્રિયંગુને, પારસ પુષ્પ રસાળ; જળ ધારા જીમ છાંટતા,
કર્મ ખપે તત્કાળ ॥ ૨ ॥ ભાવ વીના નીષ્કળ કહી, કિરંયા
કષ્ટ સમાન; ક્રિયા ભાવ હેતે ગણી, ભાવ ક્રિયા દો માન. ॥૩॥

ઢાળ.

[રંગ રસિયા રંગ રસ બન્યો મન મોહનજી—એ દેશી.]

ઝીણો ઝરમર વરસે મેહુલો મહારા વહાલાજી; માંહે
સુંદર સુરભી કુલ, વરસે મેહુલો મહારા વહાલાજી ॥ ૧ ॥
કમળ સુગંધી કેતકી મહારા વહાલાજી; જેની મહકે વાસ
અમૂલ્ય, વરસે મેહુલો ॥૨॥ સચિપતિ સચિ સરી સુરનરા
મહારા વહાલાજી; મળે મેરૂ શિખર પર આય, વરસે
મેહુલો ॥ ૩ ॥ જિનપતિ જન્મ સમય કરે મહારા વહા-
લાજી; કુલવૃષ્ટિ ઉમંગ લીલ લાય, વરસે મેહુલો ॥ ૪ ॥ શ્રાવક
જન એ વિધ કરે મહારા વહાલાજી; કુલ મેહ પુજન
સુખકાર, વરસે મેહુલો ॥ ૫ ॥ પ્રભુ મુખ વિદ્યુત જ્યોતમે
મહારા વહાલાજી; જન 'રસિક' વરે શિવ નાર વરસે, મે-
હુલો ॥ ૬ ॥ મૃતિ શ્રી પારમી પુષ્પ મેહુપુજ સમાપ્ત.

અથ શ્રી તેરમી અષ્ટમંગળની પુજા.

[ઠાહરા.]

અખંડ ઉજ્જવલ ચંદ્ર જ્યુ, અક્ષત લેષ શ્રીકાર; શુભ
ભાવે પુજન કરે, જિનપતિ આગળ સાર ॥ ૧ ॥ સ્વસ્તિક
દર્શણ કુલ તેમ, ભદ્રાસન વદ્ધમાન; નંદાવર્ત શ્રીવત્સને,
મીન યુગલ મન માન ॥ ૨ ॥ એ આઠે મંગળ થકી, અષ્ટ
કર્મ હોય નાશ; ભવ દવ તાપ સમાવીને, પામે શિવપુર વાસ ॥ ૩ ॥

ઠાળ.

[યાત્રા નવાણુ કરીએ સલુણા—એ દેશી.]

રયણુ કનક મણિ કર ગ્રહીરે, મૌજ્જિક સાથ મીલાય ॥
જિનેશ્વર પુજીએ ॥ અમલ અખંડીત અક્ષતેરે, અષ્ટ મંગળ
સુખદાય ॥ જિનેશ્વર ० ॥ પુજીએ જિન પુજીએરે, પુજત ભવ-
દુઃખ ભય ॥ જિનેશ્વર ० ॥ ૧ ॥ અષ્ટ મંગળથી પુજતાંરે, આઠે
મદ હોય દૂર ॥ જિનેશ્વર ० ॥ અડ પવયણુ રાગી બનેરે, પામે
આનંદ પુર ॥ જિનેશ્વર ० ॥ ૨ ॥ અમર અમર સુખ પામવારે,
પુજે અમર અવિહંત ॥ જિનેશ્વર ० ॥ તેણે વિધ શ્રાવક ભાવથીરે,
પુજે 'રસિક' ભગવંત ॥ જિનેશ્વર ० ॥ ૩ ॥ ઇતિ શ્રી તેરમી
અષ્ટમંગળ પુજા સમાપ્ત.

અથ શ્રી ચૌદમી ધૂપ પુજા.

[દોહરા.]

અગર તગર મૃગમદ વળી, સુરભી સુખડ બરાસ; કૃપ્ના-
અર ઉત્તમ અતિ, મહકે દસ દિશિ વાસ ॥ ૧ ॥ કપુર કુંદરૂ
એ સહુ, મીલાવી ધૃત માંદ; સરસ સુગંધી ધૂપ કરી, પુજે
શ્રી જિનરાય ॥ ૨ ॥ કર્મ કાષ્ટને બાળવા, દયાનાનળ પ્રગ-
ટાય, ભાવ ધૂપથી આતમા, સહજ વિલાસી થાય ॥ ૩ ॥

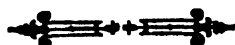
હાળ.

[જગજીવન જગ વાલહો—એ દેશી.]

સરસ સુગંધી ધૂપ કરી, આવી જિનગૃહ માંદ ભવિ-
જન; પ્રભુ આગળ ઉખેવતા, પાતીક દૂર પલાય ભવિજન ॥
સરસ ૦ ॥ ૧ ॥ કનક ઘડયું રયણે જડયું, ધૂપધાનુ સોહાય
ભવિજન; ઉત્તમ સાધન સંઘડી, ઉત્તમ ભાવ ધરાય
ભવિજન ॥ સરસ ૦ ॥ ૨ ॥ દ્રવ્ય પુજન મન મોહને, ઉત્તમ ભાવના
થાય ભવિજન; ઉર્ધ્વ શિખા જેમ ધૂપની, ઉર્ધ્વગતિ ભવિ-
યાય ભવિજન ॥ સરસ ૦ ॥ ૩ ॥ જિનવંની જમણી દિશે,
ધૂપ દીપ લઈ અંગ ભવિજન; સુરનર પેરે શ્રાવક કરે, પુજા
'રસિક' ઉમંગ ભવિજન. ॥ સરસ ૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ શ્રી ચૌ-
દમી ધૂપ પુજા સમાપ્ત.

અથ શ્રી પંદરમી ગીત પુનઃ.

[દોહરા.]

ગગન તણી સીમા નહી, નહી જગતકો અંત; નીરૂપમ
શિવસુખ તેમ હે, જિન ગુણ ગાન અનંત ॥ ૧ ॥ શત્રુ-
જય સમ તીર્થ નહી, નહી અરિહા સમ દેવ; જિન ગુણ
ગાન સરીષ નહી, શિવસુખ દાયક સેવ ॥ ૨ ॥ મધુર ધ્વનિ
ષટ રાગની, રાગણીઓ છત્રીસ; સુરનર સરસ સુકંઠથી, ગાવે
ત્રિભૂવન ઇશ. ॥ ૩ ॥

હાળ.

[વહાલા આજે ઉમંગ મનમાં થયોજો—એ દેશી.]

આવે આવે અમર સઘળા મળીજો, ગાવે જિનગુણ
ઉન્નત ભાવજો; રૂઠા રાગે આલાપ મધુરો કરેજો, નહી એ
સમ ધીજો દહાવજો; વહાલા એહ સમય રળીઆમણોજો. ॥૧॥
આલકોશ મલ્હાર મીઠે સ્વરેજો, ગોડી પુરવી વસંત આલ્હા-
દજો; પ્રભુ ભક્તિ ભરે ગાતા થકાંજો, સાથે વિધ વિધ વાજિંત્ર
નાદજો ॥ વહાલા ૦ ॥ ૨ ॥ ભવી એહ આનંદ વિલોકીનેજો, હોવે
જિનગુણ અમૃત લીનજો; શુભ ભાવે કુકર્મ ખપાવતાજો, શિવ
રમણ “ રસિક ” આધિનજો ॥ વહાલા ૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ શ્રી
પંદરમી ગીત પુનઃ સમાપ્ત.

અથ શ્રી સોલમી નાટક પુજા.

(કોહરા.)

હવે પુજા નાટક તણી, જિનપતિ આગળ સાર; ભાવે
ભાવિ પ્રાણી કરી, પામે શિવપુર દ્વાર. ॥ ૧ ॥ અનુપમ
આભૂષણ ધરી, સજી સોળે શણુગાર; એક શત આઠ મળી
કરી, આવે જિન દરબાર. ॥ ૨ ॥ જિનપતિ જન્મસમય
સહુ, દેવ દેવી પરીવાર; હાવ ભાવથી નાચતા, લાજે નહી
લગાર. ॥ ૩ ॥

ઠાળ.

[નિક નજર કરો નાચજી—એ દેશી.]

દેવી દેવી હરષે મળી, જિન આગે નચે ભકતે કરી
જીહો; એહ સમય રળિયામણો ॥ ઠમક ઠમક ઠમકો કરે, વાલા
ફરર ફેર કુદડી ફેરે જીહો ॥ એહ ૦ ॥ ૧ ॥ થનક થનક તા થેઈ
કરી, ગીત આવે મધુર સ્વરે કિન્નરી જીહો ॥ એહ ૦ ॥ ઘમ ઘમ
ઘમકે ધુધરી, કરે રૂમઝૂમ નૃત્ય સુર સુંદરી જીહો ॥ એહ ૦
॥ ૨ ॥ તાલી લીયે જમરી દીયે, એમ નાચે નવી નવી
રીતીયે જીહો ॥ એહ ૦ ॥ વિવિધ વાજિત્ર કરમાં ધરી, વીણા
ખંસી બબલે ઉલ્લટ ભરી જીહો ॥ એહ ૦ ॥ ૩ ॥ તે વિધ
આવક ભાવથી, પ્રભુ આગે એકાગ્ર સ્વભાવથી જીહો ॥ એહ ૦ ॥
નાચે 'રસિક' બહુ તાલમાં, જેમ નાચે ફરી જગ બાળમાં
જીહો ॥ એહ ૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ શ્રી સોલમી નાટક પુજા સમાપ્ત.

અથ શ્રી સત્તરમી વાજિંત્ર પુખ.

(દોહસ)

સમોવસરણમાં સુરપતિ, વિવિધ વાદ્ય ધરી આય;
મધુર સ્વરે જિન ગુણ સ્તવે, ચીરંજીવ જિનરાય. ॥ ૧ ॥
દોહ મૃદંગ વિણા વળી, સારંગી સીતાર; સુરસાગર તંબુરને,
સચળ કરી એકતાર. ॥ ૨ ॥ ભેરી ભૂંગળ હુંદૂભી, શરણ્યાર્ધ
શ્રીકાર; ઝાંઝ બંસીને ઝલ્લરી, પ્રગટ કરે ઝણકાર. ॥ ૩ ॥

ઢાળ.

[ઉત્તમ ફળ પુખ કાળે—એ દેશી.]

સમોવસરણ જિનપતિ રાજે, હુંદૂભી નાદ મધુર ગાજે,
સુરનર શિવ રમણિ કાળે; મનમોહન પુજન કરીએ ॥ ભક્તિ
કરી ભવ ભય હરીએ—॥ મનમોહન ॥ ૧ ॥ ત્રિભૂવન
જન મન વિશ્રામી, ભવિ જીવ ઉપગારે સ્વામી, પ્રતિજોષે
કેવળ પામી ॥ મનમોહન ॥ ૨ ॥ સુર નરપતિ સંપત્તિ
ધારી, તુજ તોલે નહીં ઉપગારી, નાણુ રિદ્ધિ અફભૂત તહારી
॥ મનમોહન ॥ ૩ ॥ તેણે તુજ દાસપણે રહીએ, કોઈ
સમય તુજ સમ થઈએ; જન્મ મરણ તણ શિવ લહીએ ॥
મનમોહન ॥ ૪ ॥ ગીત નૃત્ય થેઈ થેઈ કરીએ, વાદ્ય
વીણા કરમાં ધરીએ, 'રસિક' પુખ કરી સુખ વરીએ ॥
મનમોહન ॥ ૫ ॥ ઇતિ શ્રી સત્તરમી વાજિંત્ર પુખ સમાપ્ત.

અથ કળશ.

[હો અવસર ભેર ખર નહી આવે—એ રામ.]

હો ભવિકા શ્રી જિન પુજન કીજે; નરભવ લાહો
લીજે ॥ હો ભવિકા શ્રી જિન ॥ ઉત્તમ નરભવ આર્ય
ક્ષેત્રમાં, શ્રાવક કુળ ગુણખાણી, દુર્લભ યોગ મળ્યો મહાકષ્ટે,
સફળ કરો ભવિ પ્રાણી ॥ હો ભવિકા ॥ ૧ ॥ સત્તરભેદે
પ્રભુ પદ પુજા, જ્ઞાતા સુત્રથી જાણી; દ્રોપદી સુર સુરીયાજી
પ્રમાણે, કરત વરે શીવરાણી ॥ હો ભવિકા ॥ ૨ ॥ ભવભવ
જન્મ મરણના ફેરા, કરતા નાળ્યો આરો; દેવ દયાળુ શરણુ
લહીને, નિજ આતમ ઉદ્ધારો ॥ હો ભવિકા ॥ ૩ ॥ તપ-
ગચ્છ ઉપવન મુનિ કજ મધુકર, સંવેગ પદ મન ધ્યાયો;
પુર્વાચાર્ય વચન અનુસારે, દીલકો ભાવ જણાયો ॥ હો
ભવિકા ॥ ૪ ॥ નીતિવિજય શીષ્ય સિદ્ધિવિજયજીની, આશીષ
શીરપે ઉઠાયો; સાંપ્રત સમયે સુગમ વીચારી, એ અધિકાર
ખનાયો ॥ હો ભવિકા ॥ ૫ ॥ નેમાવજય શીષ્ય ઉદય-
વિજયજી, શ્રાવક તાસ કહાયો; મેં નિજ તાત સ્મરણને માટે,
રાજનગરમેં રચાયો ॥ હો ભવિકા ॥ ૬ ॥ દિગ્ગજ
મુનિ નિધિ ચંદ સંવત્સર, (૧૯૭૮) વૈશાખ માસ સવાયો;
શુકલપક્ષ દિન અક્ષય તૃતિયા, 'રસિક' જિનેશ્વર ગાયો
॥ હો ભવિકા ॥ ૭ ॥

(શ્રી કળશ સમાપ્ત.)

છતિ શ્રી 'રસિક' વિરચિત શ્રી સત્તરભેદી પુજા સમાપ્ત.

॥ ૐ શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથાય નમઃ ॥

કવિ રસિક વિરચિત—

શ્રી જિનેંદ્ર સ્તવનમાળા.

શ્રી ઋષભદેવજન સ્તવન.

(રાગ પ્રભાત. ચાલોને પ્રીતમજી પ્યારા શેત્રુંજે જમ્યો.—એ દેશી.)

ઉઠી પ્રભાતે મરૂદેવીના નંદન તુજ સ્મરીએ ॥ પ્રથમ
ચતિ તુમે પ્રથમ જિનેશ્વરને ચિત્તામાં ધરીએ, પ્રથમ ભૂપ
પૃથ્વીના નાયકને વંદન કરીએ. ॥ ઉઠી ॥ ૧ ॥ તારજી
તારજી છો ત્રિભૂવન સ્વામી સેવકને તારો, અવર નથી કોઈ
આપ સરીખો મુજ ઉદ્ધનારો. ॥ ઉઠી ॥ ૨ ॥ યુગ્ત
ધર્મ નિવારક જિનજી નમીએ નિત્ય ભાવે, જાય ઉપદ્રવ
થાય સમાધિ સમતા રમ આવે. ॥ ઉઠી ॥ ૩ ॥ કલ્પ-
તરૂની અદ્ય યાચના કૃણ ગાઝુ આપે, તુજ સરીખો મુજ
સહાયક તે કયમ દારિદ્ર નવ કાપે. ॥ ઉઠી ॥ ૪ ॥ અ-
લ્લખ નિરંજન ચીદ્રૂપ ચીદ્ધન મુકિત પુરી વાસી, ‘રસિક’
સ્તવે પ્રભુ વૃષભ જિનેશ્વર ઘો પદ અવિનાશી. ॥ઉઠી॥૫॥

શ્રી અણ્ણતનાથજિન સ્તવન.

[રાગ પ્રભાત. પાર્શ્વ સંખેશ્વરા સાર કર સેવકા—એ દેશી.]

અણ્ણત જિન અણ્ણત તું કર્મ વૈરી પ્રતે, બાહ્ય શત્રુ નહિ
કોઈ ત્હારે; શત્રુ અંતર તણા ક્ષય થતા આતમા, મીત્રને
વૈરી સરખાજ ધારે. ॥ અણ્ણતં ॥ ૧ ॥ તેમ તુજ પ્રથમ
શુભ અવરને હીત કરે, શાન્ત મુખ શાન્તિની છાપ આપે;
શીત અંદન સુવાસીત કરે વાંસીને, કર ગ્રહી જન ભલે
કોઈ કાપે ॥ અણ્ણતં ॥ ૨ ॥ કોઈ ત્રિહુંકાળ પુખ કરે પ્રે-
મથી, વિવિધ દ્રવ્યો લઈ ભક્તિ સારી; કોઈતુજ શુભ પ્રતિ
દેવ બુદ્ધ ધરે, બેઉ ભણી સમ નજર નાથ ત્હારી. ॥
અણ્ણતં ॥ ૩ ॥ એવી નિર્મળ મતિ છે પ્રભુ આપની, તોય
આશ્રિત પ્રતિ મહેર લાવો; દોય કરજોડીને દાસ હું કરગરું,
વિષમ ભવ ભય થકી મુજ બચાવો. ॥ અણ્ણતં ॥ ૪ ॥
અપૂટ ધનવંત શ્રીમંત જન આગળે, ચાચતાં તુચ્છ દારિદ્ર
નાસે; અણ્ણત પ્રભુ ત્રુઠતા અનુપ રિદ્ધિ મળે, ‘રસિક’ વળી
મુકિતનું મુખ વિલાસે. ॥ અણ્ણત. ॥ ૫ ॥

શ્રી સંભવનાથાજન સ્તવન.

(રાગ-અંગાળ. કીસકે ચેલે કીસકે પુત—એ દેશી.)

સેના સુત પ્રભુ સંભવનાથ, તારક છા તમે ગ્રહો
મુજ હાથ. ॥ પ્રભુ સાંભળો. ॥ ૧ ॥ જીતારી નૃપ નંદ

કૃપાળ, તાર્યાં બહુ વિભુ દિન દયાળ. ॥ પ્રભુ ॥ ૨ ॥
 પૂર્વ ભવે સંઘ ભક્તિ ઉદાર, કરી પામ્યા જિન પદ
 જગ સાર. ॥ પ્રભુ ॥ ૩ ॥ સાવશ્થી નયરી શીલુગાર,
 જગ ઉપગારે થઇ અણુગાર. ॥ પ્રભુ ॥ ૪ ॥ તપ તપતાં
 લહ્યું કેવળ નાણુ, અવરને દઇ ક્યાર્યાં આપ સમાન, ॥ પ્રભુ
 ॥ ૫ ॥ નાણુ રિદ્ધિ તુજ અખૂટ જણાય, અનહદ દેતાં
 ઓછી ન થાય. ॥ પ્રભુ ॥ ૬ ॥ તો હું યાયુ ઘો પ્રભુ
 જી, ‘રસિક’ સ્તવે સુજ નાયક તુજ. ॥ પ્રભુ ॥ ૭ ॥

શ્રી અભીનંદનજિન સ્તવન.

(વ્રત સાતમે વીરતિ આદરે લોલ—એ દેશી.)

સુર સ્વામીના સ્વામીને વીનવુંદે લોલ, અભીનંદન
 જગદાધારને; કરું વંદન હું ઉદ્ભટ ધરીરે લોલ, જ્યમ પામું
 જગત નિસ્તારને. ॥ સુર ॥ ૧ ॥ હું મોહ્યો સંસારે વિ-
 બ્રમેરે લોલ, ક્યારે ગતિ બહુ વારને; જરા જન્મ મર-
 ણના ત્રાસથીરે લોલ, લહ્યું વિષમ દુઃખ અપારને ॥ સુર ॥
 ૨ ॥ તોયે કાંઈક પુન્ય ઉદય થકીરે લોલ, તુજ દર્શન
 દીઠું આજને; જે થાયે કરૂણા આપનીરે લોલ, તો સાધે
 સેવક નિજ કાજને ॥ સુર ॥ ૩ ॥ જેમ પારસ મણિના
 સ્પર્શથીરે લોલ, થાય લોહ સુવર્ણ સ્વરૂપને; વહાલા નેહ
 નજર જે તું કરેરે લોલ, તો પામું હું સુખ અનુપને

॥ સુર૦ ॥ ૪ ॥ સુષો સંવર ભૂપના પાટરીરે લોલ, તુમે તાર્યા અનેક નર નારજો; તો એક હું ભારે નહિ પડુરે લોલ, કર ઝાલો 'રસિક' દાતારજો. ॥ સુર૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી સુમતિનાથજિન સ્તવન.

(પંચમ પદને માધ્યમે—એ દેશી.)

સુરપતિના પતિ ભક્તિ તુમારી, યાચુ બે કર જોડરે; અવર દેવ તે કદીય ન આવે, સુમતિ જિજ્ઞાસુ તુજ હોડ; શિવ વધુ રસીઆરે ॥ મારા કરમ કટક પ્રભુ તોડ; મુજ મન વસીઆરે ॥ ૧ ॥ મેઘરાય ભૂપતિના નંદન, વીનતડી સ્વીકારરે, અશરણુ શરણુ જિનેશ્વર મહારા, ત્રિવિધ તાપને વાર ॥ શિવ૦ ॥ ૨ ॥ મોહ અરિ મુજ કેડે લાગ્યો, લઈ નિજ શસ્ત્ર અપારરે; પુન્ય કોટને તોડી કરશે, મુજને વિષ્ણુ આધાર ॥ શિવ૦ ॥ ૩ ॥ દાદ ધરી દીલ હે દિન-બંધુ, સહાય કરો જગનાથરે; સમય જતા શું કામ આવશે, હાલ ગ્રહો મુજ હાથ ॥ શિવ૦ ॥ ૪ ॥ અલ્પ નિરંજન તું અજરામર, ચીદાનંદ ભગવાનરે, 'રસિક' વાણીથી અરજ કરું છું, દો મુજ દો શુભ ધ્યાન ॥ શિવ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી પદ્મપ્રભુજિન સ્તવન.

(જિનરાજ લીયે વ્રત આજ સુણો સગી દેવારે—એ દેશી.)

પદ્મ પ્રભુ તુજ દેશનારે, અમીરસ વૃષ્ટિ સમાન; ભવિ
આતક અતિ હર્ષથીરે, કરતા તેહનું પાન ॥ સુણો જીનરાયારે ॥ તે
શિવપુરના મેમાન ॥ ખચીત નિમાયારે. ॥ ૧ ॥ કોણુ કરમ અંતરા-
યથીરે, ભટકયો અનાદિ કાળ; જન્મ મરણ જંજળથીરે, ઉદ્ધર
દીનદયાળ. ॥ સુણો ॥ ૨ ॥ કોઈક પુન્ય પસાયથીરે, દર્શન
દીકું આપ; અતુલ બળો પ્રભુ આશ્રયેરે, નહિ મહારે સંતાપ.
॥ સુણો ॥ ૩ ॥ શાસન તહારું પામીનેરે, જો રખડું સંસાર;
તે તુમને શોભે નહિરે, જીનવર જગદાધાર. ॥ સુણો ॥
૪ ॥ મહેર કરી ઘો આપજીરે; બોધિ બીજ સુખ બાણ,
દાસ ‘રસિક’ યાયે મુદારે, ભયોદધે તારક વડાણ.
॥ સુણો ॥ ૫ ॥

શ્રી સુપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

[ધન્ય ધન્ય તે જગ પ્રાણીઆ—મન મોહન મેરે—એ દેશી.]

શ્રી સુપાર્શ્વજિન સાતમા ॥ જિનરાજ હુમારા ॥ અરજ
સ્વીકારો આપ ॥ જગજીવન બ્યારા. ॥ આશ્રય દાતા તું
ધણી ॥ જિનરાજ ० ॥ આશ્રિતનું દુઃખ કાપ ॥ જગજીવન. ૦

॥ ૧ ॥ કીહાં મેરૂ કીહાં કાંકરો ॥ જિનરાજના ॥ કયાં કંચન
કયાં કથીર ॥ જગજીવન ॥ હું સેવક તું સાહબો ॥ જિન-
રાજ ॥ હું કાયર તું ધીર ॥ જગજીવન ॥ ૨ ॥ અણુ
જીવતિ જોડી જીહાં ॥ જિનરાજ ॥ બેસે કયમ કરી તાલ.
જગજીવન ॥ હૃદય વિષે સમજી છતાં ॥ જિનરાજ ॥
કરગરી કહું પ્રભુ લાલ. ॥ જગજીવન ॥ ૩ ॥ વિકટ આ
જગની વાટમાં ॥ જિનરાજ ॥ ભૂલો ભમ્યો બહુ વાર.
જગજીવન ॥ સાર્થવાહ સમર્થ તું. ॥ જિનરાજ ॥ પહોં-
ચાડો શિવ દ્વાર ॥ જગજીવન ॥ ૪ ॥ જગ નાયક તું
જગપતિ ॥ જિનરાજ ॥ સકળ જંતુ હીતકાર ॥ જગજીવન ॥
શરણાંગત નવ વીછડશે ॥ જિનરાજ ॥ ‘રસિક’ પ્રભુ
આધાર. ॥ જગજીવન ॥ ૫ ॥

શ્રી ચંદ્રપ્રભુજિન સ્તવન.

[સિદ્ધ ચક્ર પદ વદો—એદેશી.]

ચંદ્ર પ્રભુ તુજ વદન મનોહર, સોહો શરદનો ચંદ્ર;
ભવિજન કુમુદ વિકસ્વર થાયે, દેખત વિણ મતિ મંદરે સ્વામી;
અરજ એક અવધારો ॥ મહસેન નૃપના નંદરે સ્વામી; ભવજળ
પાર ઉતારો ॥ ૧ ॥ આપ વિના નહિ શરણુ છે મહારે, વિત-
રાગ જિનવરણ: ચહાય ઉગારો અથવા વિસારો, જેવી તમારી
મરણરે સ્વામી ॥ અરજ ॥ ૨ ॥ પ્રાણ જતાં પરદેવની

સેવા, સ્વપ્ને પણ ન સ્વીકારે; સ્વામી દ્રોહથી નિશ્ચય મુજને,
 મરણ શરણ બહુ ખ્યારે સ્વામી ॥ અરજ ૦ ॥ ૩ ॥ એક માત્ર
 એક તાત તેમ છે, નિશ્ચય તું પ્રભુ મ્હારે; આપ વિછડતા
 હું અશરણને, અવર કોણ ઉગારે સ્વામી ॥ અરજ ૦ ॥ ૪ ॥
 હાસ પ્રાત્ર પ્રભુ કંઠે લાવી, આશ પૂરણ કરી આપો; બાળ
 ‘રસિક’ યાચે કરબોડી, શિવપુર સન્મુખ સ્થાપો સ્વામી
 ॥ અરજ ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રીસુવિધનાથજીન સ્તવન.

[શ્રી અરિહંત પદ ધ્યાન્ય—એ દેશી.]

સુવિધિ જિનેશ્વર સાહીબા, કંઠે રસ લાંડારે; નેહ નજર
 પ્રભુ આપની, ઉતારે ભવ પારે ॥ સુવિધિ ૦ ॥ ૧ ॥ તારક
 તુજ સમ કો નહિ, પામ્યો હું પુન્ય યોગેરે; પાપ પ્ર-
 માદથી આપના, રહેતો દર્શ વિયોગેરે ॥ સુવિધિ ૦ ॥ ૨ ॥
 દર્શન શિવપુર દ્વારે, અમર મુખ તરૂં કંદરે; સંયમ જ્ઞા-
 નથી ધુરં, તે આપો જિનચંદરે ॥ સુવિધિ ૦ ॥ ૩ ॥ સુગ્રીવ
 રાચના પાટવી, રામા માતના નંદરે; સુરપતિ સેવીત જિન-
 વરા, કાપો ભવ ભય કંદરે ॥ સુવિધિ ૦ ॥ ૪ ॥ આબ્યો
 તુમારે આશરે, તો કયમ પાછો જાઉં; ‘રસિક’ મુખ
 શાશ્વત ભલું, આપ પસાયે પાઉં. ॥ સુવિધિ ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી શીતળનાથજિન સ્તવન.

[કુંથુજિન મનકું કીમહીન બાળે—એ દેશી.]

નાથ તુજ દર્શનની બલીહારી, મૂરતિ મોહનગારી
 ॥ નાથ૦ ॥ દર્શન અંદ્ર કીરણ વીસ્તરતા, મુજ મન કુમુદિની
 હર્ષે; અમીરસથી મીકું તુજ દર્શન, મળતા આનંદ વષે ॥ નાથ૦
 ॥ ૧ ॥ દોષ અદાર રહિત જિનવરણ, ચોત્રીસ અતિશય ધારી;
 નિષ્કામી પ્રભુ તુજને ભજતા, થાઉં અદ્ય સંસારી. ॥ નાથ૦
 ॥ ૨ ॥ તું નિર્યામક ભવોદધિ તારક, આશ્રિત જનને ઉગારે;
 નિશ્ચિન રટતા હાથ ન આવો, એ અચરીજ મન મ્હારે.
 ॥ નાથ૦ ॥ ૩ ॥ કઠીણ કરમ મુજ કેડ ન મુકે, ત્રિવિધ
 તાપ બહુ આપે; અચરીજ કારણ સંશય ઉપન્યો, ટાડ્યો
 આપ પ્રતાપે. ॥ નાથ૦ ॥ ૪ ॥ શીતળ શિવ સુખ દાયક
 નાયક, શીતળ જિનવર ભણ્યો, સકળ કળા નિધિ સાહેબ
 પામી, ' રસિક ' ઉપદ્રવ તણ્યો. ॥ નાથ. ॥ ૫ ॥

શ્રી શ્રેયાંસનાથજિન સ્તવન.

[એક દિન પીંજર લેય બેઠી સા ગોખડે મારા લાલ—એ દેશી.]

શ્રી શ્રેયાંસ જિનેશ્વર સાહેબ તું ધણી મારા લાલ, ॥
 અનુપમ જ્ઞાનનુ તેજ પ્રકાશક દિનમણિ મારા લાલ. ॥
 ભવિજન પંકજ બસ કીરણથી ખીલતા મારા લાલ. ॥

જગપતિ તુમ સુપસાય મિથ્યાત્વને પીલતા મારાં ॥ ૧ ॥
 જડતા ભાગે દૂર અજ્ઞાની પહોં ટળે મારા લાલ. ॥ થાયે
 તત્વ પ્રતીત પરમ પદપી મળે મારા લાલ. ॥ એમાં
 શક તલભાર નહિ મુજ મન વિષે મારા લાલ. ॥ ગગન તણું
 નહિ માપ જેમ પ્રત્યક્ષ દીસે મારાં ॥ ૨ ॥ ધ્વચ્છિત કુળ
 દ્વાતાર તું મુજ મનમાં વશ્યો મારા લાલ. ॥ પણ પર-
 મેશ્વર બાપ હું કર્મ વિષે કશ્યો મારા લાલ ॥ સહામક
 તું ભગવંત અતુલ બળ આપનું મારા લાલ. ॥ નાયક
 તું મુજ સાથ ચલે શું પાપનું મારાં ॥ ૩ ॥ સેવક ભણી
 આપ ચરણ પ્રતિ સ્થાપજો મારા લાલ ॥ શિવ રમણીન્દ્ર
 શ્યામ જ્ઞાન મુજ આપજો મારા લાલ. ॥ સાચરથી જળ
 ખુંદ ન દેતા ખુટશે મારા લાલ. ॥ ચાચક જનની આશ
 કુળે દુઃખ તૂટશે. મારાં ॥ ૪ ॥ વિષ્ણુરાજ કુળચંદ્ર વિનંતિ
 માહરી. મારા લાલ. ॥ સીંહપુરી શિણુગાર ઓથ છે
 તાહરી મારા લાલ. ॥ ભવરણુ ભમતા શરણુ તુમારૂં જે
 મળે મારા લાલ. ॥ થાય 'રસિક' ભવ અંત જન્મ
 સ્થિતિ લય ટળે મારાં ॥ ૫ ॥ શ્રી શ્રેયાંસ ॥

શ્રી વાસુપુજ્ય જિન સ્તવન.

[હારે મારે ઠામ ધરમના સાડાં પચવીસ દેશજો—એ દેશી.]

હારે પ્રભુ વાસુપુજ્ય શ્રી જિનવર જગદાધારજો, અશરણુ
 શરણુ મરણુ જનનિ નિવારજોરે લો; હારે પ્રભુ ત્રિવિધ

તાપ એ ત્રાસ દીયે હઠ બહારજો, સમરથ સાહેબ આપ
મને ઉગારજોરે લો. ॥ ૧ ॥ હારે પ્રભુ તુંજવિષ્ણુ બીજે કહેવી
ન ઘટે વાતજો, રત્ન તણ કોણ કાચ તણો આશ્રય ચહેરે
લો; હારે પ્રભુ કલ્પદ્રુમ તું ઇચ્છિત સુખતું ધામજો, તે
છેડી કુચ અવર વૃક્ષ છાંયે રહેરે લો. ॥ ૨ ॥ હારે પ્રભુ
અવર દેવ તુંજ સાથે કેમ ઘટાયજો, જજવર સાથે રાસલ
તે કેમ બાંધીએરે લો; હારે પ્રભુ કામ અરિ સંહારક કેસરી
આપજો, પરનારી વશ અન્યદેવ નહિ સાધીએરે લો. ॥ ૩ ॥
હારે પ્રભુ નિર્મળ આશ્રય આપતણો જિનરાજજો, દેવ દયાળુ
રહેમ ધરીને દીજીએરે લો; હારે પ્રભુ અખૂટ આપનો રિદ્ધિ
કોષ દાતારજો, અલ્પ આપીને સામાથી બહુ લીજીએરે લો. ॥ ૪ ॥
હારે પ્રભુ અનુપમ સુંદર ચંપા નયરી હામજો, માત જ્યા વસુ-
પુત્ર્ય રાયકુળ દીપગ્યુરે લો; હારે પ્રભુ ધર્મ ધોરી જગજીવન
દુઃખ હર દેવજો, 'રસિક' દીયો શિવ કમળા ગાઝુ શું
કહુરે લો. ॥ ૫ ॥

શ્રી વિમળનાથજિન સ્તવન.

[મહેલા ઉપર મેહ જખૂકે વીજળી હો લાલ જખૂકે વીજળી-એ દેશી.]

પુરુષોત્તમ ભગવાન વિમળ જીન સાંભળો હો લાલ વિમળના
એક ઘડી અરિહંત એકાંતે જો મળો હો લાલ એકાંતેના

કંપીલપુર સિલ્પગાર જગત પ્રભુ આપને હો લાલ જગતના
 કરબોડી કહું વાત બાળક જેમ આપને હો લાલ બાળકં ॥૧૧॥
 પૂરવ પૂન્ય પસાયે મળી તુંજ ગોઠડી હો લાલ મળીના તે
 પણ શેષ કુકર્મથી આપદ જે પડી હો લાલ કે આપદના
 મુઝાયો મતિમંદ હું ધન રમણિ વિષે હો લાલ હું ધનના
 ગજ શ્રવણેંદ્રિ સમાન અપળ દુઃખકર દીસે હો લાલ અપળના
 ॥ ૨ ॥ દીડી નહિ કેઈ ઠામ રહી સ્થિર તે ઠરી હો લાલ
 રહી સ્થિરં ॥ મુસ્નર ચક્રિ નરેંદ્ર મુકીને ગયા મરી હો લાલ
 મૂકીનેના બાણુર્જુ જગનાથ તથાપિ નવ છૂટે હો લાલ તથાપિના
 ખાય હલાહલ વિષ ઉગરવા શીર ફૂટે હો લાલ ઉગરવાં ॥૩૧॥
 એમ સ્થિતિ મુજ હોય સાયર હરિ બીચમાં હો લાલ સાયરના
 સહાય કરો જગદીશ પડયો દુઃખ કીચમાં હો લાલ પડયોં ॥
 અજરામર શીરતાજ વિનંતિ ઉર ધરો હો લાલ વિનંતિના
 આપ વિના આધાર નથી મુજ ભય હરો હો લાલ નથીના
 ॥ ૪ ॥ શ્યામાજનની મુત કહું શું ફરી ફરી હો લાલ
 કહું શુંં ॥ કૃતવર્મા નૃપ નંદ તમે ભવજળ તરી હો લાલ
 તુમેના બાંય ગ્રહી પ્રભુદેવ દયાનિધિ તારબ્યો હો લાલ
 દયાનિધિના ‘ રસિક ’ શિરોમણિ નાથ વિપત્તિ નિવારબ્યો
 હો લાલ વિપત્તિં ॥ ૫ ॥ પુરૂષોત્તમ ભગવાનં ॥

શ્રી અનંતનાથજિન સ્તવન.

[સાંભળજે મુનિ સંવત્ર રાત્રે.—એ દેશી.]

અનંત અનંત શુભ અનંત જિનેન્દ્ર, મહિમા જગ
 વિસ્તારદે; કોડ જીએ કહેતાં ચીરકાળે, મુર પણ ન લહે પારદે.
 ॥ અનંત ॥ ૧ ॥ પ્રબળ પ્રતાપી હિમ્મતથી, સીમે નહિ
 જે કામદે; તે કરવા મુજ સરીજો બાળક, શું મેળવશે હામદે.
 ॥ અનંત ॥ ૨ ॥ નીર ભર્યો નાનકડો વહેજો, તસ્વો જ્યાં
 સુરકેલદે; અખૂટ વારિ ભરીયા સાયસ્થી, પાર જવું શું સહેલદે.
 ॥ અનંત ॥ ૩ ॥ સકળ સિદ્ધિ દાયક જિન નાયક, સ્મરણ
 કરે જય થાયદે; તુજ શુભ ગણતા સર્વ ઉપદ્રવ, આબ્યા
 દૂર પલાયદે. ॥ અનંત ॥ ૪ ॥ પારમ તુજ શુભ મુખાદ્ગની,
 શ્રેષ્ઠિ હૃદય પર રાખુદે; 'રસિક' શ્રેષ્ઠિ એ અવિચળ રહેતા,
 હિમ્મત શિવસુખ આપુદે. ॥ અનંત ॥ ૫ ॥

શ્રી ધર્મનાથજિન સ્તવન.

[અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગૌચરી.—એ દેશી.]

ધર્મ જિનેન્દ્ર સાહેબ વિનાત, અવધારો અરિહંતજી,
 સુમ નામે સર્વી સુખ સંપત્તિ મળે, આતમ શિદ્ધિ અનંતજી.
 ॥ ધર્મ જિનેન્દ્ર ॥ ૧ ॥ રંકપણું તણ રંક પની બને,

પચ્ચર સુરમણિ હોયછ; લોહ સુવણ સ્વરૂપે થઈ રહે, દુઃખી
રહે નહિ કોયછ. ॥ ધર્મ જિનેશ્વર ॥ ૨ ॥ પણ અચરિત
એક મુજ મનમાં રહું, સંભારૂં દિન રાતછ; જન્મ જરા
મરણાદિક ત્રાસથી, વિરમ્યો નહિ જગ બ્રાતછ. ॥ ધર્મ
જિનેશ્વર ॥ ૩ ॥ લાખ ચોરાશી જીવયોની વિષે, પળ પળ
પલટી દેહછ; થરથર કંપે મન મ્હારૂં અતિ, જો સંભારૂં
એહછ. ॥ ધર્મ જિનેશ્વર ॥ ૪ ॥ દીનદયાળુ જિજ્ઞાસુ દો
હવે, સમક્તિ તત્વ નિધાનછ; જેહ તણા આલંબનથી મળે,
'રસિક' સુખ નીર્વાણછ. ॥ ધર્મ જિનેશ્વર ॥ ૫ ॥

શ્રી શાન્તિનાથજિન સ્તવન.

[આવોરે આવો પાર્શ્વ છ મુજ મળીઆરે—એ દેશી.]

સલુણા સાંભળો મુજ અરજરે, દીલચહાય તે કર
જિનવરછ. ॥ સલુણા ॥ પ્રભુ દેવ દયા ગુણ ખાણીરે, કબૂ
તર પર કરણા આણીરે, ગ્રહે હાથ હું સેવક બાણી
॥ સલુણા ॥ ૧ ॥ હું રખડયો યોગતિ દારયેરે, ભવ ભમત
મહુ દુઃખ ધરિયેરે, હવે તુજ પસાયથી તરીએ. ॥ સલુણા
॥ ૨ ॥ તુમે ચોત્રીસ અતિશયવંતરે, ઉપગારી ઉદરીયા
અનંતરે, આપો મને ભવભય અંત. ॥ સલુણા ॥ ૩ ॥
હું એજ આશાએ આંબ્યોરે, દેહાર ભલો તુજ ભાંબ્યોરે,
મને શિવ પુર પંથ બતાવો. ॥ સલુણા ॥ ૪ ॥ નૃપ વિશ્વ

સેનના નંદરે, અચીરા સુત શાન્તિબિજુંદરે, ભવિ કુમુદ
વિકાસક ચંદ. ॥ સહુણાં ॥ ૫ ॥ પ્રભુ હસ્તીનાગપુર
વાસીરે, મૃગ લેખન ગુણનો રાશીરે, સ્તવે 'રસિક' અચળ
સુખ આશી. ॥ સહુણાં ॥ ૬ ॥

શ્રી કુંથુનાથજિન સ્તવન.

[શ્રી જુગ મંધરને કહેજો—એ દેશી.]

શાસન પતિ અરિહાસ્વામી, કુંથુનાથ અંતરબામી,
અરજ કર્ક પ્રભુ શીર નામીરે ॥ સાહેબ મુજરો સાંભળજો ॥
સુખમર એકાંતે મળજો ॥ સાહેબ ॥ ૧ ॥ અંતરમાં જે
વાત ભરી, કહેશું તુમને ભાવ ધરી, પીડે ક્રોધ કષાય અરિ
॥ સાહેબ ॥ ૨ ॥ આર લૂંટારાએ લૂંટયો, પુન્ય ખળનો
સુખ ખૂટયો, શિવ રમણનો સ્નેહ તૂટયો ॥ સાહેબ ॥ ૩ ॥
એચળ અમર શિવ સેજ વિષે, બવા મુજ હેકું હીસે,
અવર સ્થળે નહિ સુખ હીસે, ॥ સાહેબ ॥ ૪ ॥ ધર્મ ધુરંધર
ઉપગારી, કર કર્ણા તુજ બલીહારી, હાથ ગ્રહો સેવક
ધારી ॥ સાહેબ ॥ ૫ ॥ શ્રી સાતા સુર તાવ તણુ, કુળ
દિપક નહિ કાંઈ મણી, 'રસિક' નિવારો દુઃખ ધણી
॥ સાહેબ ॥ ૬ ॥

શ્રી અરનાથજિન સ્તવન.

[સનેહી સંત એ ગિરિ સેવો—એ દેશી.]

પ્રભુ શ્રી અરજિન જગદીશ, તુજ ચરણે નભાવી સીસ,
કરૂં સ્મરણ સ્તુતિ અહર્નીશ, આપો મને શુભ આશીર્વાદ
નિરંજન નાથ જગ ઉપગારી ॥ તારી સૂરતની બલીહારી
॥ નિરંજન ॥ ૧ ॥ પ્રભુ પામ્યા કેવળજ્ઞાન, જે આતમ
રિદ્ધિ નિધાન, સુર સમેવસરણ મંડાણ, કરતા થઈને એક-
તાન ॥ નિરંજન ॥ ૨ ॥ મણિરજત કનકનું સોહે, બેસી
પ્રભુ જન પડી બોહે, તુમ વાણિએ ભવિજન મોહે, શુભ
આશીર્વાદ ચિત્તને રોહે ॥ નિરંજન ॥ ૩ ॥ એમ અચળ
અમરપદ પામે, એ યશ પ્રભુ આપના નામે, તુજ અતિ-
શયથી સુખ ભમે, આશ્રિત સહુ દુઃખથી વિરામે ॥ નિરંજન ॥
૪ ॥ દીન વત્સળ તું પ્રભુ ખ્યારો, હું શરણાંગતને તારો,
દુર્ગતિ પડતાં ઉદ્ધારો, મનમોહન લાજ વધારો ॥ નિરંજન ॥
૫ ॥ સુદર્શન નૃપના નંદ, મુખ શરદ પૂનમનો ચંદ,
તુજ કર શિવ તરૂનો કંદ, મહે 'રસિક' ધરી આણુંદ
॥ નિરંજન ॥ ૬ ॥

શ્રી મલ્લિનાથજિન સ્તવન.

(વારો પ્રભુ દશમા શીતળનાથકે સુણો એક વિનતીરે લોલ—એ દેશી.)
જિનજી મલ્લિ જિનેશ્વર દેવ, અરજ સ્વીકારજોરે લોલ ॥

જિનજી યાત્રુ તુજ પદ સેવકે, સેવક તારજોરે લોલ ॥ જિનજી
 તુજ સરીખો શીર નાથકે, આશા પુરશેરે લોલ, જિનજી તું
 અમરથ મુજ સાથકે, દોહડા ચુરશેરે લોલ. ॥ જિનજી૦૧૧॥
 જિનજી એ મુજ મન અભિલાષ, સદ્ગુણ તુજ મહેસ્થીરે લોલ ॥
 જિનજી દેવ દયાળ બચાવો, ભવભય કેરથીરે લોલ ॥ જિનજી
 તુજ દર્શન મુખદાયક, અમિરસ બાણીજોરે લોલ ॥ જિનજી
 શુભ ગણના ભંડાર, દયા દિલ આણીજોરે લોલ. ॥ જિનજી૦૧૨॥
 જિનજી નિર્મળ દર્શન દઇ મુજ, કોડ પૂરે સહીરે લોલ ॥
 જિનજી અનુપમ એ લીધા વિષ્ણુ, હું બઉં નહિરે લોલ ॥
 જિનજી બાળપણે પ્રસન્નચર્ય, ગ્રહણ ક્રીડું મુદારે લોલ ॥ જિનજી
 ચરમપવિત્ર ચરિત્ર એ, જયકારી સદારે લોલ. ॥ જિનજી૦૧૩॥
 જિનજી કુંભ નરેશ્વર નંદ, ફંદ મુજ કાપજોરે લોલ ॥ જિનજી
 માત પ્રભાવતિના મુત, શિવ મુખ આપજોરે લોલ ॥ જિનજી
 મનોહર મિથિલા નયરે, આપ બીરાજતારે લોલ ॥ જિનજી
 કળસ તણું શુભ લાંછન, અતિશય છાજતારે લોલ. ॥ જિનજી૦
 ૧૪॥ જિનજી લોચણી ગામે આપ, પ્રગટ જ્યારે થયારે લોલ ॥
 જિનજી તે અવસર તિહાં બહુ, લોકો લેળા થયારે લોલ ॥
 જિનજી એ વણું ન મુર નાથક, તે નવ કરી ચક્રેરે લોલ ॥
 જિનજી અદ્ભૂત એ તુજ મહિમા, 'રસિક' હૃદય રખેરે
 લોલ. ॥ જિનજી૦૧૫ ॥

શ્રી મુનિસુવ્રતજિન સ્તવન.

[કર્મ તણી કચનીરે કાને જઈ કહું—એ દેશી.]

મુનિસુવ્રત જિન અંતરબામી તું ધણી, સકળ સુરાસુર પ્ર
તુજ પદ કજ દીનજો; તે દેખી મુજ મનમાં ઉત્કંઠા થતી,
હું પણ નિશ દિન જઈ રહું પ્રભુ આધિનજો ॥ મુનિ ॥ ૧ ॥
જેમ જળ વૃષ્ટિ દેખી ચાતક નાથતું, રવિ ઉદયે જેમ કમળ
વિકસ્વર થાયજો; સુરપતિ દેખત સચિ હૈડે રાચે ઘણું, તેમ
તુજ ભકતે મુજને હર્ષ ન માયજો ॥ મુનિસુવ્રત ॥ ૨ ॥ કર્મ
વશે હું મુઝાયો એક ફદમાં, મોહ અરિ દળ પ્રબળ દીચે
બહુ ત્રાસજો; તુજ ગુણ ધ્યાનની શ્રેણિ પર હું જ્યાં ચહું,
અણુતેડયો તે આવી કરે વિનાશજો ॥ મુનિસુવ્રત ॥ ૩ ॥
એ ભયથી હું ઉગરવા ભટકયો ઘણું, સ્થળ સ્થળ દીઠા દેવ
અનેક ઉદારજો; પણ પોતાનું રક્ષણ જે નવ કરી શકે, તે
બીબનો કેમ કરે ઉદારજો ॥ મુનિસુવ્રત ॥ ૪ ॥ અતુલ
પ્રતાપી અજરામર અરિહંતજી, દીન દાસની અરજ દિલમાં
આણજો; ‘રસિક’ રહ્યો કરજોડી આપ હજુરમાં, ભવોદ્ધિ
તારક સમકિત ઘો ગુણ ખાણજો ॥ મુનિસુવ્રત ॥ ૫ ॥

શ્રી નમીનાથજિન સ્તવન.

[જગપતિ નાયક નેમીજિજ્ઞાં દ્વારકા નગરી સમેસર્માં—એ દેશી.]

જિનપતિ શ્રીનમી જિન જગભાણુ, સુરપતિના પતિ

સાંભળો ॥ જિનપતિ મિથ્યાતમ હરનાર, કૌઠક પુન્યે તું
 મળ્યો ॥ જિનપતિ તું ચિંતામણિ તુલ્ય, કામકુંભ સુરતરૂ
 સમો ॥ જિનપતિ કામધેનુ પથપુર, તે સમ મુજ મનમાં રમો.
 જિનપતિ ॥ ૧ ॥ જિનપતિ અખૂટ રિદ્ધિ તુજ પાસ, હાસ પ્રતિ
 કર્ણાકરી જિનપતિ આપો ભે વીલમાત્ર, તો થાઉં તુજ બરાબરી ॥
 જિનપતિ કર્ણા સાયર આપ, દેતાં અદ્ય ન ખૂટશે ॥ જિનપતિ
 દોષશ હું ધનવંત, દારિદ્ર મ્હોરું તૂટશે. ॥ જિનપતિ ॥ ૨ ॥
 જિનપતિ તે તુમને ધન્યવાદ, સેવક આપ છર્યો બને ॥ જિનપતિ
 ચક્રતાં સૂર પ્રતિબીંબ, જળ જેમ આપ કરો મને ॥ જિનપતિ
 સાયક છો સહુ ભાવ, તો ઝાંઝુ હવે શું કરું ॥ જિનપતિ
 નેહનજર તુજ થાય, તો અવિચળ પદવી લહું. જિનપતિ ॥ ૩ ॥
 જિનપતિ માત પીતા મુત જાત, ભવોભવ મેં કીધાં ઘણા ॥
 જિનપતિ કૌઠ ન કીધી સાર, હવે શરણે છું તુમ તણા ॥
 જિનપતિ જીવ જીવન આધાર, તાત વડો તું માહરે ॥ જિનપતિ
 આ અરજ દિલધાર, તો મુજ ભવભય નિસ્તરે ॥ જિનપતિ ॥ ૪ ॥
 જિનપતિ વિજયરાય કુળચંદ, ભવિજન મન જલધિ ભણી ॥
 જિનપતિ વપ્રા મુત મુખકંઠ, મિથીલા નમરીના ખણી ॥
 જિનપતિ ઉદયથી આપી લહેર, શિવપૂર પંથ ચરૂ
 કર્યો ॥ જિનપતિ મુજ પર કરજ્યો મહેર, 'રસિક' એ
 આશાથી ભર્યો. ॥ જિનપતિ ॥ ૫ ॥

શ્રી નેમનાથજિન સ્તવન.

[સિદ્ધાચળ શિખરે દીવોરે—એ દેશી]

શામળીઆ રથડો વાળોરે, સમુદ્ર વિજયના સુત ભલા ॥
 કહે રાજેભતિ કર ઝલોરે, સમુદ્રવિજયના સુત ભલા ॥ હું
 અષ્ટ ભવાંતર નારીરે, સમુદ્ર વિજય સુત ભલા ॥ શું છોડી
 ગયા ગિરનારીરે, સમુદ્ર વિજય સુત ભલા ॥ શાળા ૧ ॥ પશુઓ
 પર કંડણા આણીરે, સમુદ્રવિજયના સુત ભલા ॥ જિનરાજ
 દયા ગુણ આણીરે, સમુદ્રવિજય સુત ભલા ॥ કાંઈ દાઝ નહિ
 દિલ આવીરે, સમુદ્રવિજયના સુત ભલા ॥ દિન દારાને તર-
 સાવીરે, સમુદ્ર વિજયના સુત ભલા ॥ શાળા ૨ ॥ નવમે ભવ નેહ
 જણાવીરે, સમુદ્રવિજયના સુત ભલા ॥ રાજુલને સુખી
 બનાવીરે, સમુદ્રવિજયના સુત ભલા ॥ પ્રભુ મ્હાડે ત્હાડે નવ
 ધારોરે, સમુદ્રવિજયના સુત ભલા ॥ તો સુજને કથમ ના
 તારોરે, સમુદ્રવિજયના સુત ભલા ॥ શાળા ૩ ॥ હું તુજ આશાએ
 બેઠોરે, સમુદ્રવિજયના સુત ભલા ॥ તણ આપ ગયા મને હેઠોરે,
 સમુદ્રવિજયના સુત ભલા ॥ તો પણ તુંજ સ્મરણ ન ત્યાગુરે, સમુદ્ર
 વિજયના સુત ભલા ॥ ભવોભવ તુંજ દર્શન માગુરે, સમુદ્ર
 વિજયના સુત ભલા ॥ શાળા ૪ ॥ ચંદ્રકુળના બૂપણ પ્યારારે,
 સમુદ્રવિજયના સુત ભલા ॥ સહુ જીવને સમ ગણનારારે,
 સમુદ્રવિજયના સુત ભલા ॥ પ્રજાચારી પરમ ઉપગારીરે,
 સમુદ્રવિજયના સુત ભલા ॥ દ્યો દાસ 'રસિક'ને તારીરે,
 સમુદ્રવિજયના સુત ભલા ॥ શામળીઆ ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

[કેતકી જાળના કુલ મંગાવી—એ દેશી.]

સુરનર સેવિત જગ જયકારી, સમઢષ્ટિ જિનરાજજી;
રાય રંક સહુ સરીખા ભણો, તો સારો મુજ કાજજી ॥ સુરનર ૦
॥ ૧ ॥ ધરણ્ય સુરેશ્વર તુજ શુણ્ય લીનો, ભક્તિ કરે ધરી
ભાવજી; કમઠાસુર ઉપસર્ગ ઢધને, પુર્ણ કરે નીજ દાવજી
॥ સુરનર ૦ ॥ ૨ ॥ તુલ્ય વૃત્તિ તે બેઉપર તહારી, સહુ જીવ
પર તીમ રાખોજી; તો પણ હું શરણાંગત ઉપર, નેહ નજર
વધુ નાંખોજી ॥ સુરનર ૦ ॥ ૩ ॥ વળી ઉપકાર કરી યાદવળી,
જરા તે દુર નિવારીજી; અશ્વસેન વામા સુત મહારી, વિનતી
દ્યો સ્વીકારીજી ॥ સુરનર ૦ ॥ ૪ ॥ પાર્શ્વનાથ પ્રભુ અંતર-
બામી, પરમાતમ પરમેશજી; ‘રસિક’ સ્તવન કરી તુમ
પ્રતિ યાચે, કાપો ભવભય કલેશજી ॥ સુરનર ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી મહાવીરજિન સ્તવન.

[અજીત જિણુંદશું પ્રીતડી—એ દેશી.]

વર્ધમાન જિનરાજજી, નમુ પ્રીતે હો જગજીવન દેવ;
અજરામર અરિહંતજી, ચહે સુરનર હો તુજ ચરણની સેવ.
॥ વર્ધમાન ૦ ॥ ૧ ॥ કરજોડી વિનતી કરું, મુજ ઘેયો હો

કુર આર કષાય, આપ વિના કોણ ઉદ્ધરે, સેવકને હો નથી
 કોઈની સ્હાય. ॥ વર્ધમાન ॥ ૨ ॥ તરણ તારણ ત્રિભૂવન
 પતિ, દીનમંદુ હો કરૂણા રસ ધામ; બિરૂદ ધરાવો એહવું,
 તો તારો હો શિવ સુંદરી સ્યામ. ॥ વર્ધમાન ॥ ૩ ॥
 દોષ અઢાર રહિત પ્રભુ, એક તુજવિષુ હો નથી અવરની
 આશ; ચરણ કમળની ચાકરી, નીત કરવા હો અતિશય
 ઉદ્ધામ. ॥ વર્ધમાન ॥ ૪ ॥ આણુંદ કામ આવક વળી,
 ગણનાયક હો ગૌતમ ગુણવાન; આપ પસાચે 'રસિક' લહું,
 બોધિ બીજ હો અનુપમ ગુણખાણ. ॥ વર્ધમાન ॥ ૫ ॥

પતિ શ્રીચોવીશી સંપૂર્ણ.

શ્રી સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

[સાર સારંરે સુરત શહેર મુંબઈ અલખેશી—એ દેશી.]

મન મોહન સુંદર સ્યામ સિદ્ધાચળ જઈએ; જ્યાં
 સફળે કાજ તમામ ઇચ્છિત સુખ લઈએ ॥ ત્રીન ભૂવનમાં
 અનુપમ સોહે, સર્વ તીરથ શીરતાજરે; એ ગિરિવરને લેણી
 બહુ જન, પામ્યા શિવપુર રાજ સિદ્ધાચળ ॥ મન ૦ ૧ ॥
 નંદન વન સમ શીતળ છાયા, ભવિજનને હિતકારરે; સુરનર
 સઘળા ભાવ ધરીને, સેવે નિત્ય સુખકાર સિદ્ધાચળ ॥ મન ૦ ૨ ॥
 આદિકરણ શ્રી આદિ જિનેશ્વર, મહેદેવીના નંદરે; પૂર્વ નવાણું

એ ગિરિપર આવ્યા, ધરતા પરમાનંદ સિદ્ધાચળામનનાડા
એમ ઘણા તીર્થંકર મુનિવર, નરપતિ ચક્રિ અપારરે; શાશ્વત
ગિરિવર ભાવે ભજતાં, પહોંચ્યા ભવોદધિ પાર સિદ્ધાચળ
ામનના ૪ ॥ રઘુકુળ ભૂષણુ રામચંદ્રજી, પાંડવ પાંચ પ્રસિ-
દ્ધરે; દેવકીનંદન આદે અનંતા, અજરામર મુખ લીધ સિદ્ધા-
ચળ ॥ મન ॥ ૫ ॥ અશ્વત્થ મહિમા એ તીરથનો, કહેતા
નાવે પારરે; 'રસિક' સ્મરણુ ગિરિવરનું કરતાં, હોવે ભવ
નિસ્તાર સિદ્ધાચળ ॥ મન ॥ ૬ ॥

શ્રી ગિરનારજીનું સ્તવન.

[મત જાઓરે પ્રીયા તુંજ વારંગી—એ દેશી.]

મારે ધન્ય દિવસ ધન્ય આજ ઘડી, ગિરનાર ગિરિપર
નજર પડી ॥ રાજેમતિ રમણિ તરછેડી, શિવ વધુ સાથે ચિત્ત
જડી. ॥ ગિરનાર ॥ ૧ ॥ યાદવકુળ અવતંસ નગીનો, નેમ
પ્રભુ અહીં આય ચડી. ॥ ગિરનાર ॥ ૨ ॥ દિક્ષા કેવળ લહી
શિવ પહોંચ્યા, કર્મ સુમટકી સાથ લડી. ॥ ગિરનાર ॥ ૩ ॥
એમ એ જિનના ત્રીન કલ્યાણુક, હોય ધંહાં એહ ભુમી
જડી. ॥ ગિરનાર ॥ ૪ ॥ સહસ્રા વનની અશ્વત્થ રચના,
નવરંગી મુજ હૃદય અડી. ॥ ગિરનાર ॥ ૫ ॥ નંદન વન
સરખી સુખદાયક, સુરભી છાયા આય ખડી. ॥ ગિરનાર ॥ ૬ ॥

અનુપમ એ ગિરિરાજ નીરખવા, લાગી મુજ મન હોંશ
ઝડી. ॥ ગિરનાર૦ ૭ ॥ ‘રસિક,’ રટણ એ તીર્થનું કરતાં,
સુખિત પ્રિયા દે પુષ્પ છડી. ॥ ગિરનાર૦ ૮ ॥

શ્રી તારંગાણનું સ્તવન.

[મદ્ધિ જિનેશ્વર અરચિત કશર—એ દેશી.]

સકળ તીર્થને વાદે જીતી, શીખર ગયું આકાશજી; મનમાં
એમ મલકતી દીસે, અનુપ ધ્વજ સુપ્રકાશ ॥ એ ગિરિ
જઇએજીરે; સદ્ગે અંતર આશ પાવન થઇએજીરે. ॥ ૧ ॥
તારંગા શુભ નામ છે એહનું, જ્યાં પ્રભુ અજીત ખીરાજેજી;
અદ્ભૂત જિન પ્રાસાદ નિહાળી, અમર વિમાન તે લાજે
॥ એ ગિરિ ॥ ૨ ॥ ઉર્ધ્વપણામાં ગગન હરાવ્યું, એ સમ
અવર ન કોયજી; ભવ્ય છળી જિનરાજની દીસે, સર્વથી
મોટી હોય ॥ એ ગિરિ ॥ ૩ ॥ એ સુવિશાળ જિનાલય
ખાંધ્યુ, રાયકુમાર ભૂપાજેજી; ભાવ ધરીને દર્શન કરતા,
ભવિજન પાપ પ્રબળે ॥ એ ગિરિ ॥ ૪ ॥ એ ગિરિરાજ
તણી જલિહારી, કહેતા નાવે પારજી; આજ આપણે સર્વ
મળીને, પ્રીતમ હૃદયાધાર ॥ એ ગિરિ ॥ ૫ ॥ જીવ્યા
પણ જોયું નહિ જગમાં, કહેવત સર્વ ઉચ્ચારેજી; ‘રસિક’
તીર્થ શોભા સાંભળતા, હોંશ થઇ મન મ્હારે ॥ એ ગિરિ ॥ ૬ ॥

શ્રી આબુજનું સ્તવન.

(આવો આવો જસોદાના કંથ અમધેર આવોરે—એ દેશી)
 પ્રીતમજી ચતુર સુખજી, આબુજી જઈએરે; ગિરિ
 દર્શન કરી ગુણખાણુ, પાવન થઈએરે; દેલવાડે ભૂવન દોય,
 અદ્ભૂત સોહેરે; કરી અનુપમ રચના સોય, જગજન મોહેરે ॥
 પ્રીતમજી ॥ ૧ ॥ પ્રભુ આદિ જિણુંદ પ્રાસાદ, કોરણી ભારીરે;
 કરે મંત્રી વીમળશા વાદ, તીર્થ સ્થળ ધારીરે; કરી શાસન સુ-
 રીએ સ્હાય, વિજયશ્રી વરીઆરે; વાદી સુખ વીરખા થાય
 કામથી ભરીઆરે ॥ પ્રીતમજી ॥ ૨ ॥ મનોહર એક જિન મંદીર,
 ચોતે કરાવ્યુંરે; સુંદર નકશી સહસ્તીર સુરાલય આવ્યુંરે; ધન
 એરેને સુત ધર જાય, અચળ નહિ એકેરે; કરે અમર નામ
 નિજ આમ, ધર્મના ટેકેરે ॥ પ્રીતમજી ॥ ૩ ॥ રૂડો નેમી પ્રભુનો
 વિહાર, કરાવ્યો જેણેરે; થયો અમર કીર્તિ વિસ્તાર, ધન્ય
 બહુ તેનેરે; નામે વસ્તુપાળ તેજપાળ, બાંધવ બેઠેરે; એવા
 ધર્મ સુધીરના નિત્ય, ભામણા લેઉરે ॥ પ્રીતમજી ॥ ૪ ॥ કરે અપૂર્વ
 ગોખલા દોય, બ્રાતની નારીરે; એની શોભા સુખકર હોય,
 બાંધણી સારીરે; અવચળ ગિરિવર આબાદ, ઉપર છાજેરે;
 એકરમણિય જિન પ્રાસાદ, નાથ બીરાજેરે ॥ પ્રીતમજી ॥ ૫ ॥ તસ
 દોય જિનાલય એક, ચૌસુખ દીસેરે; જે ભેતાં આનંદ છેક,
 મનડું હીસેરે; મને હેયે ઘણી ઘણી હાંશ, એ ગિરિ ભેચારે;
 તીંહા લેકું 'રસિક' જિણુંદ, પાતીક ધોવારે ॥ પ્રીતમજી ॥ ૬ ॥

શ્રી સમેતશિખરચતુરં સ્તવન.

(તપશ્ચં રંગ લાગ્યો—એ દેશી.)

સમેતશિખર ગિરિ વંદીએરે, મનોહર તીરથ જેહુ
 ॥ સુંદર શામળીઆ. ॥ તીથંકર વીસ શિવ વર્યારે, વર્ત-
 માન ગુણુ જેહુ. ॥ સુંદર શામળીઆ. ॥ ૧ ॥ વીસ દુકો
 રણિઆમણીરે, જ્યાં જિનવરના પાય. ॥ સુંદર શામળીઆ.
 ॥ ઉલ્લસિત હૃદયે વાંદતારે, કર્મ નિર્જરા થાય. ॥ સુંદર
 શામળીઆ. ॥ ૨ ॥ અનુપમ એક સોહામણોરે, શ્રીજિનનો
 પ્રાસાદ. ॥ સુંદર શામળીઆ. ॥ શિખર ધ્વજ ગગને ઉડેરે,
 કરતી વાદ વિવાદ ॥ સુંદર શામળીઆ. ॥ ૩ ॥ પાર્શ્વનાથ
 ભગવંતનીરે, વર્તાવે જય આણુ. ॥ સુંદર શામળીઆ. ॥
 મધુર મધુવન દીપતુરે, નંદન વન ઉપમાન. ॥ સુંદર શામ-
 ળીઆ. ॥ ૪ ॥ નિરૂપમ છાયા એહનીરે, નીરખે આણુંદ
 થાય. ॥ સુંદર શામળીઆ. ॥ એમ સુણી મન માહરૂંરે,
 તીહાં બવા લલચાય. ॥ સુંદર શામળીઆ. ॥ ૫ ॥ સંઘ
 લઘને સાથમાંરે, આપણુ જઈએ ત્યાંય. ॥ સુંદર શામળીઆ.
 ॥ ‘ રસિક ’ શિખર ગિરિ ફરસતારે, મનના કોડ પૂરાય. ॥
 સુંદર શામળીઆ. ॥ ૬ ॥

શ્રી અષ્ટાપદભુજ સ્તવન.

(મને સંસાર શેરી વીસરીરે લોલ—એ દેશી)

વહાલા આજે ઉમંગ મનમાં થયોજે, પ્રભુ દર્શને મન
 લલચાયજે; વહાલા તીરથ લેટયા મેં ઘણાજે, ગિરિ
 અષ્ટાપદે દિલ ભયજે ॥ વહાલા આજે ॥ ૧ ॥ વહાલા
 પ્રથમ નિષ્કંઠ મુગતિ વર્યાજે, લહું રાવજે જિનપદ
 સારજે; વહાલા ગૌતમ સ્વામીજે ભુજબ્યાજે, દર્ષ
 લખ્યે તાપસને આહારજે ॥ વહાલા આજે ॥ ૨ ॥
 વહાલા ચક્રિ ભરત ભૂપે કર્યોજે, મન મોહક જિન પ્રાસાદ-
 જે; વહાલા ચોવીસ જિન જિંઝ સ્થાપીઆજે, જે
 જ્ઞેતાં થાયે આદહાઈજે ॥ વહાલા આજે ॥ ૩ ॥
 વહાલા એ ગિરિનો મહિમા ઘણોજે, મેં શ્રવણ કર્યું બહુ
 વ્યારજે; વહાલા તનમાં તલાલિનતા ઘણીજે, પણ કેમે
 ચડે નહિ પારજે ॥ વહાલા આજે ॥ ૪ ॥ વહાલા
 શ્રી વિતરાગની મહેરથીજે, કરે શાસન સુરનર સહાયજે;
 વહાલા તો એ 'રસિક' ગિરિ ભેટીજે, જેથી શિવપૂર
 સન્મુખ થાયજે ॥ વહાલા આજે ॥ ૫ ॥

શ્રી વીસ વિહરમાન જિનનું સ્તવન.

[આદિતે અરિહંત અમ ઘેર આવેરે—એ દેશી.]

વિહરમાન ભગવાન શિવસુખ રસીઆરે, પ્રભુ આપ
વસ્ત્રા બહુ દૂર મુજ મન વસીઆરે; જેમ સાયરને અંદ પ્રિત
ધરાવેરે, દૂર વસતાં સજ્જન રનેહ અટ સ્મરી આવેરે. ॥ ૧ ॥
શ્રી સિમંધર દેવ વિનતી કરીએરે, પ્રભુ નિર્મળ આપનું
ધ્યાન અહની શરૂં પરીએરે, યુગમંધર જિનરાજ બાહુ સુખાહુરે,
જગજીવન દેવ સુખત તુમને ધ્યાઉરે. ॥ ૨ ॥ સ્વયં પ્રભુ
સુખકાર આણુ તમારીરે, પ્રભુ વૃષભાનન દુઃખ ટાળ તુંજ
બલિહારીરે; અનંતવિર્ય પ્રભુ સૂર તુજ પદસેવારે, કરી
કરૂણા દેવ વિશાલ ઘો શિવ મેવારે. ॥ ૩ ॥ વજ્રધર મહા-
ભાગ બહુ ગુણુ ભરીઆરે, પ્રભુ ચંદ્રાનન મુજ તાર દયાના
દરિઆરે; ચંદ્રબાહુ અરિહંત ભાવે ભજીએરે, પ્રભુ ભુજંગ-
નાથનો સાથ કદીય ન તજીએરે. ॥ ૪ ॥ ઈશ્વર નેમીજિન
અંતર્યામીરે, પ્રભુ વીરસેન મહાભદ્ર કહું શીરનામીરે;
દેવજસા ઘો મુજ દર્શન ખ્યારૂંરે, પ્રભુ અજીત-
વીર્ય આધાર ભવજળ તારૂંરે. ॥ ૫ ॥ અઢીય દ્વીપમાં
પાંચ માહાવિદેહેરે, પ્રભુ કરતા બહુ ઉપગાર વીચરી રનેહેરે;
કર્મ વસે હું દૂર ભરતમાં વસીએરે, પ્રભુ કામ ક્રોધ મહા
કૂર સર્પે ડસીએરે. ॥ ૬ ॥ મુજ સરીખા બહુ દાસ તુમને
ચાએરે, પ્રભુ તુજ વિષુ મહારૂં મન ખીજે ન રાએરે;

અવિચળ સુખ હાતાર મુજને આપેરે, પ્રભુ 'રસિક' અલખ
આવાસ ભવ ભય કાપેરે. ॥ વિહરમાનં ॥ ૭ ॥

શ્રી તારંગાશુભં સત્તનં

[વીર કુમરની વાતડી કેને કહીએ—એ દેશી.]

શાસન નાયક તું પ્રભુ અમે ભલુએ ॥ હાંરે અમે ભલુએરે
અમે ભલુએ, હાંરે પ્રભુ આપ કૃપાએ સલુએ, હાંરે શિવપુર
શશુગારા શાસનં ॥ ૧ ॥ તારંગાશુભ તીર્થના તમે સ્વામી,
હાંરે પ્રભુ અણત અણત શુભ ધામી, હાંરે જગજીવન અતર
ભામી, હાંરે કરે અરજ સ્વીકાર ॥ શાસનં ॥ ૨ ॥
દોષ અઠારે ક્ષય કરી જિનરાયા, હાંરે પરમાતમ પદવીપાયા,
હાંરે શિવ શંકર પ્રભુ કહાયા, હાંરે જગ પ્રલક ત્રય ॥ શાસનં
॥ ૩ ॥ એમ ઘણા શુચ આપનાં અરિહંતા, હાંરે કહેતા
નહિ પાર લહંતા, હાંરે ચૌદરાજ શીરે ભગવતા, હાંરે રહો
આનંદપૂર ॥ શાસનં ॥ ૪ ॥ ભવ રહુ ભમતા આપને
પ્રભુ મળીઆ, હાંરે એહીજ મન વાંછીત ફળીઆ, હાંરે હવે
શાશું અમે બહુ બળીઆ, હાંરે રહેવા તુમ પાસ ॥ શાસનં
॥ ૫ ॥ આંખા હમુરે નાથજી અમે દેખો, હાંરે નિજ
સેવકને ન ઉવેખો, હાંરે પ્રભુ દેવ દયાધરી પેખો, હાંરે કરૂણા
ભંડારના શાસનં ॥ ૬ ॥ સંઘપતિ શુર સાથ એમ વદંતા,

હારે વીતસગની સ્તવના કરતા, હારે ગિરિ પરથી 'રસિક'
ઉતરતા, હારે આબ્યા નિજ ધામે ॥ શાસન૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી કેશરીઆશુનો મરખો.

[વ્રત સાતમે વાસતિ આદરે લોહ—એ દેશી.]

એની એને કેશરીઓ શામળોરે લોહ, એની શોભા અબજ
મનોહારને; નિત્ય નવ નવા રંગમાં રાજતારે લોહ, લેટે
ભક્તિથી વરણ અદારને. ॥ ૧ ॥ મન મોહક મૂર્તિ નાથનીરે
લોહ, મુખ સોહે શરદશશી રૂપને; માથે મુંદર મુગટ જડાવનોરે
લોહ, કાને કુંડળા એડ અનુપને ॥ મનમોહક૦ ॥ ૨ ॥
દોય હાથે બાબુ બંધ દીપતારે લોહ, ગળે રત્નો જડેલો
હંસને; બેડ પાસે પાખર બળકે ઘણીરે લોહ, ધન્ય ધન્ય
ઈક્વાકુ વંશને ॥ મનમોહક૦ ॥ ૩ ॥ માતા મરૂદેવીના
નંદનીરે લોહ, બલિહારી હું બલ વાર વારને; નૃપ નાભીનદ
ફૂળદીપક ભલારે લોહ, કર્યો કંઈક જનોનો ઉદારને
॥ મનમોહક૦ ॥ ૪ ॥ ચરણોદક પામી નાથનુરે લોહ, વરે
મન્નિષ્ઠ મુખ ભરપુર ને; કોડ વ્યાધિ મટયો શ્રીપાખનેરે
લોહ, એવું અદ્ભૂત છે પ્રભુ નૂરને ॥ મનમોહક૦ ॥ ૫ ॥
પ્રભુ પ્રથમ યતિ પૃથ્વીપતિરે લોહ, વળી પ્રથમ જિણુંદ
ભગવાનને; આજ આપણ સહુ સાથે મળીરે લોહ, એવું

કરીએ સ્તવન એકંતાનને ॥ મનમોહકં ॥ ૬ ॥ ભવ
જામણા ટળે મુક્તિ મળેરે દોહ, જેનાં મનમાં ગમે જે વાતને;
અંસારી અમર મુખ શાસ્વતારે દોહ, તે પામે 'રસિક'
સાક્ષાતને ॥ મનમોહકં ॥ ૭ ॥

શ્રી કેશરીઆજની સ્તુતિ.

[ધર્મન કેશરિ તાલ દીપચંદી.]

મય વારીબઉં કેશરિઆ મહારાજ; કેશરિઆ મહારાજ,
મયે વારિબઉંઝાં અલખ નિરંજન અજર અમર વિષુ, ત્રિ-
લૂવન જન શીરતાજ ॥ મય વારિં ॥ ૧ ॥ જન મન રંજન
ભવ ભય ભંજન, અરિ ગંજન જિનરાજ ॥ મય વારિં ॥ ૨ ॥
પોતત ઉદ્ધારક પુરષોત્તમ પ્રભુ, સાહેબ ગરિબનીવાજ ॥ મય
વારિં ॥ ૩ ॥ મિથ્યામતિ નિજ અરથી યાચક, પેટ ભરણુને
કોજ ॥ મય વારિં ॥ ૪ ॥ સમકિત બ્રહ્મ કરત મુઠ જનને,
જિહાં પ્રભુ અપનું રાજ ॥ મય વારિં ॥ ૫ ॥ એ અઘટિત
પ્રભુ આપ નિવારે, છે તુજ હાથે લાજ ॥ મય વારિં ॥ ૬ ॥
કોડ કળા જન કોઈ બતાવે, દઢ ચિત્ત હું તુજ દાસ
॥ મય વારિં ॥ ૭ ॥ પ્રાણાંતે પર દેવ ન પુણું, 'રસિક'
ચંદ્ર મુનિરાજ ॥ મય વારિં ॥ ૮ ॥

શ્રી આદીશ્વર ભગવાનનો ગરબો.

[મને સંસાર શરી વીસરીરે લોક—એ દેશી.]

અલબેલી મૂરત આદિનાથનીજે, જેણે છુટ્યા છે કોધ
કષાયજે; વશ કીધા જગતના લોકનેજે, એવી સુંદર સુરત
સોહાયજે; ખલિહારી વૃષભ જિનરાજનીજે. ॥ ૧ ॥ દયા
દાન ક્ષમાદિ ભૂષણેજે, પ્રભુ દીપે તમારો દેદારજે; મોહ
વીલે મોઢે ગયો વેગજોજે, તુજ આગે એના શા ભારજે
॥ ખલિહારી૦ ૨ ॥ પ્રભુ અકળ કળા શક્તિ ઘણીજે, તમે
લીધું છે શિવપુર રાજજે; કૃપાનાથ કૃપા કરી મુજ ભણીજે,
ઝુજ દેતાં વધે બહુ લાજજે ॥ ખલિહારી૦ ॥ ૩ ॥ સંસાર
દાવાનળ ઠારવાજે, જળવૃષ્ટિ સમા જિનરાજજે; ભવજંગલમાં
ભટકી ઘણુંજે, તુમ પાસે આવ્યો મહારાજજે ॥ ખલિહારી૦
॥ ૪ ॥ મરૂદેવા તનય તને વિનવુંજે, મારૂ આવા તે ગમન
નિવારજે, નૃપ નાલીના નંદ યશ પામીએજે, શિવ દઇએ
રસિક દાતારજે ॥ ખલિહારી૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી સિદ્ધાયળજીનું સ્તવન.

[પ્રભુ નિર્મળ દરિશન કીજીએ—એ દેશી.]

ગિરિરાજ પુજીને લાહો લીજીએ; લીજીએ લીજીએ લીજીએ
॥ ગિરિરાજ૦ ॥ સકળ તીર્થ શીરતાજ સુહંકર, રજ ભવિજન

શીર દીછએ ॥ ગિરિરાજ ૦ ॥ ૧ ॥ પંચમ આરે ભરત ક્ષેત્રમાં,
શિવ રમણિ ન વરીછએ ॥ ગિરિરાજ ૦ ॥ જગત અનાદિ
અનંત ભટકતા, ભવિજન કેમ ઠરીછએ ॥ ગિરિરાજ ૦ ॥ ૨ ॥
દુર્લભ માનવ જન્મ ધરીને, જાણી વિના નિવિ સીઝીએ
॥ ગિરિરાજ ૦ ॥ જ્ઞાનિ વિરહ આ ક્ષેત્રમાં આરે, પણ ગિરિ
ભાષ ધરીછએ ॥ ગિરિરાજ ૦ ॥ ૩ ॥ તે ભર જન્મ કૃતારથ
હોવે, વિધિએ ફરસન કીછએ ॥ ગિરિરાજ ૦ ॥ દાવાનળ
સમ દુઃખમ કાળે, આતમ મુક્તિ કરીછએ ॥ ગિરિરાજ ૦
॥ ૪ ॥ આજ મહોદય પુન્યથી પામ્યો, દર્શને દુરિત
હરીછએ ॥ ગિરિરાજ ૦ ॥ રસિક સ્તવન ગિરિરાજનું કરતા,
મોક્ષ સુધારસ પીછએ ॥ ગિરિરાજ ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી આદીશ્વર ભગવાનનું સ્તવન.

[અઢારમે ભવ સાત સુપન સુચિત સતિ—એ દેશી.]

આદિજિનેશ્વર આદિ પ્રવર્તક ધર્મના, આદિ જગત ઉપકારી
તમે શિવ ધર્મના; આદિ યતિ શીર શેખર આદિ નરેશ્વર,
આદિ પ્રભુ અરિહંત વિનંતી ઉચર. ॥ ૧ ॥ આ અવસર્પિણી
કાળમાં પ્રથમ ખતાવીઓ, નિશ્ચય ને વ્યવહાર માર્ગ જગ
જય ભયો; યુગલા ધર્મ નિવારક દેવ હયા કરી, સેવક બાણી
બાંધે ગ્રહો ભવ જળ તરી. ॥ ૨ ॥ અશરણ શરણ જિજ્ઞાસ
ચંદ તુજ દર્શને, ભવિ સાયર ઉલસાય વિકાસ કુમુદ વને; હું
નિભાગ્ય હે નાથ કર્મ ભારે ભર્યો, તુજ સરીખો મળે યોગ

આર ગતિમાં ફર્યો. ॥ ૩ ॥ શ્રેષ્ઠ પુન્ય સુપસાય આ નર-
ભવપણું લક્ષી, આર્થ ક્ષેત્ર કુળ ઉત્તમ રોગ રહિત થયો;
પામ્યો સર્વ સામગ્રી છતાં મોહે ગ્રહી, દુઃખ દરિયામાં દેવ
સહાયક તું રહ્યો. ॥ ૪ ॥ ભવ જામણનો ત્રાસ હૃદયમાં ધારતા,
ભાસે દુઃખ અનંત જગત્ની અસારતા; બાણધું જગત્તણ
છતાં મોહે ફર્યો, વાઘ નદિતટ ન્યાય હું વચમાં જઈ
વર્યો. ॥ ૫ ॥ આલંબન એક આદિ કરણ પ્રભુ તાણકું
અવર નથી આધાર કોઈ જગ માઘરૂ; શાસનનો શણગાર
સમર્થ તું મુજ લણી, છોડવ મોહનો પાસ એ અરજ
રસિક તણી. ॥ ૬ ॥

શ્રી શત્રુંજયી નદીના મહિમાનું સ્તવન.

[ભરતજી કહે સુણો માવડી—એ દેશી.]

સિદ્ધગિરિ નામ સોહામણ, જપતા ભવિજન વૃંદ; તપતા
તપ વળી તે સ્થળે, ખપતા દુરિતનો કંદ ॥ સિદ્ધગિરિ
॥ ૧ ॥ મમતા મોહી જે પ્રાણિયા, સમતાધર જિંહા થાય;
રમતા નિજ ઘર ધ્યાનમાં, દમતા ક્રોધ કષાય ॥ સિદ્ધગિરિ
॥ ૨ ॥ વમતા મિથ્યાત્વ વિષને, ભમતા ભવથી મુકાય,
નમતા સહુજન તેહને, ગમતા મુક્તિને થાય, ॥ સિદ્ધગિરિ
॥ ૩ ॥ જીવ અનંત ઇહા થયા, સિદ્ધ નિરંજન રૂપ; ભાવિ
અનંત વળી સિદ્ધગૃથે, લહેશે આત્મ સ્વરૂપ ॥ સિદ્ધગિરિ
॥ ૪ ॥ શત્રુંજયી નદિ નહાઈને, પાવન કરી નિજ અંગ; ઉત્તમ
ભાવના ભાવતા, રસિકચઢયા ગિરિશ્રંગ ॥ સિદ્ધગિરિ ॥ ૫ ॥

કુલવાડીની અરજી.

સ્મૃતિ. (દાહરે.)

શ્રી સંજેશ્વર જિનપતિ, જગજીવન મેહારાજ;

અર્જ અમારી સાંભળી, આપો શિવપુર રાંજ.

ભોરવી લાવણી. શા માટે શ્રમ કરે સતિ તુંજ પતિ.

ભક્તિ સાચી એ રાજ.

જન્મ્યુ તેહ જનાર જગતમાં હવે ઊપગારી,

જગતમાં હવે ઊપગારી, કરે છે અર્જ કુલવાડી.

૧

સાળી—પૂરવ કર્મ પસાયથી, થયા વનસ્પતિકામ;

જિનજી તુંજ આશ્રય મીઠે, ભવની ભાવઠ જાય.

ખીલ્યા પુણ્ય સુકાય સહજમાં, કંઈક અધર્મી રોજે રજમાં,

પુણ્યવંત ભવિ હવ વિરામે તુંજ શરણુ ધારી—કરેછે

અર્જ કુલવાડી. ૨

*કોઈ સ્થાનકવાસીએ શ્રાવક વિશેષાવસ્થક નામના પોતાના પુસ્તકમાં કુલવાડીની અરજી એવા મથાળા વાળી ” એક લાવણી સુકી છે, જેમાં પ્રતિમા સંબંધી તદ્દન અસત્ય અને દ્વેષપુર્ણ બીના ભરેલી હોવાથી તે વાંચી આપણા કેટલાક મૂર્તિપૂજક ભાઈઓનું દિલ કચવાવા લાગ્યું, અને તેના પ્રતિકાર રૂપે કવિતામાં જ કાંઈ લખાય તો ઠીક એવું મને જણાવતા દેવગુરની કૃપાથી આ અરજી પ્રતિમા દ્વેષીઓના પ્રતિકાર રૂપે મેં યોજી છે.

કવિ રસિક.

સાખી—પુત્ર પુત્રીના લગનમાં, કરે અમારી ઘાત;
 બીજા પણ બહુ વિષયમાં, થાય બુદ્ધમની વાત.
 પ્રતિમા હુંપક એ ન વિચારે, પ્રભુ પુજનમાં ઘાત પુકારે,
 ધર્મ કાર્ય કોઈ કેમ કરે એ બતાવશે બારી—કરેછે ૩

સાખી—પ્રભુ પડિમા દેખી બન્યો, લવે અસત્ય અપાર;
 ઘાત પાપ જણવે તિહાં, ન્યાં પુજન અધિકાર.
 કોઈ ચણાવે સ્થાનક ત્યારે, કેતા સ્થાવરને ત્રસ ભારે,
 પૃથ્વી અપ વાયુ વિષુ વાંકે નાંખે સંહારી—કરેછે ૪

સાખી—આ બુદ્ધિ નવ સાંભરે, મિથ્યામતિ મુંઝાય;
 ધર્મ ક્રિયા હિંસા ગણે, અધર્મીનું શું થાય.
 નૈનતણો સિદ્ધાંત જગતમાં, ન્યારો માર્ગ અવર સહુ મતમાં,
 સુક્ષ્મ દ્રષ્ટિએ ખરી અહિંસા ઉપદેશે ભારી—કરેછે ૫

સાખી—દયા સ્વરૂપ બાણ્યા વિના, જપે દયાનું નામ;
 સૂત્ર ઉત્થાપી તે હુવે, નાહકના બદનામ.
 દાન શીયળ તપ ભાવ એ ચારે, ધર્મ સધાયે જેહ પ્રકારે,
 જિનગૃહમાં એ ધર્મ રહ્યો છે ભવિજન હીતકારી—કરે છે ૬

સાખી—જ્ઞાતા ભગવતિ અંગમાં, જીવાભિગમ મઝાર;
 રાયપસેણી સૂત્રમાં, જિનપુજન અધિકાર.
 બીજા પણ બહુ સૂત્રો સાખી, પણ પાપીએ બીક ન રાખી,
 પડિમા દેખે જિન આગમને અવગા ઉચ્ચારી—કરેછે ૭

સાખી—આગળ જઇને ઉચરે, એ અજ્ઞાની એમ;
 અનંતજ્ઞાની જિનજી તણી, પથ્થર મૂર્તિ કેમ.

તીર્થંકર વિચરે ગુણખાણી, પુદ્ગલ દેહ ધરે જગનાણી,
દેહ રહિત પ્રભુ થાય વરે જે સમયે શિવ નારી-કરેછે ૮
સાખી—અરૂપી ગુણ આતમ તણા, દેહ વિના ન પુખ્યાં;

સમોવસરણમાં જિન તનુ, પુજે સુરનર રાય.

એમ જિન બિંબ વિવિધ પુદ્ગળના, મણિ માણેક વળી મુક્તાક્ષના,
હેમ રજત પાષણ કાષ્ટને અવર વરતુ સારી-કરેછે ૯

સાખી—યોગાસન મુદ્રાકૃતિ, વળી કાઉસગ્ગ ધ્યાન,

સુચી દ્રવ્યોથી તે રચી, મૂર્તિ જિનગુણ ખાણ.

જિન પડિમા જિન સરખીદીપે, સમદષ્ટિ ભવિજન મનછીપે
સાધક સાધ્ય વીલોકી સાધે પંચમ ગતિ ખ્યારી-કરેછે ૧૦

સાખી—નારી ચિત્ર નિહાળતા, કામી મન ડોલાય,

તિમ પ્રભુ મૂર્તિ દેખતા, ભવિ જન મન હુર્વાય.

નારી નેહ નરકમાં સ્થાપે, પ્રભુપર પ્રેમ પરમ પદ આપે,
જડ નારીનું ચિત્ર કરે તે મૂર્તિ કરનારી-કરેછે ૧૧

સાખી—પંચમ કાળે પ્રાણીને, આગમ પડિમા દોય,

ભવ સાયરથી તારવા, પ્રવહણ સરીખા જોય

આગમ માને સ્થાનકવાસી, એ પણ છે પુદ્ગળનો રાશી,
કાગળને કાજળની એ સહુ કીધી તૈયારી-કરેછે ૧૨

સાખી—ફાટા છળીઓ સાધુની, તે પર આવે ખ્યાર,

શા કારણ પ્રભુ મૂર્તિને, દેખી ઉપજે ખાર.

જ્ઞાન ભણ્યો આગમથી પામે, અભણ મૂર્તિ દેખી આરામે,
જાણ અજાણ બધાને પ્રતિમા સુખની દેનારી-કરે છે ૧૩

સાખી—કાગળને પાવણમાં, ગણી પરસ્પર લેઈ,
 નામ જપે પણ મૂર્તિશુ, પ્રભુ પર લાવે ખેદ.
 રામ નામ પોપટ ઉચ્ચારે, રામ કદિ નવ આવે વહારે,
 અંતરભાવ વિના જે કરણી તે નહિ સુખકારી—કરેછે ૧૪

સાખી—અંતરભાવ જગાવવા, પડિમા હેતુ ખાસ,
 શાન્ત સુધાનિધિ નિરખતા, પ્રગટે ભાવ ઉદ્ઘાસ.
 કારણુ કાર્ય નિમિત્ત સહુમણે, દ્રવ્ય ક્રિયા એ ભાવને આણે,
 નાથ અભાવે મૂર્તિ નાથની ભાવ જગવનારી—કરેછે ૧૫

સાખી—વળી આગળ જઈને વહે, મંદ મતિ એ એમ,
 મૂર્તિમાં શુભ પ્રભુ તણે, દીસે નહિ તે કેમ.
 સ્વજન સગાના ચિત્ર વિલોકી, કાઈ પુછે ઉત્તર દે ઠોકી,
 એ મુજ માતએ તાત અને આ ભગિનિ છે મહારી—કરેછે ૧૬

સાખી—માત તાત શુભ તસ્વીરે, જરા નહિ દેખાય,
 વગર ક્રિયા એ પૂતળા, માત તાત લેખાય.

આકૃતિ માંહે શુભ ઉતારી, માતપિતા સમ બિંબ વિચારી,
 પ્રથક પ્રથક શ્રી જિનની મૂર્તિ વર્તે જયકારી—કરેછે ૧૭

સાખી—મહારાણીની મૂર્તિને, મેશ લગાવી કોઈ,
 બહુ અપમાન કરી ગયો, સરકારે તે જોઈ.

કાઢ્યો હુકમ પકડવા માટે, દે દશ સહુ સૂપૈયા સાટે,
 સ્ત્રેષ્ઠજાતિ પણ મૂર્તિ માટે તન ધન દે વારી—કરે છે ૧૮

સાખી—પામર જીવની મૂર્તિ પર, અજ્ઞ બાતીને માન,
 પણ પ્રભુની છબી દેખતા, આ પામે દુર્ધ્યાન.

હૃદ્ય કર્મથી જોડે દસાથે, તે દુર્ધ્યાન મહી મુંઝાથે,
રસિક જિનાગમ બોલે પ્રતિમા પુજન બલિહારી-કરેકે ૧૯
ઇતિ શ્રી કુલવાલીની અરણ્ય સમાપ્ત

‘રસિક’ વિરચિત પરચુરણ પદો.

શ્રી સિમંધર સ્વામીને વિનંતી.

કવ્વાલી. ભૈરવી.

પ્યારે જિનવર શ્રી સિમંધર, અર્જ તુજકો મય કરૂ;
આપકે દર્શન ઉઠકકો, મીન જયું નિશ્ચિન સમરૂ ॥ પ્યારે ૦
૩ ૧ ॥ કર્મકે આધિન હો કર, દૂર રહે હમ તુજસે; ચહાતે
સાયર ચદ અયસે, ધ્યાન તુજકો મય ધરૂ ॥ પ્યારે ૦ ॥ ૨ ॥
ધ્યાનમે ગુલતાન હો કર, ભૂત ગયે સમ ફંદકુ; એક દુષ્કર
ઓહ મુજપર, આ ગયે મય કયા કરૂ ॥ પ્યારે ૦ ॥ ૩ ॥ આ-
દમચક્ષુ જ્ઞાનપર, છારી લગી હે મોહકી; આપકે દર્શન
વિના, કયસી મીટે મય કયા કરૂ ॥ પ્યારે ૦ ॥ ૪ ॥ મોક્ષદાતા
અર્જ સુભુકર, દર્શ હમકુ દીગ્યે; દશકે આધાર વિષ્ણુ,
સંસાર કયસા મય તરૂ ॥ પ્યારે ૦ ॥ ૫ ॥ તું ચિદાનંદ પૂર્ણ
જ્ઞાની, જાનતે સમ ભાવકુ; મેરે દીકમે ભાવ અયસે,
‘રસિક’ શિવ સુખકુ વરૂ ॥ પ્યારે ૦ ॥ ૬ ॥

શ્રી સિંધુ ભગવંતની સાદાખી.

મળા.

ચિદાનંદ સાદાખી તેરી, તેરે ખીન કોણુ જાનતહે;
 પ્રભુ સર્વજ દેખતહે, મગર કહેતા ન પડોંયતહે ॥ ચિદાનંદ ૦
 ॥ ૧ ॥ કરે વર્ણન કદી જ્ઞાની, કોટી શત કોટી જીંહાએ;
 મગર આયુષ્ય દોરીકા, ખીચમે અંત આવત હે ॥ ચિદાનંદ ૦ ॥ ૨ ॥
 અજબ સુખ સાદાખી તેરી, અચળ આનંદમે ખસતે; જરા
 ભય શોકને વ્યાધિ, રહિત હોકર મગા લેતે ॥ ચિદાનંદ ૦ ॥ ૩ ॥
 'અમર' નહિ હે મરણુ તુજકો, અનંતા શુભ તેરા હે; વિમળ
 સદ્ગુણ શીઘ્ર પર પ્યારે, નમન તુજકુ હમેરા હે ॥ ચિદાનંદ ૦ ॥ ૪ ॥
 સકળ સુરલોકકે સુખકા, અનંતાનંત જો હોતે; તેરી ઠકુરાઈકી
 આગે, જલધિકે બિંદ નવ રહેને ॥ ચિદાનંદ ૦ ॥ ૫ ॥ કરી
 અઠ કર્મકી હાની, નિરંજન હોગયે પ્યારે; 'રસિક' તુજ
 ધ્યાનસે પાવે, તેરા શિવપુરકે દ્વારે ॥ ચિદાનંદ ૦ ॥ ૬ ॥

વીતરાગ પ્રભુનું પારણું.

નાટકી રાગ

જિણુંદરાય પારણીએ ઝુલે; પારણીએ ઝુલેરે, ॥ જિણુંદરાય ૦ ॥
 રંગે સુશોભિત સોનાનું પારણુ, હીરા માણુક જડયું ડોલે
 ॥ જિણુંદ ૦ ॥ ૧ ॥ માહે નકશીદાર જાગી ખનાવી, અન્ય

નહિ તસ તોલે ॥ જિણુંદં ॥ ૨ ॥ મશરૂ કીનખાખની ગાદી
 ઘીછાવી, ઝુમખા ખાંધ્યા બહુ ઝોળે ॥ જિણુંદં ॥ ૩ ॥ ઉંચા
 રેશમની દોરી ખંધાવી, માતા હાલરીઉ ખોલે ॥ જિણુંદં ॥ ૪ ॥
 ઘણું જીવો મારા વહાલા બાલકકા, સોહે શરી અમ કૂળે ॥
 જિણુંદં ॥ ૫ ॥ આજે મનોરથ પુગ્યા હુમારા, હૈયુ હરખથી
 કુલે ॥ જિણુંદં ॥ ૬ ॥ એવા ઉમંગભર માતાજી વહતા,
 અવર આનંદને ભૂલે ॥ જિણુંદં ॥ ૭ ॥ ગાતાં 'રસિક'
 જિન રાગનું પારણું, સદ્ભાગ્યનું દ્વાર ખુલે ॥ જિણુંદં ॥ ૮ ॥

મન મધુકરની ભ્રમણતા.

રાગ માઠ કંવાલી.

કાયકુ બ્યર્થ ગુમાવે હો બ્રમરા, અવસર શીર નહિ
 આવત હે; સ્વપ્ન તુલ્ય સંસારકી બાજી, આંખ ખુલે સમ
 આવત હે ॥ કાયકુ ॥ ૧ ॥ દશ દૃષ્ટાંતે દુર્લભ નરભવ, પૂરવ પુન્યસે
 આવત હે; ધર્મક્રિયા બિન ફેગટ ખોલે, રત્નસે કાગ ઉડાવત
 હે ॥ કાયકુ ॥ ૨ ॥ હોય પતંગ જયું સાદ્યબી તેરી, પુન્ય દોર
 જળ તુટત હે; ઉઠી ચલે જીવ બ્રમર બિચારા, રંક બની
 શીર કુટત હે ॥ કાયકુ ॥ ૩ ॥ વિદ્યુતસે અતિ વેગ તુમારા, ક્ષણમે
 બેહક ચાલત હે; બાગે બિચારકી નિદ્રાસે જળ, તેડી બળદ
 ઘર બાળત હે ॥ કાયકુ ॥ ૪ ॥ દેવ નિરંજનકે શરણેમે, અક્ષય
 મુખ મીલાવત હે; 'રસિક' રટો મન બ્રમરજી પ્યારે, જિન
 મુણ બ્રમણ મીટાવત હે ॥ કાયકુ ॥ ૫ ॥

શ્રી વૃષભ દેવ ભગવાનને અરજ.

સરસમાં સરસ સાર સંસાર શું છે—એ રાગ.

અરજ એક મ્હારી સુણો જિનરાયા, વસ્યા મોક્ષ નગરે
તજી માન માયા ॥ અરજ ૦ ॥૧॥ મને પ્રીત લાગી પ્રભુ આપ-
નાથી, ચહે મોર જ્યમ ચિત્તમાં મેઘરાયા ॥ અરજ ૦ ॥૨॥ રત્ન
નિશદિન નામ ત્કારજ ખ્યાર, મને સુખકારી લગી તું જ છાયા ॥
અરજ ૦ ॥૩॥ દીયો દર્શ હે દેવ આધાર ત્હારો, વર્ચો શિવરાણી
તજી તુચ્છ કાયા ॥ અરજ ૦ ॥૪॥ મને કોડ ઝાઝી રમા મુક્તિ
વરવા, અધિકારી તે'ના તમે છો નીમાયા ॥ અરજ ૦ ॥૫॥ ગ્રહો
હાથ ભવ સિંધુથી નાથ તારો, ઘણા જેમ તાર્યા મરૂદેવી
જાયા ॥ અરજ ૦ ॥૬॥ વહુ શું વધારે મતિ મંદ મ્હારી, પ્રભુ
લાજ રાખો કરી કે ઉપાયા ॥ અરજ ૦ ॥૭॥ 'રસિક' ગુણ ગાવે
વૃષભજી તુમારા, નમુ નિત્ય ભાવે પ્રભુ તુજ પાયા ॥ અરજ ૦ ॥૮॥

શ્રી સિદ્ધગિરિરાજનો વિરહ.

ગઝલ.

પ્રભુ શ્રી વીરના પુત્રો, શૂરાતન તો બતાઓને; વિમળ
ગિરિરાજના રક્ષક, તરીકે બહાર આવોને ॥ પ્રભુ ૦ ॥૧॥ અનાદિ
કાળનું એતો, તરણ તારણ તીરથ ખ્યાર; અનંત! સિદ્ધનું
સ્થાનક, અરે ઉરમાંહી લાવોને ॥ પ્રભુ ૦ ॥૨॥ અરે એ આપણી
દોલત, સકળ સુખનું ખરૂં સાધન; પડયુ પરવશ અનાયોને,
કરી યુક્તિ બચાવોને. ॥ પ્રભુ ૦ ॥૩॥ સકળ ભારત તણા જેનો,

વિચારે શું હવે વળશે; નથી સત્તા અગર લખિય, છતાં
તૈયાર થાવોને. ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૪ ॥ નથી સમશેરથી લડવું, નથી ઇચ્છા
શુરી કાંઈ; તથાપી તીર્થ રક્ષાની, ખરે ધુણી ધખાવોને ॥
પ્રભુ ૦ ॥ ૫ ॥ તમારે શું હવે કરવું, રહ્યો એ પ્રશ્ન તો બાકી;
જિનાશા સંઘનું ફરમાન, જીગર માંહી ઠસાવોને ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૬ ॥
ભલે નિજ પ્રાણથી ખ્યારી, તમે યાત્રા કહી માનો; તથાપી
સંઘની આજ્ઞા, ખરા દીલથી વધાવોને ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૭ ॥ કદાપી
સંઘની આજ્ઞા, વિરાધી કેા કરે યાત્રા; મળે ફળ ઉલટું એનું,
કહે જિનરાજ ધ્યાવોને ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૮ ॥ પુરાતન આપણા હકનો,
મળે નહિ ન્યાય જ્યાં સુધી; કરી છેલ્લું નમન એને, તપ-
સ્થામાં જુકાવોને ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૯ ॥ નગર કે ગામના વાસી, ક્રમે
આંખેલ તપ જોડી; સકળ વિદ્વો વિખરવાને, અધિષ્ઠાયક
જગાવોને ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૧૦ ॥ અચળ શાસન જિનેશ્વરનું અરે એ
વાત છે સાચી; તથાપી યત્ન આરંભી, ‘રસિક’ સેવા
અળવોને ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૧૧ ॥

— — — — —

શ્રી સિદ્ધગિરિરાજના વિરહમાં.

[રાગ આશાગાદી તાલ લાવણી.]

સિદ્ધગિરિ સાહેબ (૨) સિદ્ધગિરિ સાહેબ સ્મરીએજ;
વરસ દિવસથી વિરહ પડ્યો તે, કેમ કરીને દૂર
કરીએજ ॥ સિદ્ધ ૦ ॥ આગતિ દરિએ દુઃખ દિછાળે,
તારણ તરણ આ પંચમ કાળે, પ્રવહણ સમ એ (૨)

ભવિજનને ઉદરીએછુ ॥ સિદ્ધં ॥ ૧ ॥ પરમ પવિત્ર એ
સ્થળને નિરખી, આત્મ અનંતા નિજ ગુણ પરખી, દુઃખથી
વિરામી (૨) અનુપમ શીવસુખ વરએછુ ॥ સિદ્ધં ॥ ૨ ॥ તીન
ભૂવનમાં એહની હોડે, અન્ય તીરથ કોઈ નાવે જોડે, એમ
નિજ મુખથી (૨) સિમંધર ઉચ્ચરીએછુ ॥ સિદ્ધં ॥ ૩ ॥ શી-
તળ છાયા એ ગિરિવરની, સુંદર રચના જાસ શીખરની,
અનુપમ જિનગૃહ (૨) દેખી દીવમાં ઠરીએછુ ॥ સિદ્ધં ॥ ૪ ॥
આજ કીશ્યો પાપોદય જાગ્યો, યાત્રાનો અંતરાય ન ભાગ્યો,
કોઈ પુન્યશાળી (૨) આ આપદદૂર હરીએછુ ॥ સિદ્ધં ॥ ૫ ॥
શાસન સહાયક સુરનર આજે, આ દુઃખ વાદળ અમ શીર
ગાજે, મહેર કરીને (૨) વિનતડી ઉર ધરીએછુ ॥ સિદ્ધં ॥ ૬ ॥
એમ અનેક ઉમળકા આવે, નિર્ધન ઈચ્છા નિષ્ફળ જાવે, તપ
જપ ધ્યાને (૨) પુન્ય અતિશય ભરીએછુ ॥ સિદ્ધં ॥ ૭ ॥ પુન્યે
પાપ ટળે એ વાણી, લોક વિષે પ્રચલિત છે કહાણી, પુન્યના
કારણ (૨) રસિક સદા આદરીએછુ ॥ સિદ્ધં ॥ ૮ ॥

શ્રી સિદ્ધગિરિરાજના વિરહની ધુનમાં.

[રાગ-ભીમપલાસ કવાલી.]

શાસન સુહાને વાલે, દર્શન કલી કરેંગે; તારન તરન
તીરથકા, દર્શન કલી કરેંગે ॥ શીર છત્ર વો હમારા, ભવ
ધુપ શમાનેવાલે; અંતરાય ખડા હુવા હય ॥ દર્શનગારી ॥ ભવિ
જીવ જીવનકે દાતા, સંસાર સમુદ્ર ત્રાતા; આધાર અલગ.

હુવા હય ॥ દર્શન૦ ॥ ૨ ॥ ઈસ જગત મુસાફરીમેં, આરામ
અવલ વો દેતે; મુક્તિ લતાકી કલિયા ॥ દર્શન૦ ॥ ૩ ॥ જહાંમે
નહિ મીઝેગા, ઈનકી બરાબરીને; તીરથ બડા સુના હય ॥
દર્શન૦ ॥ ૪ ॥ આકૃત હમે પડી હજ, જગત લગી જીરહકી;
વો દુઃખ હડાને વાલે ॥ દર્શન૦ ॥ ૫ ॥ દેહ હય નજૂમી પૂરા,
આબાદ ઈલમ બતાદે; જ્યોતી જગાને વાલે ॥ દર્શન૦ ॥ ૬ ॥
કોઈ હય પ્રભુકે બંદે, હમ હઈ મીટાને વાલે; એક યેડી
સગન લગી હય ॥ દર્શન૦ ॥ ૭ ॥ શાસન સુરી' તુમારે, સ્વધર્મી
તુમે પુકારે; એકવાર હમે સુનાદે ॥ દર્શન૦ ॥ ૮ ॥ સર્વજ્ઞ યુગાદિ
દેવા, કયસે મીઝે તું મેવા; આહે 'રસિક' જગરમે ॥
દર્શન૦ ॥ ૯ ॥

શ્રી શત્રુજય તીર્થની સેવા માટે સ્ત્રીમંડળ.

[ગઝલ.]

બનો તૈયાર સહુ બેનો, અરે નિજ ધર્મને માટે;
અણોના પ્રાણની પરવા, અરે નિજ તીર્થને માટે ॥ બનો ॥ ૧ ॥
અનંતો કાળ આથડના, મળ્યું માનવ પછુ આજે; કરો નિશ્ચય
સફળ કરવા, તમે નિજ ધર્મને માટે ॥ બનો ॥ ૨ ॥ ભવોભવ આ
શરીર મગશે, સ્વજન પરિવારના મેળો; સમય અણમોલ
આ લેજો, અરે નિજ ધર્મને માટે ॥ બનો ॥ ૩ ॥ પરમ શાન્તિ તણ

સાધન, અનંતા સિદ્ધની ભુમિ; હૃદયમાં દાઝ લાવોને,
 અરે નિજ ધર્મને માટે ॥ બનો ૦ ॥ ૪ ॥ ખરેખર પ્રાણથી ખ્યાર
 તરણુ તારણુ તીરથ બાણો; યથા શક્તિ પુકારોને, અરે નિજ
 ધર્મને માટે ॥ બનો ૦ ॥ ૫ ॥ પડયું આધિન લોભીને, લુટે હક્ક આપણ
 એતો; બતાવો વીરતા એને, અરે નિજ ધર્મને માટે ॥ બનો ૦ ॥ ૬ ॥
 પુરૂષ બેઠે બધું કરશે, તથાપી આપણે જઈશું; વિખરવા
 જે પડી આકૃત, અરે નિજ ધર્મને માટે ॥ બનો ૦ ॥ ૭ ॥ મળે નહિ
 આપણા હક્કનો, અદલ ઇન્સાફ જે વારે; સખી આ પ્રાણ
 પાથરશું, અરે નિજ ધર્મને માટે ॥ બનો ૦ ॥ ૮ ॥ ચતુર્દશ ક્ષેત્રમાં
 એવું, અનુપમ તીર્થ નાહ કોઈ; બળવો જે બને સેવા, અરે
 નિજ ધર્મને માટે ॥ બનો ૦ ॥ ૯ ॥ થશે બે તીર્થની રક્ષા, સકળ
 યત્નો સકળ ગણશું; છતાં બે દેહ પડશે તો, અરે નિજ ધર્મને
 માટે ॥ બનો ૦ ॥ ૧૦ ॥ “રસિક” આ તીર્થ સેવાનો, સમય સાચો
 મળ્યો માની; સમર્પો આપણ સર્વે, અરે નિજ ધર્મને માટે ॥
 બનો ૦ ॥ ૧૧ ॥

શ્રી સિદ્ધગિરિરાજના વિરહમાં સ્ત્રીમંડળના ઉદ્દગારો—

[શું કહું કથની મહારી રાજ—એ રાગ.]

અશુભ ઉદય થયો આજે બહેન, અશુભ ઉદય થયો
 આજે; આખી જૈન સમાજે બહેન, અશુભ ઉદય થયો આજે ॥
 કંઈક ભવાંતરના જહુ પાપો, પ્રગટયા એકીજ સાથે; સામુદા-
 યિક કર્મ ઉદયથી, રોક્યા ગોહીલ રાજે બહેન ॥ અશુભ ૦ ॥ ૧ ॥

ઘેર પાતકી હીંસક જનના, ભવ ભય જેહ હઠાવે; એવો
 શાસ્વત એહ ગિરિવર, હાહા ! દૂર બિરાજે બહેન ॥ અશુભ ૦
 ૧૨ ॥ ઉત્તમ એહ તીરથપર આવી, બહુ જિન આણુ વિરાધી;
 છરી વિધાન તણને કરતા, પાપ ઘણા રસ કાળે બહેન ॥ અ-
 શુભ ૦ ॥ ૩ ॥ સર્વ સિદ્ધિદાયક એ સ્થાને, ચીર સંચિત અધ નાશી;
 પણ જો એ સ્થળ આશ્રવ સેવે, તો બહુ દુઃખથી દાઝે બહેન ॥
 અશુભ ૦ ૪ ॥ નિર્મળ ગંગા જળ પામીને, મેલ ઘણાય નિવારે;
 પણ ઉપયોગ કરે કોઈ ઉલટો, તો વપુ કીચડ બાઝે બહેન ॥
 અશુભ ૦ ૫ ॥ સુરમણિ મળતા સજ્જન પામે, ધૃતિજીત જે મન
 આહે; અબુધ માનવી એ કર ચહતા, શીર ફેડે વિણુ લાળે
 બહેન ॥ અશુભ ૦ ૬ ॥ એ સઘળું સંભારી સહીઅર, શોક કરે
 શું વળશે; ધન બુદ્ધિનો ખર્ચ કરીને, આપણુ એક અવાળે
 બહેન ॥ અશુભ ૦ ૭ ॥ ભાવિ હોય થવું તે થાવે, પણ શુભ ચત્ન
 આદરીએ; બૂદ્ધ્યા ત્યાંથી ફેર ગણત્રી, કરીએ શુભ ઇલાળે
 બહેન ॥ અશુભ ૦ ૮ ॥ તપ જપ કિરિયા ધ્યાન કરીને, સર્વ અ-
 શુભ વિખરીએ; અશુભ ટળે શુભ ઉદય રસિકથી, જગ જસ
 કીર્તિ ગાળે બહેન ॥ અશુભ ૦ ॥ ૯ ॥

પ્રાણુથી પણ વહાલું તીર્થ.

રાગ ભૈરવી ગઝલ.

જાય તીરથ આપણું તો, પ્રાણુ પણ શા કામના;
 ન્યાય સાચો ના મળે તો, પ્રાણુ પણ શા કામના. જાય ૦

કાળ કેવો આવીઓ આ, રાજવી સહુ નામના;
 ધર્મ લુટે તેહ સામે-પ્રાણ પણ શા કામના. જાય૦ ૧
 પૂર્વ કાળે થઈ ગયા, નરવીર ક્ષત્રી સાંભરે;
 પાળતા રૈયત ગણીને-પ્રાણ પણ શા કામના. જાય૦ ૨
 એજ ક્ષત્રી કૂળમાં, પાકયા અરેરે બાપડા;
 ધર્મ ધ્વંસીને કહો આ-પ્રાણ પણ શા કામના. જાય૦ ૩
 લોભ વશ લુટે પ્રજાને, સર્વ રીતે કૂરએ;
 ધર્મ જ્યાં લુટાય ત્યાં તો-પ્રાણ પણ શા કામના. જાય૦ ૪
 કાળ અનહદ વહી ગયો, જાશે અનંતો તે છતા;
 તીર્થ પ્રેમી બોલશે આ-પ્રાણ પણ શા કામના. જાય૦ ૫
 આજ છે કાલે નથી આ, દેહ તો પ્રજાળી જશે;
 આત્મ ઉદ્ધરવા બદલ આ-પ્રાણ પણ શા કામના. જાય૦ ૬
 આત્મ ઉન્નતિ માર્ગમાં, આ તીર્થ સેવા જાણવી;
 જ્ઞાનીના એ વેણ આગળ-પ્રાણ પણ શા કામના. જાય૦ ૭
 તીર્થ સેવા ભક્તિ કે, રક્ષા કરે તે મેળવે;
 મોક્ષ પદવી તેહ ખાતર-પ્રાણ પણ શા કામના. જાય૦ ૮
 વીરના સંતાન શું, શયતાનથી ડરશે કદી;
 એ રસિક છે ભાવ તેને-પ્રાણ પણ શા કામના. જાય૦ ૯

જમાનો ફરે પણ ધર્મના સિદ્ધાંતો નજ ફરે.

(રાગ ભૈરવી ગઝલ)

જમાનાને ધરી આગળ, અધર્મી ધર્મ ડાળે છે;
 ભુઝાવી દીપ અંધારે, ગુમાવી ચીજ બાળે છે. જમા૦
 ગયો ભૂતકાળ અણુ માપ્યો, અનાગત અંત વિણુ રહેશે;
 બધાનું હિત કરનારો-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમા૦ ૧
 શરીરનો રંગ બદલાતા, આત્મ તે આત્મ રહે તેમજ;
 વખત પલટે નહિ ન્યારો-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમા૦ ૨
 ગગનમાં વાદળી છાયે, રવિનું તેજ ઢકાયે;
 જગતને જ્યોતિ દેનારો-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમા૦ ૩
 નદી ઓળંગી જવાને, અખંડિત પૂર ઉરયોગી;
 છતાં એ પંગુ મન ખારો-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમા૦ ૪
 સતીપર આગ ભે આવે, સતિ અપ્રતિ ન કડી ભાવે;
 વિમળ હુમ્મેશને માટે, અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમા૦ ૫
 અરે નક્ષત્રને તારા, ફરે જડ વૃક્ષને પહાડો;
 ધર્મ તે ધર્મ રહેનારો-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમા૦ ૬
 જગતની સર્વ સામગ્રી, દીપે ક્રમવાર ચઢી જાતી;
 અથાશક્તિ ન સાધે પણ-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમા૦ ૭
 પૂરા શ્રીમંતઃથાવાની, ઘણા મન હોંશ રાખે છે;
 તથાપિ પ્રાપ્તિ દૈવાધિન-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમા૦ ૮
 ચહે કોઈ કોડ સૌનેયા, મળે બે ચાર રૂપેયા;
 અણું તે ગાંઠ બાંધે છે-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમા૦ ૯

મળે નહિ પૂર્ણ ત્યાં સુધી; પ્રયત્નો ખૂબ ખેડે છે;
 જમાનો ત્યાં નહિ જોતા-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમાન ૧૦
 નહિ ત્યાં છોડશે ધર્મો, નહિ કોઈ વાત સંભારે,
 છતી આંખે બની અંધો-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમાન ૧૧
 જમાનો ધર્મ ફેરવવા, વઢે તે કેમ નવ કરતાં;
 વિના વસ્ત્રે ઘણું નિર્ધન-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમાન ૧૨
 જરાયે ધર્મ નવ કર્યો, છતાં ધર્મી ગણાવાને,
 જમાનો હાથ રાખીને-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમાન ૧૩
 ચળે મેડ અગર પૃથ્વી, બળે કોઈ શીત ચંદનથી;
 ચળે કે ના બળે એવો-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમાન ૧૪
 ભલે કોઈ અદ્ય આરાધે, અગર કોઈ પૂર્ણ પશુ સાધે;
 નહિ કોઈ કાળ કરનારો-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમાન ૧૫
 ઉછળે સૂર્યની સામે, અભણ દોઈ ધૂળની મુદિ;
 બગાડે આપનું એમજ-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમાન ૧૬
 ‘રસિક’ જે ધર્મ ઉત્થાપે, કુઠારે પાય નિજ કાપે;
 અચળ નિર્મળ છતાં આજે-અધર્મિં ધર્મ ડાળે છે. જમાન ૧૭

સાચો સહાયક ધર્મ બંધુ.

રામ દેશ. તાલ લાવણી.

ધર્મ સહોદર તું મુજ બાંધવ, મુખ દુઃખમાં સહચારીરે;
 ભવરણમાં દુઃખ દવથી બગતા, જીવને શીતળ વારીરે;
 કલ્પિત મુખ વિષમાં મુઝાતા, આતમને ઉપકારીરે-ધર્મ. ૧

માત પીતા સુત બાંધવ બેની, સ્વાસ્થીઆ સંસારીરે;
જન્મ મરણ ચક્રડોળે પ્રીરતાં, કોઈ ન આબ્યું ભારીરે-ધર્મ ૨
આદિ રહિત જગકાળ અનંતો, બ્રમણ ચક્ર ગતિ ચારીરે;
આધિ વ્યાધિથી કોણ ઉગારે, એક ધર્મ સુખાકારીરે.-ધર્મ. ૩
ધર્મ ધર્મ સગ જગ ઉચ્ચારે, પણ નહિ મર્મ વિચારીરે;
કોન ધર્મ જગમેં સુખદાયક, સમજણુકી બલિહારીરે-ધ. ૪
સાચો ધર્મ શ્રી જિનવર ભાષિત, દોષ ભેદ જસ ભારીરે;
શિવસુખદાયક પંથ મહાવ્રત, દુસરા અણુવ્રત ધારીરે.-ધ. ૫
અણુવ્રત ધરતા મહાવ્રત ધ્યાવે, મહાવ્રતકી શિરદારીરે;
એ વિષ્ણુ અચળ નિવાસ ન હોવે, બોલે જિનગણુધારીરે.-ધ. ૬
દાન શિયળ તપ ભાવાદિક હપ, ધર્મના ચાર પ્રકારીરે;
દેશયકી કોઈ સર્વથી સાધે, સાધ્ય ગણે શિવનારીરે.-ધ. ૭
દીર્ઘ પંથ કોઈ ચલત મુસાપ્રીર, ત્વરિત ગતિસે વિહારીરે.
પંચુ ચલે કોઈ મંદ ગતિસે, સ્થળ એકજ નિરધારીરે.-ધ. ૮
આજ લગી અમેં પંચુ પ્રમાણે, આ જીંદગાની ગુજરીરે;
રામવિજય ગુરરાજ કૃપાથી, દિક્ષા હુધ અમ પ્યારીરે.-ધ. ૯
આજ હુવો અમ જન્મ સફળ જિન, સંયમ ધર્મ સ્વીકારીરે;
રસિક મુસાફર એ વિષ્ણુ જગમાં, કોણ શકે ઉદારીરે.-ધ. ૧૦

દિક્ષા સંમતિ પ્રદાન ગીત.

[માતાજી તુમે ધન્ય ધન્યરે-એ દેશી]

સખી ધન્ય દિવસ ધકી આજરે, તમે કીધું અલૌકિક કાજરે,
ગુરુ વાણી શ્રવણ કરી બાણીરે, જિન દિક્ષા ધર્મ પીમાણીરે.

॥ ૧ ॥ ધર્યો બાળક શ્રી ગુરુ ચરણે, તે બશે સંયમ
 શરણે, એ સંયમ જગ ઉપગારીરે, વળી મોક્ષ નગરની
 બારીરે. ॥ ૨ ॥ ગત કાળે ઘણાએ લીધુંરે, લમ આતમ
 કારજ કીધુંરે, જે લે તે લહેજત બાણેરે, અન્ય અણ તથા
 હઠ તાણેરે. ॥ ૩ ॥ જિન ચોવીસ જે વર્તમાનરે, વળી
 ગણધર મુનિ ગુણવાનરે, સહુ સંયમથી પુજાયરે, સંયમ ઇ-
 ચ્છિત સુખદાયરે. ॥ ૪ ॥ સંયમથી મહા સંતોષરે, સંયમ
 શાન્તિનો કોષરે, સંયમ કુર કર્મ હઠાવેરે, સંયમ નિજ ગુણ
 પ્રગટાવેરે. ॥ ૫ ॥ સખી એ સંયમના રાગીરે, તમે હંપતી
 મોહને ત્યાગીરે, કરી શ્રેષ્ઠ પ્રતિજ્ઞા ભાવેરે, “ભલે પુત્ર તું
 મુનિવર થાવેરે,” ॥ ૬ ॥ ગુરુ રામવિજય ગુણ દરિયારે,
 રગ રગ સંયમ રસ ભરીયારે, એ શ્રી જિન શાસન ધોરીરે,
 દે દિક્ષા જન મન કોરીરે. ॥ ૭ ॥ ઉપદેશ અજબ વરસાવેરે,
 ભવિ આતક મન હરખાવેરે, એ ઉત્તમ સદ્ગુરુ પામીરે,
 તુમ પુત્ર થશે જન સ્વામીરે. ॥ ૮ ॥ સહુ માત પીતા તુમ
 જેવારે, નિજ વત્સને સંયમ દેવારે, ઘેર ઘેર ઉમંગી થાવેરે,
 તો દિક્ષા રસિક દીપાવેરે. સખી૦ ॥ ૯ ॥

દિક્ષા માટે પ્રયાણનું ગીત.

[મહાર સાજન દેખીને વેવઈ બી ગયો—એ દેશી.]

આજે આચ્છવ રંગ વધામણા, રૂડા મંગળ ગીત ગવાયરે ॥
 મુનિ વંદીએ ॥ તણ મોહ નરેન્દ્રની સેવના, મનુ સંયમ લેવા

જાયરે. ॥ મુનિ વંદીએ ॥ ૧ ॥ નિજ આશ્રિત વરૂટયો
 દેખીને, મોહ રાજ ઘણું ખીજાયરે. ॥ મુનિ વંદીએ. ॥ જેથી
 સર્વ કુંદુંબ લેળુ કરી, પૂછે શું કરવો ઉપાયરે. ॥ મુનિ
 વંદીએ. ॥ ૨ ॥ પેલો ધર્મ લુંટે ધન માહરૂ, એતે કેમ કરીને
 ખમાયરે. ॥ મુનિ વંદીએ. ॥ તમે આપો સલાહ હું શું કરું,
 ઘડી એક ધીરજ નહિ થાયરે. ॥ મુનિ વંદીએ ॥ ૩ ॥ તવ
 મોહ સેનાપતિ ઉચરે, નથી સાહેબ કાંઈ ઇલાજરે. ॥ મુનિ
 વંદીએ. ॥ મને લાગે સમય પ્રતિકૂળ છે, માટે સાચવવી
 ઘટે લાજરે. ॥ મુનિ વંદીએ. ॥ ૪ ॥ કાંક લેવા જતા દેવા
 થશે, નથી અવસર આપણો હાલરે. ॥ મુનિ વંદીએ. ॥
 જાણી ખુઝી મરણ કોણ નોતરે, જેમ વાનર ચૂકે કાળરે.
 ॥ મુનિ વંદીએ. ॥ ૫ ॥ ભલભલાને ભૂપર નાંખતો, શુરો
 કામ કુંવર સરદારરે. ॥ મુનિ વંદીએ. ॥ વિદે મુખ એ પણ
 પાછો વળ્યો, પછી અન્યતણ શા ભારરે. ॥ મુનિ વંદીએ.
 ॥ ૬ ॥ સુષ્પી સૈન્યપતિ શીખ શોચતાં, લાગી મોહ ભૂપતિ
 મન હાયરે. ॥ મુનિ વંદીએ ॥ મારૂં સૈન્ય સકળ નિર્ભળ
 દીસે, ત્યારે દુશ્મન કેમ જીતાયરે. ॥ મુનિ વંદીએ. ॥ ૭ ॥
 એમ ચિતે બળાપો બાપડા, પડ્યા મોહ વિવશ જે દીનરે.
 ॥ મુનિ વંદીએ ॥ કેઈ ધર્મ ‘રસિક’ હરખે ઘણું, બની
 સંયમ રસમાં દીનરે. ॥ મુનિ વંદીએ. ॥ ૮ ॥

દિક્ષાના વરઘોડાનું ગીત.

સાખીઓ નિજનિજ નીતિધર્મ સદા સંભાળીએરે—એરાગઢ

સહીયર દિક્ષાનો વરઘોડો આ દીપે અતિરે,
જેને નિરખી ગુણીજન મનમાં બહુ ખુશ થાય,
બાળકુંવર મનુભાઈ સંયમ લેવા નીસર્યોરે,
લઘુ વય દેખી કંઈક જનોને અચરિજ થાય,
પૂરા પુન્ય ઉદયથી અવસર આવો પામીએરે. ૧

સાખી—પૂર્વકાળમાં બહુ થયા, આવા ધર્મ પ્રસંગ;
પણ આ સમયે દોહીલો, આવો સંયમ રંગ.
જેના માત પીતાએ શાસનને શોભાવીઉંરે,
લઘુ વયમાં ગુરૂ ચરણે અર્પણ કીધો બાળ—પૂરા. ૨

સાખી—આ સંદેશો સાંભળી, ધર્મ પ્રેમી હર્ષાય;
સામૈયું શણગારવા, ભક્તિ સહિત સહુ આય.
કુક્કડ અલખેલા સાખેલા લાબ્યા હોંશથીરે,
સાથે મીઠા સ્વરથી ગરજે બેન્ડ શ્રીકાર—પૂરા. ૩

સાખી—ગાડી મોટર પાલખી, હય ગય ભભકાદાર;
આગળ નોખત ગડગડે, પિછે ચલે અસ્વાર.
આવા ધર્મ કાર્યમાં ભાગ લીધે બહુ ભાવથીરે,
જેન સ્વયંસેવક મંડળને છે ધન્યવાદ—પૂરા. ૪

સાખી—ત્રેણિકંરાયે ઉજળ્યો, દિક્ષા મહોત્સવ સાર,
 શાલીભદ્ર સયમ લીયે, આપ બન્યો છડીદાર.
 ચાલે અથ ચઢીને નેકી વચન ઉચ્ચારતોરે,
 ‘આવો ભોક્તા ભોગ તજે તે અજળ ગણાય.’—પૂરા. ૫

સાખી—નેમીનાથ ઉપદેશથી, કૃત્ન વદે ઉદગાર;
 જે કાંઈ સંયમ આદરે, ભક્તિ કરૂં ધરી પ્યાર.
 એમ વિચારી પોતે ટેવ પડાવી પૂરમાંરે,
 જેથી ઉલટયા સંયમ રસિયા કંઈક સુખણુ—પૂરા. ૬

સાખી—દારિકામાં નવનવા, નિત નિત ઓચ્છવ થાય;
 સઘળો ખર્ચ શ્રી કૃત્નજી, કરતા ઉદ્ધટ લાય.
 ઘરના પુત્ર અને પુત્રીઓ પણ સંયમ લીએરે,
 ઘરને પરની શોભા એક સરીખી થાય—પૂરા. ૭

સાખી—ઘરના પરના કોઈને, રોકે નહિ તે રાય;
 જિન સયમ જસ મન વરો, અનુમોદી મલકાય.
 પોતે પાપ ઉદયથી સંયમ નવ સાધી શકેરે,
 પણ તે અવર કોઈને કરે નહિ અંતરાય—પૂરા. ૮

સાખી—એ રીતે આગે મળ્યા, ધર્મ રસીક નરનાર;
 પ્રૌઢ સ્વરે ઉચ્ચારના, શાસનનો જયકાર.
 શાસન રક્ષક ધર્મ ધુરંધર રામવિજય ગુરેરે,
 આખી રસિક દેશના ખીલળ્યો જૈન સમાજ.—પૂરા. ૯

દિક્ષા લેતી વખતનું ગીત.

સિક્ષાયળ શીખરે દીવોરે-એ દેશી.

તમે દિક્ષા લ્યો પુન્યશાળીરે, શ્રીજિન શાસનના રસિયા ॥
 પૂર્ણ બતાવો પાળીરે, શ્રીજિન ॥ જિન આગમને લઈ અનુ-
 સરજોરે, શ્રીજિન ॥ ગુરૂ આજ્ઞા દિલમાં ધરજોરે, શ્રીજિન ॥ ૧ ॥
 મુનિ સૂત્ર અર્થ મુખ કરજોરે, શ્રી જિન ॥ જન પ્રતિબોધી
 ઉદ્ધરજોરે, શ્રીજિન ॥ દશ વિધયતિ ધર્મ દીપાવીરે, શ્રીજિન ॥
 તમે થાજો અચ્ચગ પ્રભાવીરે, શ્રી જિન ॥ ૨ ॥ આ ભવ સા-
 ગરથી તરવારે, શ્રી જિન ॥ નર જન્મ કૃતારથ કરવારે, શ્રી
 જિન ॥ જગ કુંદે જે ન ક્ષમાયરે, શ્રી જિન ॥ તસ આતમ
 સિદ્ધિ થાયરે, શ્રી જિન ॥ ૩ ॥ તમે બાળવયે બહુ ક્રીધીરે શ્રી
 જિન. નિજ આતમ સત્તા લીધીરે, શ્રી જિન. જે વિષય
 વિલાસી હોયરે, શ્રી જિન. તે વૃદ્ધ છા ૧ લધુ જોયરે, શ્રી જિન ॥
 ૪ ॥ જે વિષય થકી મન વાળેરે, શ્રી જિન ॥ જે સંયમ ગુણ
 અભુવાળેરે, શ્રી જિન ॥ તે બાળક પંડિત તોલેરે, શ્રી જિન ॥
 એમ શ્રી જિન આગમ બોલેરે, શ્રી જિન ॥ ૫ ॥ તમે પૂર્વ
 પુરૂષ સંભારીરે, શ્રી જિન ॥ ઉરમાં તસ ગુણ ઉતારીરે, શ્રી
 જિન ॥ જિન સંયમ જગ વિસ્તારજોરે, શ્રી જિન ॥ યશ
 ઉજ્જવલ લક્ષિમ વરજોરે, શ્રી જિન ॥ ૬ ॥ એ નમ્ર વિનંતિ
 અમારીરે, શ્રી જિન ॥ અમેઆપ હને ઉચ્ચારીરે, શ્રી જિન ॥
 ગુરૂ રામવિજય ગુણ રાગીરે, શ્રી જિન ॥ તમે રસિક
 મુનિ વૈરાગીરે, શ્રી જિન. ૭

કાણે કમાયો !!

અલ.

- રંગેલા દામનો જણે, કંચો ઉપયોગ દુનિઆમાં;
જનુની પેટ જન્મીને, કમાયો એજ દુનિઆમાં. ૧
- કદી કો દાનમાં દેતા, ભલે કોઈ ભોગમાં લેતા;
ધણુ થોડુ ભલુ બુરુ, કમાયો એજ દુનિઆમાં. ૨
- ઉદય જે લાભનો થાવે, કૃપણ લક્ષ્મી કદી પાવે;
કરે પંપાળ બહુ ભાવે, કમાયો એજ દુનિઆમાં. ૩
- ખરચતાં જીવ ના ચાલે, બીજનું દેખી મન બાળે;
એહી દિન રાત સંભાળે, કમાયો એજ દુનિઆમાં. ૪
- પછાડી છોકરો છેલો, ઉડાવે હાથ આવેલો;
અનાચારે બની ધંદો, કમાયો એજ દુનિઆમાં. ૫
- ધસી પગ હાથ ના દીધુ, નહી ખાધુ નહી પીધુ;
કુપૂત્રે કામમાં લીધુ, કમાયો એજ દુનિઆમાં. ૬
- ભલે નીજ માટ વાવરશે, બીજનું શું ભલું કરશે;
કરે નીંદા દુદય હરષે, કમાયો એજ દુનિઆમાં. ૭
- બીજનો યશ સુણી કાને, ઉદર ભરનાર દુઃખ માને;
કટાણુ મોં કરી જણે, કમાયો એજ દુનિઆમાં. ૮
- ખરો નર એજ દુનિઆમાં, ધરે જર નિજ પર માટે;
'રસિક' યશ પુન્યને પામે, કમાયો એજ દુનિઆમાં. ૯

“રસિક”

